VOL. III DE ANIMA

H

HABEANT

1 d.8-0558 5

d.8-0558 3 An omnia animalia habeant sensum interiorem. Sed hic est *

2 d.8-0572 4

d.8-0572 4 Quae animalia habeant phantasiam. Et ideo lib 3, cap 11, ait

3 d.8-0578 7

d.8-0578 animalibus illis, quae licet plures sensus habeant, tamen determinato

4 d.8-0586 3

d.8-0586 5 Quod habeant rationem memoriae negari non potest, *

5 d.9-1070 2

d.9-1070 difficultatem habeant.

6 d.9-1557 6

d.9-1557 etiam multi ignorant an animam habeant. Dicere vero non experiri

7 d.9-1750 7

d.9-1750 fieri. Unde cum istae substantiae non habeant ab intrinseco

8 d.9-2721 8

d.9-2721 Et ratio est, quia isti habitus, cum habeant supremum obiectum,

9 d.12-0777 11

d.12-0777 6 Sed est tertia et maior difficultas. Nam licet haec habeant *

10 d.12-0830 2

d.12-0830 non habeant inter se dependentiam et mutuo se iuvent, tamen plus est

11 d.14-0285 2

d.14-0285 difficultatem habeant et quae in Theologia communiter disputari non *

12 d.14-0894 9

d.14-0894 An ergo angeli sint excelentiores ipsa anima et habeant altiorem

HABEAT

1 d.8-0189 6

d.8-0189 disconvenientis, licet illam praesentem non habeat, ut canes dormientes

2 d.8-0560 8

d.8-0560 nullum esse animal adeo imperfectum quod non habeat sensum *

3 d.8-0727 9

d.8-0727 apparere sibi monstra quae non videt, etc., quamvis habeat oculos sine

4 d.9-0078 3

d.9-0078 Utrum intellectus habeat aliquod adaequatum obiectum et quodnam illud sit.

5 d.9-0820 3

d.9-0820 necesse est habeat propriam speciem.

6 d.9-1749 2

d.9-1749 connexionem habeat cum substantiis separatis, nam omnes possunt a Deo

7 d.9-2162 5

d.9-2162 Sensus vero, cum non habeat proprium obiectum sibi

8 d.9-2790 6

d.9-2790 4 An intellectus conservans speciem habeat propriam rationem

9 d.9-2792 1

d.9-2792 habeat propriam rationem memoriae.

10 d.10-0429 4

d.10-0429 appetitus ex se habeat sufficientem inclinationem ad obiectum, ex se

11 d.12-0101 7

d.12-0101 respiciat universale bonum, necesse est quod habeat efficaciam movendi

12 d.12-0553 4

d.12-0553 modo quo caelum habeat dominium circa operationes voluntatis *

13 d.13-0273 1

d.13-0273 habeat, nec in actum exeat, et tunc potest etiam appetitus movere

14 d.14-0151 1

d.14-0151 habeat cum illo.

15 d.14-0211 10

d.14-0211 quia substantialiter est praesens loco, licet ad illum non habeat alium

16 d.14-0393 4

d.14-0393 Utrum anima separata habeat solas species quas in hac vita acquisivit.

17 d.14-0421 2

d.14-0421 statu habeat naturalem modum acquirendi species et non pro diuturno

18 d.14-0455 2

d.14-0455 nostra habeat duplicem modum essendi, scilicet in corpore et extra

19 d.14-0517 8

d.14-0517 Item, quia inconveniens est quod anima semper habeat *

20 d.14-0540 3

d.14-0540 hoc non habeat, non potest anima se per se ipsam intelligere.

21 d.14-0550 5

d.14-0550 Contra, nam si illa habeat virtutem sufficientem ad illam

22 d.14-0580 7

d.14-0580 intelligibilis quam antea, cum nihil magis habeat.

23 d.14-0648 4

d.14-0648 informet corpus et habeat modum formae materialis, non potest *

24 d.14-0748 8

d.14-0748 4 Sed dices non oportere quod anima habeat distinctam *

25 d.14-0751 6

d.14-0751 Vel certe dices quod, licet habeat cognitionem, non indiget

26 d.14-0758 4

d.14-0758 ergo necesse est habeat propriam cognitionem illarum, atque adeo *

27 d.14-0766 1

d.14-0766 habeat medium sufficiens ad cognoscendum Deum tam perfecte

28 d.14-0783 4

d.14-0783 5 Sed unde habeat anima illas species? Communiter dicitur quod

29 d.14-0882 10

d.14-0882 “quod quid est”, nec in accidentibus sistit; ergo, cum habeat proprias

30 d.14-0923 3

d.14-0923 3 Utrum habeat scientiam naturalem rerum.

31 d.14-1034 2

d.14-1034 separata habeat scientiam omnium rerum, licet hic illam non acquisierit. D

32 d.14-1053 5

d.14-1053 Probabile ergo est quod habeat species omnium rerum *

33 d.14-1362 7

d.14-1362 corpori unitur a Deo ut ibi habeat omnem perfectionem suam. Quia

34 d.14-1367 1

d.14-1367 habeat aliquem finem perpetuum, non solius animae, sed totius *

HABEATUR

1 d.9-2127 3

d.9-2127 evidenti demonstratione habeatur. Tamen est certum, quantum res

HABEBAT

1 d.9-1281 1

d.9-1281 habebat in rebus, negari non potest, sive illa universalitas vocetur

2 d.14-0014 3

d.14-0014 eamdem quam habebat in corpore. Si enim illam amitteret, corrumperetur,

3 d.14-0020 5

d.14-0020 semipersona”, quod antea non habebat; et licet obscure loquatur, mens

4 d.14-0052 6

d.14-0052 aliam subsistentiam praeter eam quam habebat in corpore, nec per *

5 d.14-0086 3

d.14-0086 corpore illam habebat; separatio ergo mutat modum quem anima antea

6 d.14-0087 1

d.14-0087 habebat.

7 d.14-0091 3

d.14-0091 circa corpus habebat.

8 d.14-1309 10

d.14-1309 haec vero non, sed dum illi aufertur perfectio quam habebat in

9 d.14-1432 6

d.14-1432 rationis cum eo quod antea habebat. Dico ergo quod anima separata, hoc *

HABEBIT

1 d.9-0484 9

d.9-0484 extensa, pendens a subiecto quanto, multo magis id habebit in actione

2 d.14-0112 4

d.14-0112 corpori uniatur, non habebit alium modum essendi quam nunc quoad *

3 d.14-0250 5

d.14-0250 communicat; ergo et separata habebit illam suo modo. Cur enim illam

4 d.14-0423 6

d.14-0423 Probabilius videtur quod anima separata habebit species rerum

5 d.14-1035 5

d.14-1035 Thomas, supra, dicit quod habebit cognitiones naturalium per species

HABEBITUR

1 d.14-0597 9

d.14-0597 agente, ut argumenta facta contra Scotum probant; ergo habebitur

HABEBUNT

1 d.14-0972 5

d.14-0972 animabus. Animae vero damnatae habebunt cognitionem singularium

2 d.14-0974 6

d.14-0974 parvulorum decedentium in originali nullam habebunt cognitionem

3 d.14-1353 4

d.14-1353 impediatur; quem statum habebunt animae resurgentium beatorum. Quod si

HABEMUS

1 d.8-0376 2

d.8-0376 praesentem habemus, non sentimus illam, ut etiam D Thomas et *

2 d.9-0763 9

d.9-0763 evidentes discursus, quale sunt illi, quos circa singularia habemus, non

3 d.9-0951 6

d.9-0951 species distinctas, nam ex dictis habemus singulare cognosci per *

4 d.9-1397 1

d.9-1397 habemus proprium conceptum, nam materiam cognoscimus per analogiam

5 d.9-1402 1

d.9-1402 habemus, non possumus discernere an sit simplex vel composita, sed

6 d.9-2858 7

d.9-2858 memoria, tamen certitudinum et revelationum quas habemus de

HABENDAM

1 d.9-1535 1

d.9-1535 habendam perfectam cognitionem quidditatis substantialis, ex qua

2 d.10-0290 3

d.10-0290 partem beatitudinis habendam. Beatitudo enim duo includit:

3 d.14-0760 10

d.14-0760 Item, quia anima ex se habet lumen sufficiens ad habendam

HABENDO

1 d.10-0254 7

d.10-0254 potentia versari potest circa malum, odio habendo illud, ut primum *

HABENDUM

1 d.12-0073 7

d.12-0073 vel prout bonum absolute, vel prout habendum, vel prout iam

HABENS

1 d.8-0561 9

d.8-0561 interiorem, nam omnia animalia habent appetitum; omne autem habens

2 d.8-0604 7

d.8-0604 eum; ex quo saepe provenit quod habens memoriam rei non habet

3 d.9-0625 3

d.9-0625 quaelibet res habens entitatem est intelligibilis, tamen si sit in actuali

4 d.9-1924 8

d.9-1924 species, et est potentia perfectior ipsa phantasia, habens ex se virtutem et

5 d.9-2215 8

d.9-2215 intelligi", quia scientia in actu, id est, habens illam, semper intelligit,

6 d.12-0289 10

d.12-0289 1 ad Cor 7: "Qui statuit apud semetipsum non habens necessitatem,

7 d.12-0290 3

d.12-0290 facultatem autem habens suae voluntatis."

8 d.12-0316 3

d.12-0316 "Potestatem [...] habens suae voluntatis, etc."

HABENT

1 d.8-0117 3

d.8-0117 nam infantuli habent insomnia et imaginationes imperfectas, sicut et

2 d.8-0561 5

d.8-0561 interiorem, nam omnia animalia habent appetitum; omne autem habens

3 d.8-0570 5

d.8-0570 animalibus quae solum tactum habent, et forte etiam gustum, iste *

4 d.8-0580 1

d.8-0580 habent sensum internum aliquantulum perfectiorem, nam extendit se ad

5 d.8-0583 1

d.8-0583 habent hunc sensum perfectum, tam in ratione memoriae quam in *

6 d.8-0584 7

d.8-0584 ratione aestimativae et sensus communis, immo habent quamdam *

7 d.8-0597 7

d.8-0597 formicae, nam determinato motu moventur, et habent omnia signa

8 d.8-0628 5

d.8-0628 animalia quae cum memoria habent auditum, prudentiam habent, non

9 d.8-0628 8

d.8-0628 animalia quae cum memoria habent auditum, prudentiam habent, non

10 d.8-0633 3

d.8-0633 cum memoria habent auditum, disciplinabilia sunt”, non etiam in

11 d.8-0637 7

d.8-0637 animalia ex his quae cum memoria habent auditum, nam auditus est sensus

12 d.8-0640 2

d.8-0640 memoriam habent sine auditu, numerat Aristoteles, dicto loco, apes.

13 d.9-0126 12

d.9-0126 omnia circa quae versatur potentia; sed ens reale et rationis non habent

14 d.9-0128 10

d.9-0128 non potest esse obiectum adaequatum intellectus, nam fere non habent

15 d.9-0236 2

d.9-0236 quia habent altiorem modum cognoscendi et mobilitatem quamdam

16 d.9-0529 13

d.9-0529 hominis radicari in una anima; et hinc est quod in suis operibus habent

17 d.9-1317 9

d.9-1317 est cognosci. Et vere, si haec entia rationis habent esse etiam quando

18 d.9-1644 4

d.9-1644 pro hoc statu habent vires intellectivae ab ipsis sensibus. Unde cum

19 d.9-1851 1

d.9-1851 habent puram perfectionem. Quo etiam modo intelligentias

20 d.9-2003 5

d.9-2003 potentiarum animae, ratione cuius habent hanc necessariam *

21 d.9-2499 8

d.9-2499 scientis ortum habuit occasionaliter, formaliter tamen id habent ex

22 d.9-2569 1

d.9-2569 habent pro fine opus.

23 d.9-2693 5

d.9-2693 omnes illae quae non habent aliquid operatum, illis transactis, ut sunt

24 d.9-2725 3

d.9-2725 ideo etiam habent aliquid operationis. Inter alios vero inferiores *

25 d.9-2731 6

d.9-2731 adaequantur, at vero quando habitus habent quemdam superiorem

26 d.9-2766 4

d.9-2766 pendent, et non habent contrarium, et sunt spirituales et subiectum

27 d.9-2808 7

d.9-2808 adaequari praeterito. Angeli enim et Deus habent perfectissimo modo

28 d.9-2836 3

d.9-2836 quia non habent eas certas et infallibiles. Illa enim dicuntur

29 d.9-2837 13

d.9-2837 contingentia quae esse possunt et non esse. Quae vero talia sunt non habent

30 d.9-2843 1

d.9-2843 habent. Et in utrisque istorum sunt quaedam quae saepe eveniunt,

31 d.9-2852 1

d.9-2852 habent certas causas naturales, et istae possunt certo cognosci,

32 d.9-2918 3

d.9-2918 et agens habent obiecta adaequata et actus adaequatos omnino

33 d.9-2921 9

d.9-2921 de se constitutus in actu primo. Et tandem habent rationes distinctas,

34 d.10-0082 2

d.10-0082 tantum habent inclinationem naturalem consequentem illam formam.

35 d.10-0085 6

d.10-0085 vitaliter et intentionaliter. Et ideo habent altiorem appetitum vitalem,

36 d.11-0235 1

d.11-0235 habent in obiectis quae sufficit distinguere actus ipsos, quamvis non *

37 d.11-0289 7

d.11-0289 pondere virtualiter fugiunt malum contrarium, nec habent aliud

38 d.11-0296 7

d.11-0296 bonum et virtualiter fugiunt malum, sed habent distinctos actus

39 d.11-0419 6

d.11-0419 9 Argumenta autem Valleriolae non habent difficultatem.

40 d.11-0528 1

d.11-0528 habent contrarium; in irascibili vero datur unus sine contrario, cuius *

41 d.12-0068 11

d.12-0068 circa finem et circa media, nam tam finis quam medium habent *

42 d.12-0189 1

d.12-0189 habent inter se dictam subordinationem naturalem.

43 d.12-0394 8

d.12-0394 a 1, ubi dicit quod bruta non habent libertatem, quia non agunt

44 d.12-0709 7

d.12-0709 proportionaliter ascendit; isto autem modo se habent intellectus et

45 d.12-0728 5

d.12-0728 considerat res ipsas, quae habent ordinem ad existentiam, et

46 d.12-0797 7

d.12-0797 caritatis sint simpliciter supernaturales, nihilominus tamen habent *

47 d.12-0818 8

d.12-0818 angelorum, et ideo Seraphinis datur. Cherubim vero habent pro munere

48 d.12-0856 2

d.12-0856 intellectu habent hic locum neque ullae sunt quae contrarium

49 d.13-0231 2

d.13-0231 se habent in animalibus, et perfectiorem sensum perfectior virtus *

50 d.13-0239 8

d.13-0239 8, et Caietanus, suo cap 6, nam habent potentiam ad dilatandum se

51 d.14-0197 6

d.14-0197 caelo empyreo, nullam actionem transeuntem habent circa illud, quia

52 d.14-0200 2

d.14-0200 passionem habent. Non enim habent poenam sensus.

53 d.14-0200 5

d.14-0200 passionem habent. Non enim habent poenam sensus.

54 d.14-0355 2

d.14-0355 et habent vermem conscientiae.

55 d.14-0445 1

d.14-0445 habent locum in anima separata, quia phantasia caret, nec fingi potest

56 d.14-0968 6

d.14-0968 De facto vero animae beatae habent cognitionem singularium

57 d.14-1297 1

d.14-1297 habent pati multos labores, quae non sunt contra illorum naturam, sed

58 d.14-1469 2

d.14-1469 quibus habent perfectionem suam et nulla privantur. Quae cognitio *

HABENTE

1 d.9-0535 9

d.9-0535 sensibili non concurrente effective ad eam actionem, sed habente se

2 d.9-0913 7

d.9-0913 carnis discernit aut separabili aut sese habente ad se ipsam perinde

3 d.14-0900 2

d.14-0900 intellectu habente perfectas species eorum, praecipue inferiores angeli,

HABENTES

1 d.9-2217 1

d.9-2217 habentes scientiam non deficit aliquis actu intelligens. Et ita,

2 d.11-0015 8

d.11-0015 Utrum in appetitu sensitivo sint plures potentiae habentes obiecta diversa.

3 d.14-0140 1

d.14-0140 habentes quantitatem, et ideo commune axioma est: “incorporalia non

HABENTI

1 d.14-1138 7

d.14-1138 phantasmatum, quae sint proportionatas animae separatae habenti medium

HABENTIS

1 d.9-1477 4

d.9-1477 accidentis, nisi ut habentis ordinem ad substantiam; ergo debet praeconcipi

HABENTUR

1 d.8-0112 9

d.8-0112 Themistius, in Paraphrasi, illa ommittit, sed in graeco habentur; et ideo D

HABERE

1 d.8-0129 3

d.8-0129 imaginationis dicit habere originem ex falsitate sensus. Quae est ergo

2 d.8-0498 8

d.8-0498 materialis, et perfectioni, quam in suo genere habere potest.

3 d.8-0508 2

d.8-0508 Item, habere possunt diversas definitiones, nam sensus *

4 d.8-0562 3

d.8-0562 appetitum debet habere sensum convenientis, etc; sensus autem

5 d.8-0565 14

d.8-0565 Aristoteles, lib 2, cap 2, infra; et lib 3, tx 56, omnia animalia habere

6 d.8-0573 5

d.8-0573 Aristoteles haec animalia non habere phantasiam, in quo non sibi *

7 d.8-0611 3

d.8-0611 et formicas habere memoriam. Idem Albertus, tract 1, cap 7; D *

8 d.8-0619 4

d.8-0619 videtur haec animalia habere memoriam.

9 d.8-0641 7

d.8-0641 Et ita sane constat experientia eas habere memoriam et

10 d.9-0087 3

d.9-0087 potentia, debet habere obiectum minus universale; tum etiam, quia alias

11 d.9-0227 3

d.9-0227 nam videtur habere eumdem modum operandi. Et ita Caietanus, 2 De

12 d.9-0232 3

d.9-0232 differentes specie habere proprietates aliquas eiusdem speciei *

13 d.9-0399 8

d.9-0399 quid esset necessarium? Nullam autem causaliatem potest habere nisi

14 d.9-0492 11

d.9-0492 materialis ex se nihil potest agere circa rem spiritualem, neque habere

15 d.9-0532 9

d.9-0532 arbitror intellectum possibilem de se esse nudum speciebus, habere

16 d.9-0792 9

d.9-0792 primum, nam intellectui, ut intellectus est, non repuganat habere

17 d.9-0903 6

d.9-0903 careat directa cognitione singularium, nam habere debet quidquid est

18 d.9-1096 3

d.9-1096 videtur debet habere lucem, tamen in exercitio numquam videtur

19 d.9-1280 3

d.9-1280 quod abstrahitur, habere aliquem modum universalitatis quem non

20 d.9-1915 8

d.9-1915 In quo etiam est, 2, certum non habere in usu istarum *

21 d.9-2130 9

d.9-2130 anima nostra ab intrinseco sit intellectualis, ab intrinseco habere debet

22 d.9-2157 4

d.9-2157 debet ab intrinseco habere omnia necessaria ad suas actiones *

23 d.9-2382 4

d.9-2382 aliquarum specierum, potest habere omnium.

24 d.9-2480 7

d.9-2480 Dicendum est tamen habitum ex se habere quod sit practicus vel

25 d.9-2770 2

d.9-2770 debet habere virtutem completam cognoscendi, quae magna ex parte

26 d.9-2802 6

d.9-2802 Alii vero dicunt intellectum non habere perfectam rationem *

27 d.9-2904 9

d.9-2904 statu constitutus in quo consecutus est omnia quae habere potest,

28 d.10-0171 7

d.10-0171 complectitur, sicut etiam non est superfluum habere duplicem *

29 d.10-0263 3

d.10-0263 potentiam appetitivam habere pro obiecto bonum sub absoluta ratione

30 d.10-0363 6

d.10-0363 actum. Multi enim opinantur obiectum habere efficientiam simul cum

31 d.10-0395 2

d.10-0395 posse habere talem efficientiam et praecipue circa voluntatem, quae *

32 d.10-0416 7

d.10-0416 obiecto actum reciperet, quod improbatum est habere; ergo modus

33 d.11-0050 3

d.11-0050 apprehenditur illamque habere actus quibus prosequitur illud bonum, et ut

34 d.11-0560 2

d.11-0560 diximus habere duplicem appetitum: rationalem et sensitivum, de *

35 d.12-0040 1

d.12-0040 habere universalissimum obiectum; huiusmodi autem est bonum, ut patet

36 d.12-0300 8

d.12-0300 6 2 est notandum quaestionem hanc posse habere duplicem

37 d.12-0393 2

d.12-0393 odio habere. Quam sententiam videtur docere D Thomas, 1 p, q 83,

38 d.12-0477 1

d.12-0477 habere actum et cessare ab illo, alia est quoad specificationem, quae

39 d.12-0478 6

d.12-0478 consistit in hoc quod possit habere hunc actum vel contrarium, vel

40 d.12-0779 7

d.12-0779 quod actus amoris, quem voluntas potest habere propriis viribus, *

41 d.12-0802 2

d.12-0802 videtur habere aptitudinem fundatam in natura illius ut ad illum *

42 d.13-0155 5

d.13-0155 evidens est appetitum non habere specialem actum; fiunt ergo a *

43 d.13-0262 9

d.13-0262 Pro expositione, nota quod voluntas multis modis se habere

44 d.13-0271 5

d.13-0271 Alio modo potest se habere voluntas ut apta sit ad *

45 d.13-0276 4

d.13-0276 poterit sic se habere quando exeat in actum.

46 d.13-0277 5

d.13-0277 Alio modo potest se habere voluntas ut positive moveat vel

47 d.14-0153 4

d.14-0153 loquendo, non potest habere circa corpora actionem nec passionem,

48 d.14-0155 7

d.14-0155 hominis et imperfectum quid, non potest habere actionem circa

49 d.14-0195 7

d.14-0195 nullam actionem vel passionem transeuntem potest habere; et tamen *

50 d.14-0231 8

d.14-0231 esse in loco, nam illae non possunt habere actiones circa corpora, et

51 d.14-0248 6

d.14-0248 Verius tamen est animam separatam habere virtutem ad *

52 d.14-0256 6

d.14-0256 non possunt, imperfectissimum gradum vitae habere censentur, et *

53 d.14-0394 5

d.14-0394 1 Videtur quidem non habere alias, quia non apparet modus *

54 d.14-0483 3

d.14-0483 naturalibus potest habere omnem perfectionem.

55 d.14-0613 2

d.14-0613 dicitur habere locum speciei in beatis.

56 d.14-0617 9

d.14-0617 Et uterque modus est probabilis, neuter tamen videtur habere

57 d.14-0647 4

d.14-0647 corpore non potest habere hoc munus, dum est in corpore, quia cum tunc

58 d.14-0660 7

d.14-0660 ideo non potest anima in corpore habere talem cognitionem, extra

59 d.14-0681 3

d.14-0681 anima potest habere ex propria natura, non de illa quam Deus posset

60 d.14-0700 8

d.14-0700 An vero, naturaliter loquendo, possit anima separata habere

61 d.14-0708 3

d.14-0708 animam separatam habere cognitionem aliarum animarum et

62 d.14-0743 11

d.14-0743 quod ipsa habet infimum locum in intellectualibus, et in eo habere esse *

63 d.14-0762 8

d.14-0762 communis et confusa; ergo est illi naturale habere species quae illi *

64 d.14-1095 1

d.14-1095 habere possit propriam et distinctam cognitionem; et ideo si extra hunc

65 d.14-1128 7

d.14-1128 supplendam vicem istarum, et melius est habere species

66 d.14-1134 5

d.14-1134 ordine substantiarum separatarum constituta, habere non possit species

67 d.14-1151 4

d.14-1151 perfectiorem cognitionem rerum habere possint.

68 d.14-1306 10

d.14-1306 quod si a corpore separetur, potest alium modum operandi habere,

69 d.14-1373 3

d.14-1373 naturalem perfectionem habere et complete esse beata. Quod quidem

70 d.14-1378 4

d.14-1378 perfectum statum naturalem habere, sed per gratiam perfici, nec posse

71 d.14-1452 10

d.14-1452 tale corpus appeteretur ab anima, et anima separata posset habere

HABERENT

1 d.8-0596 5

d.8-0596 Item, si aliqua animalia haberent memoriam, maxime apes et

2 d.9-0089 1

d.9-0089 haberent idem obiectum.

3 d.9-0091 6

d.9-0091 potentia et quidam illius habitus haberent adaequatum obiectum,

4 d.13-0161 9

d.13-0161 Ultimo arguitur. Nam si membra tantum passive se haberent

HABERET

1 d.9-0084 1

d.9-0084 haberet obiectum, maxime ens; sed hoc non. Probo minorem, nam ens

2 d.9-0282 3

d.9-0282 rerum infusas haberet, ex se haberet integrum principium *

3 d.9-0282 6

d.9-0282 rerum infusas haberet, ex se haberet integrum principium *

4 d.9-0289 3

d.9-0289 Item, si haberet inditas species, haberet etiam habitus illas

5 d.9-0289 6

d.9-0289 Item, si haberet inditas species, haberet etiam habitus illas

6 d.9-0290 7

d.9-0290 consequentes; ergo proposita qualibet re, statim haberet scientiam de

7 d.9-0321 8

d.9-0321 species omnium rerum, neque in ea re haberet dependentiam a sensu,

8 d.9-0890 6

d.9-0890 ad phantasma, quia intellectus nullam haberet speciem abstractam a

9 d.9-1285 5

d.9-1285 dubio alium modum universalitatis haberet quem nunc habet; ergo

10 d.9-1566 11

d.9-1566 tamquam species sui ad intelligendum se ipsam; quod si hoc haberet, in

11 d.9-1568 4

d.9-1568 quia ex se haberet omnia necessaria ad se cognoscendum; ergo se

12 d.9-2165 6

d.9-2165 potentiae cognoscitivae; et si intellectus haberet illud sibi proportionatum,

13 d.9-2627 1

d.9-2627 haberet innumeras distinctiones formales, nam quot habet actus

14 d.10-0415 5

d.10-0415 Item, alias potentia se haberet mere passive, et ab

15 d.14-0156 6

d.14-0156 corpora. Maxime enim motum localem haberet; et hoc non, quia tantum

16 d.14-0396 6

d.14-0396 Contra est, quia si non haberet alias, nimis imperfecta erit

HABERI

1 d.9-1680 5

d.9-1680 Qui modus cognitionis perfectae haberi potest per speciem

2 d.9-1991 5

d.9-1991 illa ratione non posset haberi necessaria concomitantia inter *

3 d.9-2009 9

d.9-2009 2, et praecipue, nam ex hoc ut plurimum haberi posset quod

HABET

1 d.8-0180 11

d.8-0180 disconveniens, prout speciali modo in homine existit; et in illo habet

2 d.8-0233 12

d.8-0233 patet ex 7 De placitis, cap 3, ubi ait quod cerebrum habet in se *

3 d.8-0253 4

d.8-0253 Fundamentum secundae. Secunda habet probabile fundamentum,

4 d.8-0260 3

d.8-0260 probabilior, duplex habet fundamentum:

5 d.8-0335 9

d.8-0335 memoria, nam reminiscentia tantum est hominis, et id habet ex *

6 d.8-0448 1

d.8-0448 habet in homine.

7 d.8-0516 9

d.8-0516 Probatur, quia illa potentia est formaliter una, quae habet

8 d.8-0527 2

d.8-0527 imaginativa habet distinctum actum a phantasia et potest diverso

9 d.8-0540 10

d.8-0540 sensus interior est universalissima potentia in suo gradu; ergo habet *

10 d.8-0581 9

d.8-0581 plura sensibilia, tamen adhuc est imperfectus, quia non habet rationem

11 d.8-0604 11

d.8-0604 eum; ex quo saepe provenit quod habens memoriam rei non habet

12 d.8-0675 7

d.8-0675 in organo fiat, quia intellectus non habet organum, sed ibi

13 d.9-0102 8

d.9-0102 2 Prima conclusio sit: Quidquid entitatem aliquam habet

14 d.9-0108 7

d.9-0108 intelligibile et intellectus adaequantur; sed quidquid habet entitatem

15 d.9-0116 2

d.9-0116 quidquid habet rationem entis; ergo.

16 d.9-0148 5

d.9-0148 noster etiam ex se habet intelligere per species a sensibus acceptas;

17 d.9-0149 4

d.9-0149 ergo ex se habet tantum cognoscere res sensibiles ut illi proportionatas.

18 d.9-0176 11

d.9-0176 animae, quae est forma corporis, et ideo ex parte corporis habet quod *

19 d.9-0178 2

d.9-0178 spiritualitatis habet quod illa intelligat spirituali modo.

20 d.9-0215 2

d.9-0215 angelicus habet rem spiritualem et praecipue propriam essentiam ut

21 d.9-0216 5

d.9-0216 proportionatum obiectum, noster vero habet rem materialem. Divinus

22 d.9-0331 2

d.9-0331 agens habet actionem quamdam circa phantasma, quae est illuminare

23 d.9-0371 1

d.9-0371 habet actionem realem circa illud, non potest eius repraesentatio *

24 d.9-0388 9

d.9-0388 natura universalis nihil potest agere, nisi secundum quod habet

25 d.9-0389 5

d.9-0389 aliquod esse; non autem habet aliquod esse in se, sed ut plurimum in

26 d.9-0390 9

d.9-0390 specie repraesentata: ergo si agit est secundum quod habet in *

27 d.9-0418 7

d.9-0418 8 Sed ista sententia fere eamdem habet difficultatem, et ex *

28 d.9-0479 2

d.9-0479 actionem habet phantasma propria virtute, aut in virtute intellectus agentis.

29 d.9-0522 3

d.9-0522 unionem quam habet in eadem anima.

30 d.9-0558 1

d.9-0558 habet, intellectus agens posset efficere species sine phantasmate. Patet

31 d.9-0559 2

d.9-0559 consequentia: habet virtutem activam sufficientem, et in actione est

32 d.9-0579 5

d.9-0579 inquantum actio unius potentiae habet necessariam connexionem cum

33 d.9-0582 3

d.9-0582 aliam actionem habet nisi productionem speciei intelligibilis, quamvis

34 d.9-0603 9

d.9-0603 at vero circa intellectum possibilem nullam aliam actionem habet *

35 d.9-0644 1

d.9-0644 habet intellectus agens neque phantasma concurrit active ad

36 d.9-0697 7

d.9-0697 Circa res ergo materiales quaestio difficultatem habet, quoniam

37 d.9-0705 6

d.9-0705 1 Nam intellectus noster non habet propriam speciem rei *

38 d.9-0713 3

d.9-0713 ergo non habet species unde sit spiritualis.

39 d.9-0740 1

d.9-0740 habet distinctam cogitationem. Docet enim Aristoteles, 3 De Anima,

40 d.9-0791 5

d.9-0791 capax, intellectus agens non habet virtutem ad efficiendas illas. Non

41 d.9-0816 5

d.9-0816 quia nisi intellectus noster habet speciem singularis, non potest

42 d.9-0818 7

d.9-0818 ex eo potissime negavit, quia non habet propriam speciem illius; ergo

43 d.9-0819 4

d.9-0819 a contrario, si habet propriam conceptionem, ut est probatum,

44 d.9-0823 6

d.9-0823 per speciem; ergo si non habet propriam speciem rei singularis, ergo

45 d.9-0865 1

d.9-0865 habet principium sufficiens cognitionis; species autem universalis non

46 d.9-0914 3

d.9-0914 atque se habet cum sese extendit linea flexa. Ex quo loco colligitur

47 d.9-0918 10

d.9-0918 recta et curva, tamen sicut haec diverso modo se habet, ita intellectus

48 d.9-0958 12

d.9-0958 intellectus agens facit speciem Petri ut sic in intellectu possibili, nam habet

49 d.9-0982 5

d.9-0982 nesciret differentiam quam albedo habet cum aliis coloribus; unde

50 d.9-1001 7

d.9-1001 repraesentant illa diversimode contracta; intellectus ergo habet virtutem

51 d.9-1137 2

d.9-1137 actualiter habet, excludendo omnino inferiora. Et haec etiam est

52 d.9-1154 7

d.9-1154 Item, quia immaterialis est et subtilitatem habet ad *

53 d.9-1165 11

d.9-1165 intellectu concipitur, in rebus ipsis invenitur, et a parte rei habet *

54 d.9-1174 5

d.9-1174 essendi quem in intellectu habet, scilicet esse abstractam. Primum est *

55 d.9-1188 6

d.9-1188 naturam ipsam, tamen quia virtutem habet reflectendi, non sistit in

56 d.9-1190 2

d.9-1190 natura habet, et ab ipso intellectu est cognita, et invenit illam denudatam

57 d.9-1204 4

d.9-1204 Alia est quam habet ab intellectu per extrinsecam *

58 d.9-1285 8

d.9-1285 dubio alium modum universalitatis haberet quem nunc habet; ergo

59 d.9-1287 6

d.9-1287 ut sic repraesentata et concepta habet modum universalitatis quem

60 d.9-1288 2

d.9-1288 non habet in rebus.

61 d.9-1292 5

d.9-1292 Item, natura ut abstracta habet alium modum quem habet in *

62 d.9-1292 9

d.9-1292 Item, natura ut abstracta habet alium modum quem habet in *

63 d.9-1314 10

d.9-1314 aliqua relatio universalitatis; ergo nec consurgit talis relatio nec habet

64 d.9-1315 8

d.9-1315 esse. Patet consequentia, nam relatio rationis non habet aliud esse nisi

65 d.9-1394 2

d.9-1394 connexionem habet cum accidentibus sensibilibus per se.

66 d.9-1458 9

d.9-1458 aliquas species illarum proportionatas cognitioni, quam de illis habet

67 d.9-1461 11

d.9-1461 locis, nempe quia intellectus est capax illarum specierum, et non habet

68 d.9-1475 6

d.9-1475 Et ratione probatur, nam accidens habet intrinsecum *

69 d.9-1574 10

d.9-1574 Patet, quia ex se non est sufficienter actuata, neque habet *

70 d.9-1589 2

d.9-1589 spiritualis, habet quod sit intellectiva, tamen quia est infima inter res

71 d.9-1592 4

d.9-1592 activitatem et actualitatem habet ex propriis; est tamen pura potentia in

72 d.9-1596 3

d.9-1596 dependentia quam habet a sensibus corporis, cuius ex natura sua est

73 d.9-1604 4

d.9-1604 se vim activam habet ad intelligendum, ut patet ex dictis, supra, d

74 d.9-1608 2

d.9-1608 illorum habet proprias species, sed sicut potentias per actus, ita

75 d.9-1710 3

d.9-1710 omnibus providet, habet necessariam quamdam connexionem cum

76 d.9-1771 11

d.9-1771 differentiae est, quia, licet Deus sit altior et perfectior, tamen habet *

77 d.9-1847 2

d.9-1847 locum habet, nam illis tribuimus, si non omnes perfectiones rerum,

78 d.9-1871 6

d.9-1871 animae separatae. Quod propriam sedem habet in disputatione 14.

79 d.9-1892 5

d.9-1892 hac vita, quia neutrius habet propriam et adaequatam speciem; Deum

80 d.9-1899 2

d.9-1899 autem habet entitatem comprehenditur sub obiecto adaequato

81 d.9-1908 6

d.9-1908 modo operandi quem intellectus noster habet. Et est sermo de

82 d.9-1930 2

d.9-1930 similitudines habet, ut quando intelligit res spirituales; ergo in ea saltem

83 d.9-1938 6

d.9-1938 intellectus, acquisitis speciebus, iam non habet dependentiam a sensu,

84 d.9-1961 10

d.9-1961 6 Conclusio ergo est: Anima dum est in corpore habet *

85 d.9-1974 7

d.9-1974 phantasia a somno, impeditur intellectus; ergo habet dependentiam.

86 d.9-1983 8

d.9-1983 nostro cognosci secundum modum quem in singularibus habet, nisi

87 d.9-2030 9

d.9-2030 extrinseco ad operandum, tamen propter unionem ad corpus habet *

88 d.9-2056 8

d.9-2056 rebus revelatis, nam dum homo dormit non habet liberum iudicium

89 d.9-2085 8

d.9-2085 inanimata. Unde actio intellectus possibilis ex propriis habet quod sit a

90 d.9-2136 3

d.9-2136 intellectio; ergo habet anima nostra hanc virtutem; ergo talis virtus est

91 d.9-2158 4

d.9-2158 exercendas. Quae non habet instantiam, neque quae adducuntur sunt ad rem,

92 d.9-2291 2

d.9-2291 ita habet, et forte lumen magis dicitur de his quae manifestant alia

93 d.9-2306 6

d.9-2306 prima principia nullam aliam actionem habet nisi producere species *

94 d.9-2353 6

d.9-2353 ad recipiendas species et agens habet virtutem ad efficiendas illas, ut

95 d.9-2381 10

d.9-2381 sibi formare, ut ex supra dictis patet; ergo si habet virtutem activam

96 d.9-2385 2

d.9-2385 sua habet inditas species omnium rerum, quae quasi dimanant a

97 d.9-2389 9

d.9-2389 caret, in quo et a perfectione angeli declinat, habet tamen *

98 d.9-2433 3

d.9-2433 cognitio speculativa habet pro materia proxima, circa quam versatur, rem

99 d.9-2436 1

d.9-2436 habet pro materia et obiecto aliquam operationem humanam, et pro fine

100 d.9-2549 10

d.9-2549 “Omne malum est fugiendum.” Antecedens patet, nam ille actus habet

101 d.9-2627 7

d.9-2627 haberet innumeras distinctiones formales, nam quot habet actus

102 d.9-2698 8

d.9-2698 artem vero habitum cum ratione factivum. Idem habet 1 Magnorum

103 d.9-2783 10

d.9-2783 obiecti, ut de sensibus exterioribus vidimus. Et maiori ratione habet

104 d.9-2803 4

d.9-2803 memoriae, quia non habet pro obiecto adaequato praeteritum ut sic, sed

105 d.9-2899 5

d.9-2899 potentiae, sed idem intellectus habet utrasque vires discurrendi scilicet et

106 d.9-2905 7

d.9-2905 quem statum in statu solo beatitudinis habet.

107 d.10-0007 8

d.10-0007 secundum locum, quae cum appetitivis magnam affinitatem habet. Et

108 d.10-0041 6

d.10-0041 Octava conclusio: Phantasia deliberationem non habet.

109 d.10-0044 5

d.10-0044 phantasiam sequitur, deliberationem non habet. Voluntas autem

110 d.10-0045 1

d.10-0045 habet.

111 d.10-0061 3

d.10-0061 aliquam inclinationem habet; appetitus autem et inclinatio idem

112 d.10-0066 5

d.10-0066 propensio quam quaecumque res habet in suum proprium bonum.

113 d.10-0069 9

d.10-0069 sed solum est coaptatio naturalis quam unaquaeque res habet cum alia

114 d.10-0132 5

d.10-0132 intellectiva et in utraque habet complementum illi debitum et quidquid

115 d.10-0221 2

d.10-0221 res habet de appetibilitate quantum de bonitate. Unde principia

116 d.10-0248 3

d.10-0248 in se habet propter quod appetatur, et omnis res naturaliter fugit *

117 d.10-0265 8

d.10-0265 sed sensus est quod omnis potentia appetitiva habet pro obiecto *

118 d.10-0276 8

d.10-0276 implet appetitum suum, quem de malo divino habet, ideo iam

119 d.10-0466 5

d.10-0466 liberis, quia circa illos habet dominium ipsa potentia, et ita non

120 d.11-0250 5

d.11-0250 praeteritum ut sic non habet rationem boni vel mali, nisi forte absolute vel *

121 d.11-0252 9

d.11-0252 iam non esse et ideo ut sic non habet rationem mali. Bonum ergo et

122 d.11-0366 4

d.11-0366 Haec tamen sententia habet difficultatem, nam si intemperies *

123 d.11-0501 6

d.11-0501 pertinens. Neque etiam circa malum habet ira actum contrarium in

124 d.11-0537 7

d.11-0537 et a quibus excitantur, ut melancholia habet quamdam affinitatem

125 d.11-0559 4

d.11-0559 1 Haec quaestio habet solum locum in homine, de quo supra

126 d.11-0573 1

d.11-0573 habet: quidam eliciti, ut enumerati quaestione praecedenti, alius

127 d.11-0608 8

d.11-0608 Negatur tamen sequela; immo haec aptitudo quam habet noster appetitus

128 d.12-0030 2

d.12-0030 ergo habet universalissimum obiectum, quod est bonum in communi.

129 d.12-0037 1

d.12-0037 habet rationem entis; sed voluntas est potentia universalissima; ergo.

130 d.12-0045 5

d.12-0045 Sed dices: Sicut se habet intellectus ad verum, ita voluntas

131 d.12-0077 6

d.12-0077 esse potest: aliud quod solum habet rationem medii, quia est primum *

132 d.12-0082 5

d.12-0082 medium consideretur ut finis, habet eamdem rationem quam finis *

133 d.12-0099 4

d.12-0099 est manu exequendum, habet voluntas potestatem ad applicandam

134 d.12-0151 8

d.12-0151 voluntatem ad opus, quaestio est moralis, quae habet locum 1.2, q 9, a

135 d.12-0304 8

d.12-0304 7 Circa primum est prima conclusio: Voluntas habet *

136 d.12-0395 5

d.12-0395 iudicio rationis; homo vero habet liberum arbitrium, quia agit iudicio

137 d.12-0396 3

d.12-0396 rationis, quia habet vim ad opposita.

138 d.12-0400 9

d.12-0400 reperit rationem boni; et non amare, in quantum habet rationem mali;

139 d.12-0413 4

d.12-0413 Sed iste modus habet difficultatem, nam si hoc est verum,

140 d.12-0444 4

d.12-0444 propter bonitatem quam habet, et non amare, quia non censet illud

141 d.12-0498 13

d.12-0498 bonum. Id est, quia ratio veritatis est unica tantum, unde si res habet

142 d.12-0555 7

d.12-0555 omnia. Dico tamen breviter quod caelum habet influentiam circa corpus

143 d.12-0558 5

d.12-0558 intellectus et voluntatis non habet caelum directe influentiam nec *

144 d.12-0593 10

d.12-0593 contra suam voluntatem, nam eo ipso quod vult, iam habet

145 d.12-0605 3

d.12-0605 1 Quia habet nobilissimum obiectum. Respicit enim ipsam *

146 d.12-0610 8

d.12-0610 illud autem videtur eo perfectius quo ordinem habet ad *

147 d.12-0652 10

d.12-0652 quidditatem; voluntas vero non fertur in rem nisi prout habet ordinem

148 d.12-0678 1

d.12-0678 habet, nam voluntas non est potentia rationalsi nisi per

149 d.12-0747 6

d.12-0747 4 Sed haec solutio difficultates habet:

150 d.12-0759 1

d.12-0759 habet. Et ideo quasi in se ipso speculatur res. Et hac ratione stat quod

151 d.12-0769 9

d.12-0769 intellectus vero non, nisi prout in se illum habet. Propter quod quidam

152 d.12-0831 3

d.12-0831 quod voluntas habet ab intellectu quam quod intellectus a voluntate.

153 d.12-0854 6

d.12-0854 interior est perfectior appetitu, nam habet nobiliores operationes et *

154 d.13-0016 5

d.13-0016 1 Haec quaestio difficultatem habet propter Aristotelem hic *

155 d.13-0127 2

d.13-0127 non habet se manus mere passive, sed active etiam; ergo est in manu

156 d.13-0179 9

d.13-0179 potentiae motivae. Circa potentias ergo cognoscitivas non se habet *

157 d.13-0181 11

d.13-0181 actio non ita tribuitur appetitui. At potentia motiva tantum se habet

158 d.14-0023 4

d.14-0023 a qua natura habet quod subsistat, et quia, dum homo vivit, tantum est

159 d.14-0027 2

d.14-0027 hoc habet quoddammodo rationem personae. Tamen quia non est

160 d.14-0051 9

d.14-0051 3 Hoc supposito, sit conclusio: Anima separata non habet

161 d.14-0057 3

d.14-0057 substantia, et habet in corpore se substentare, et modo non substentatur

162 d.14-0099 3

d.14-0099 separationem tantum habet negationem novam; ergo non magis est persona

163 d.14-0110 5

d.14-0110 semipersona dicitur. Et hoc habet tam in corpore quam extra corpus.

164 d.14-0113 3

d.14-0113 substantiam suam habet. Reunitur enim per veram informationem, et

165 d.14-0114 7

d.14-0114 ita acquirit modum essendi quem nunc habet, quo per separationem

166 d.14-0164 5

d.14-0164 potest anima, quia non habet voluntatem adeo efficacem, ut patet ex *

167 d.14-0192 8

d.14-0192 est a loco nec per illam anima habet aliquem ordinem ad locum, quia

168 d.14-0209 1

d.14-0209 habet, illam applicare non potest. De angelis vero hic non disputamus.

169 d.14-0249 6

d.14-0249 movendum se. In corpore enim habet virtutem motivam et eam corpori *

170 d.14-0389 7

d.14-0389 inquiramus, nam fere eodem modo se habet quo in hac vita et semper

171 d.14-0399 2

d.14-0399 tantum habet species hic acquisitas, sed etiam alias, licet aliqui *

172 d.14-0402 10

d.14-0402 nostra est forma corporis, et ideo ex natura sua habet quod recipiat

173 d.14-0425 9

d.14-0425 2 Sed difficultas est de modo quo illas habet. Scotus, in 4, d 45,

174 d.14-0452 4

d.14-0452 anima separata, quia habet intrinsecam dependentiam a cognitione

175 d.14-0456 6

d.14-0456 corpus, duplicem etiam modum cognoscendi habet: in corpore

176 d.14-0458 1

d.14-0458 habet modum formarum sensibilium; extra corpus vero, quia habet

177 d.14-0458 9

d.14-0458 habet modum formarum sensibilium; extra corpus vero, quia habet

178 d.14-0481 1

d.14-0481 habet locum difficultas de puero decedenti in originali, nam licet illi sit

179 d.14-0482 7

d.14-0482 poena carentia visionis Dei, tamen non habet aliam poenam et in

180 d.14-0524 5

d.14-0524 adaequatur essentiae infinitae suae; habet ergo intellectus noster

181 d.14-0560 5

d.14-0560 intelligibilis, quia absque participatione habet naturam substantiarum *

182 d.14-0561 3

d.14-0561 separatarum et habet modum essendi earum. Sicut ex natura animae, ut

183 d.14-0571 5

d.14-0571 informat sive non, semper habet eamdem entitatem spiritualem; ergo

184 d.14-0572 2

d.14-0572 semper habet eamdem intelligibilitatem. Intelligibilitas enim provenit

185 d.14-0603 6

d.14-0603 et est subsistens, quod etiam habet anima.

186 d.14-0621 8

d.14-0621 est vera forma corporis et non habet immaterialitatem

187 d.14-0655 8

d.14-0655 exire in actum secundum, propter colligationem quam habet cum *

188 d.14-0661 3

d.14-0661 corpus vero habet illam.

189 d.14-0666 6

d.14-0666 colligationis quam intellectus cum sensibus habet, dum anima est in

190 d.14-0714 12

d.14-0714 tantum convenit aliquo modo in gradu essendi, et in illo non habet esse

191 d.14-0716 1

d.14-0716 habet potest alias animas, quoad communem et essentialem rationem,

192 d.14-0733 4

d.14-0733 procedere, nam antecedens habet verum quando universale

193 d.14-0743 3

d.14-0743 quod ipsa habet infimum locum in intellectualibus, et in eo habere esse *

194 d.14-0757 2

d.14-0757 sociabilis; habet enim consortium cum alii animabus et cum intelligentiis;

195 d.14-0760 6

d.14-0760 Item, quia anima ex se habet lumen sufficiens ad habendam

196 d.14-0761 7

d.14-0761 perfectiorem cognitionem animarum et angelorum quam habet illa

197 d.14-0764 9

d.14-0764 per essentiam non est animae naturalis; ergo non habet lumen naturale

198 d.14-0853 1

d.14-0853 habet imperfectam et deficientem cognitionem angelorum; et a 3,

199 d.14-0856 8

d.14-0856 10 Et dico, 1 quod anima separata habet propriam cognitionem et

200 d.14-0867 2

d.14-0867 sua habet cognitionem intelligentiarum est propter societatem quam

201 d.14-0868 1

d.14-0868 habet cum illis, ut D Thomas, De Anima, a 17; sed ad hanc societatem

202 d.14-0870 4

d.14-0870 associari debet; alias habet se anima inter angelos ut homo caecus inter

203 d.14-0876 4

d.14-0876 Thomas docet; ergo habet propriam eorum cognitionem.

204 d.14-0966 11

d.14-0966 sicut etiam in hoc statu, cum anima coniuncta corpori, non habet

205 d.14-1028 7

d.14-1028 1 Certum est quod anima beati habet, ex natura sua loquendo,

206 d.14-1030 7

d.14-1030 2 Est verum quod anima beati habet omnem scientiam *

207 d.14-1038 8

d.14-1038 supra, et quia anima ex natura sua habet lumen intellectuale

208 d.14-1092 1

d.14-1092 habet virtutem sufficientem ad utendum illis. Sic contingit hic: anima

209 d.14-1100 2

d.14-1100 separata habet distinctam cognitionem rerum naturalium per species

210 d.14-1168 8

d.14-1168 1 Quia intelligit se quidditative, quod non habet in corpore.

211 d.14-1170 4

d.14-1170 negationes, quod non habet in corpore.

212 d.14-1257 1

d.14-1257 habet in corpore modum essendi magis conformem substantiae suae.

213 d.14-1278 4

d.14-1278 corpore, quas non habet extra.

214 d.14-1305 10

d.14-1305 corpore enim perfectiores operationes exercet et cum hoc simul habet;

215 d.14-1320 7

d.14-1320 naturalis, quia anima ex sua essentia habet quod sit subsistens et *

216 d.14-1321 7

d.14-1321 incorruptibilis. Rursus ex conditione suae naturae habet uniri corpori *

217 d.14-1323 11

d.14-1323 separari; facta vero separatione, naturaliter manet, id est, ex se habet

218 d.14-1326 12

d.14-1326 secundum haec omnia, naturalis illi est, licet ex parte qua non habet

219 d.14-1406 3

d.14-1406 quam res habet, quae metaphorice nomine appetitus explicatur, ut *

HABETUR

1 d.9-1993 1

d.9-1993 habetur quod intellectus indiget iuvamine sensus ad perfectam rei *

2 d.9-2011 3

d.9-2011 non tamen habetur quod intellectus pendeat in sua operatione ab

3 d.10-0071 2

d.10-0071 nec habetur ab ipso appetente, sed illi datur a natura et ad proprium

4 d.10-0135 4

d.10-0135 appetitus, quorum repugnantia habetur ad Rom 7: “Vidi [...] aliam legem,

5 d.10-0258 8

d.10-0258 actus fundatur in alio, nam ideo odio habetur malum, quia

6 d.10-0321 6

d.10-0321 proprium vel alterius; si proprium, habetur intentum; alterius autem *

7 d.14-0684 9

d.14-0684 haec est supernaturalis cognitio, quae ex sola gratia habetur; cognoscit

HABILES

1 d.13-0116 3

d.13-0116 ut sint habiles ad obediendum appetitui.

HABILIA

1 d.13-0082 9

d.13-0082 membris est exequens motum, per quam membra redduntur habilia

HABITIBUS

1 d.9-0139 6

d.9-0139 ordinetur vel referatur, sicut in habitibus saepius diximus, et in sensibus

2 d.9-2482 1

d.9-2482 habitibus, ut scientia qua cognoscitur Deus cum proprietatibus suis

3 d.9-2655 3

d.9-2655 potentia et habitibus, nam, ut saepe alibi dictum est, potentia multo

4 d.9-2866 8

d.9-2866 intellectus noster secundum se caret omnibus speciebus, habitibus, et

5 d.14-0291 1

d.14-0291 habitibus. Et loquimur praecipue de anima separata, secundum ea

HABITO

1 d.10-0161 8

d.10-0161 significare desiderium quod est debitum bono non habito; et huiusmodi

2 d.11-0258 12

d.11-0258 de bono futuro. Gaudium vero et delectatio est de bono iam habito. E

HABITU

1 d.9-0042 1

d.9-0042 habitu in eodem prior est non simpliciter; intellectus autem in actu

2 d.9-2869 8

d.9-2869 dicitur “intellectus in actu primo”, vel “in habitu. Postquam vero actu

3 d.9-2943 10

d.9-2943 et conservare in nobis dignitatem rationalis naturae. De hoc habitu et

4 d.9-2958 2

d.9-2958 ipso habitu synderesis. Et ideo D Damascenus dicit quod est

5 d.10-0407 4

d.10-0407 constituatur, nisi forte habitu aliquo, non simpliciter, sed ad melius esse.

HABITUALIS

1 d.9-2311 6

d.9-2311 obiecti, aut haec manifestatio est habitualis et effectiva, et haec fit a

2 d.9-2761 9

d.9-2761 discursu et labore. Et est tollere rationem scientiae habitualis, quae magna

HABITUDINEM

1 d.14-0930 6

d.14-0930 aliquam affectionem vel per naturalem habitudinem vel per divinam *

HABITUM

1 d.8-0629 4

d.8-0629 quidem ut significat habitum consultandi de agendis secundum

2 d.9-0019 5

d.9-0019 Septima: intellectus actuatus per habitum vel speciem est in

3 d.9-0132 3

d.9-0132 privationes per habitum, ut Aristoteles, lib 3, cap 6.

4 d.9-2304 1

d.9-2304 habitum principiorum esse effectum intellectus agentis.

5 d.9-2477 6

d.9-2477 Multi enim putant nullum esse habitum practicum absque fine

6 d.9-2480 4

d.9-2480 Dicendum est tamen habitum ex se habere quod sit practicus vel

7 d.9-2493 8

d.9-2493 modum acquisitionis scientiae, facit etiam operationem et habitum esse

8 d.9-2535 1

d.9-2535 habitum elicitum illius actus constituit inter partes prudentiae.

9 d.9-2542 3

d.9-2542 vocat simpliciter habitum practicum.

10 d.9-2605 13

d.9-2605 Unde quando D Thomas, 1.2, q 57, a 1, ad 1, ait habitum *

11 d.9-2697 6

d.9-2697 circa factibile. Unde prudentiam vocat habitum cum ratione activum,

12 d.9-2698 3

d.9-2698 artem vero habitum cum ratione factivum. Idem habet 1 Magnorum

13 d.9-2926 7

d.9-2926 potentiam intellectivam quam actum aliquem vel habitum eius significant,

14 d.9-2946 4

d.9-2946 “Conscientia” vero significat habitum quemdam dimanantem a

15 d.9-2954 12

d.9-2954 ideo Durandus, in 2, d 39, q 4, dixit conscientiam esse habitum

16 d.11-0306 8

d.11-0306 Quod si malum sit praesens et iam habitum consequitur tristitia, quae

17 d.12-0074 1

d.12-0074 habitum, ideo circa finem potest esse in voluntate amor et desiderium *

HABITUS

1 d.8-0013 1

d.8-0013 habitus intellectivus.

2 d.9-0091 5

d.9-0091 potentia et quidam illius habitus haberent adaequatum obiectum,

3 d.9-0289 8

d.9-0289 Item, si haberet inditas species, haberet etiam habitus illas

4 d.9-1541 8

d.9-1541 his quae illi inhaerent, ut sunt potentiae, habitus spirituales et actus.

5 d.9-1606 5

d.9-1606 5 Utrum intellectus cognoscat habitus animae per essentiam eorum. Ex

6 d.9-1607 7

d.9-1607 his ulterius constat quod anima cognoscat habitus suos. Non enim

7 d.9-1609 1

d.9-1609 habitus, se tenentes ex parte potentiarum, per actus ipsos facilius

8 d.9-2331 6

d.9-2331 ipse se exponit, dicens quod habitus principiorum est effectus

9 d.9-2445 5

d.9-2445 Unde prudentia, quae est habitus intellectus maxime practicus,

10 d.9-2486 7

d.9-2486 Et ratio a priori est, nam habitus practicus dicitur qui est *

11 d.9-2503 7

d.9-2503 loquendo, finis scientis non variat rationem habitus practici vel

12 d.9-2544 3

d.9-2544 natura illius habitus est movere appetitum media conclusione practica,

13 d.9-2650 5

d.9-2650 distinguuntur essentialiter, ergo nec habitus practicus et speculativus.

14 d.9-2653 4

d.9-2653 apparet, quoniam isti habitus, ut supra ostendimus, per proprios et

15 d.9-2656 4

d.9-2656 universalior est quam habitus perficientes ipsam, quia est superior et

16 d.9-2658 6

d.9-2658 dirigit operationes humanas, tamen alius habitus est qui potentiam

17 d.9-2669 7

d.9-2669 scientiae practicae, artes, prudentia, etc. Qui habitus per activum et

18 d.9-2673 2

d.9-2673 quod habitus practicus ille dicitur qui ponit modum et rectitudinem in

19 d.9-2713 11

d.9-2713 18 Sed restat dubium circa dicta, an unus et idem habitus

20 d.9-2716 4

d.9-2716 Respondetur quod inter habitus infusos aliqui sunt

21 d.9-2721 6

d.9-2721 Et ratio est, quia isti habitus, cum habeant supremum obiectum,

22 d.9-2726 1

d.9-2726 habitus, quidam sunt mere speculativi, ut Metaphysica; quidam mere

23 d.9-2730 8

d.9-2730 speculativum et practicum sunt differentiae essentiales, quando habitus illis

24 d.9-2731 5

d.9-2731 adaequantur, at vero quando habitus habent quemdam superiorem

25 d.9-2868 9

d.9-2868 Haec autem potentia primo recipit species rerum vel habitus, et sic

26 d.9-2896 9

d.9-2896 alteram per quam contemplamur necessaria, ad quam pertinet habitus

27 d.9-2898 2

d.9-2898 pertinet habitus opinionis. Unde non sunt intelligendae diversae

28 d.9-2939 4

d.9-2939 intellectus, sed cuiusdam habitus existentis in illo, facilitans illum ad *

29 d.9-2942 1

d.9-2942 habitus ut plurimum observanda, vel certe quia illius munus est observare

30 d.9-2944 7

d.9-2944 alio, qui circa speculativa versatur, et “habitus principiorum”

31 d.14-0288 5

d.14-0288 Quaenam potentiae, species et habitus maneant in anima separata.

32 d.14-0307 10

d.14-0307 quantum est ex sua natura, omnes specie intellectuales et habitus intellectus

33 d.14-0309 2

d.14-0309 nec habitus, qui erant in portione inferiori.

34 d.14-0311 1

d.14-0311 habitus intellectus et voluntatis sunt spirituales, cum sint in subiecto *

35 d.14-0319 12

d.14-0319 quae hic acquisivit, nam si sit beata, non manebunt in illa habitus

36 d.14-0322 1

d.14-0322 habitus naturales, ut sint illis in poenam.

37 d.14-0325 7

d.14-0325 evidentes manent in patria. Alii vero habitus obscuri non manent, quia in

38 d.14-0327 2

d.14-0327 talis habitus animae. 1 Cor. 13 dicitur quod “scientia destruetur.”

39 d.14-0341 6

d.14-0341 corrumpuntur potentiae sensitivae; ergo omnes habitus et species illarum. Et

HABITUUM

1 d.9-1585 9

d.9-1585 anima in cognitionem sui et suarum potentiarum et habituum, et non

2 d.9-2660 2

d.9-2660 distinctio habituum non solum essentialis, sed generica dici solet, ut

3 d.9-2663 3

d.9-2663 duas latitudines habituum valde inter se diversas et distinctas rationes

4 d.9-2664 8

d.9-2664 scientiarum sub se continentes. Unde sub latitudine habituum

5 d.9-2668 4

d.9-2668 Sub latitudine vero habituum practicorum continentur omnes

HABUERIT

1 d.9-0822 10

d.9-0822 plus de re formare sibi in actu secundo quam habuerit in actu primo

HABUIT

1 d.9-2499 3

d.9-2499 scientis ortum habuit occasionaliter, formaliter tamen id habent ex

2 d.14-0406 2

d.14-0406 vita habuit.

3 d.14-0947 4

d.14-0947 in hac vita habuit, et per eas potest cognoscere quidquid

4 d.14-0948 4

d.14-0948 repraesentant; et hic habuit species directe repraesentantes singularia; ergo.

5 d.14-1183 10

d.14-1183 infunderentur species rerum quarum iam anima in corpore species habuit, sed

HAC

1 d.8-0003 3

d.8-0003 1 De hac re agit Aristoteles, 3 De Anima, cc 2 et 3.

2 d.8-0022 3

d.8-0022 1 In hac quaestione suppono dari sensum interiorem, ad cuius

3 d.8-0030 7

d.8-0030 potens discernere inter illa, et ex hac operatione discretiva potissime

4 d.8-0320 2

d.8-0320 in hac materia recte procedunt, nempe ad eas actiones esse *

5 d.8-0698 2

d.8-0698 Ex hac ergo experientia, quam Galenus, dicto loco late *

6 d.8-0714 7

d.8-0714 ventriculus est organum sensus interioris. De hac re late Vesalius, 7 De

7 d.9-0003 4

d.9-0003 Disputat Aristoteles de hac materia, lib 3 De Anima, a cap 4,

8 d.9-0075 16

d.9-0075 Thomas, 1 p, q 79; qq etiam 85, 86, 87 et 88, quas omnes in hac *

9 d.9-0097 2

d.9-0097 In hac quaestione D Thomas opinatur obiectum intellectus *

10 d.9-0201 7

d.9-0201 suas, non considerando an dimanent ab hac essentia vel ab illa, *

11 d.9-0392 6

d.9-0392 7 Secunda opinio. Omissa igitur hac imaginatione Caietani, est alia

12 d.9-0511 4

d.9-0511 explicata videtur in hac parte probabilior.

13 d.9-0587 9

d.9-0587 tribui, quae est illustrare prima principia. Sed de hac infra.

14 d.9-0721 3

d.9-0721 2 In hac quaestione auctores omnes conveniunt in hoc quod *

15 d.9-0735 3

d.9-0735 quod in hac propositione: “Petrus est homo”, subiectum est in *

16 d.9-0761 4

d.9-0761 Sed Caietanus in hac opinione singularis est, neque rationem *

17 d.9-0814 2

d.9-0814 in hac vita virtute intellectus agentis.

18 d.9-0948 4

d.9-0948 Ex dictis in hac quaestione resolvuntur nonnullae aliae quaestiones

19 d.9-0989 10

d.9-0989 plures actus simul, quia non est ratio cur potius hac quam illa specie

20 d.9-1053 4

d.9-1053 experiri potest antequam hac abstractione conciperet; ergo format

21 d.9-1167 7

d.9-1167 existentis in multis. Quapropter natura sub hac universalitate non fit,

22 d.9-1172 3

d.9-1172 20 In hac autem natura sic abstracta duo possunt considerari:

23 d.9-1248 9

d.9-1248 28 Et ex his conciliantur diversae opiniones in hac quaestione.

24 d.9-1466 5

d.9-1466 8 Ex dictis in hac quaestione resolvitur alia, nempe quid a nostro

25 d.9-1540 3

d.9-1540 1 In hac quaestione specialiter loquitur de anima rationali et de

26 d.9-1684 7

d.9-1684 4 Ultimo est notandum quod in hac re diversissima est ratio

27 d.9-1695 12

d.9-1695 cognovit de Deo de angelis naturaliter, nisi per effectus; neque in hac

28 d.9-1705 2

d.9-1705 De hac conclusione, vide D Thomam, 1 p, qq 2, 12, 13 et 88,

29 d.9-1774 3

d.9-1774 ergo in hac vita substantiarum separatarum quidditatem in communi

30 d.9-1800 1

d.9-1800 hac vita posse a nobis perfecte cognosci. Quod tenet Alexander *

31 d.9-1828 3

d.9-1828 10 In hac etiam doctrina thomistae et scotistae dissentiunt, nam

32 d.9-1872 6

d.9-1872 12 Ultimo est notandum in hac quaestione quod, licet alias *

33 d.9-1892 1

d.9-1892 hac vita, quia neutrius habet propriam et adaequatam speciem; Deum

34 d.9-1937 3

d.9-1937 4 In hac re Albertus, hoc lib 3, tract 2. cap 19, tenet quod *

35 d.9-2107 4

d.9-2107 intelligibiles esse in hac intelligentia, et ex illa emanare in animas

36 d.9-2232 11

d.9-2232 quae intellectiva est et separata manet, immortalis est. Et sub hac parte

37 d.9-2246 3

d.9-2246 Sed in hac expositione illud solum est difficile, quod in eadem

38 d.9-2257 7

d.9-2257 phantasia sine qua nihil etiam in hac vita intelligimus. Alia de hac re

39 d.9-2257 12

d.9-2257 phantasia sine qua nihil etiam in hac vita intelligimus. Alia de hac re

40 d.9-2737 3

d.9-2737 1 In hac quaestione superest ut explicemus reliqua quae ad *

41 d.9-2771 4

d.9-2771 completur ex perfectione hac conservandi species? Alias anima

42 d.9-2824 6

d.9-2824 Respondetur quod quia intellectus in hac vita pendet in

43 d.9-2861 2

d.9-2861 in hac materia sciendum intellectum nostrum recipere varias *

44 d.9-2870 11

d.9-2870 operatur et ut sic dicitur “intellectus in actu secundo”. In hac autem

45 d.9-2873 7

d.9-2873 ut sic dicitur “intellectus”, quoniam in hac operatione assimilatur *

46 d.10-0201 3

d.10-0201 2 In hac quaestione est opinio nominalium quod appetitus potest

47 d.10-0228 10

d.10-0228 sed ad perfectionem suppositi, alias res cognoscentes essent in hac

48 d.10-0291 9

d.10-0291 possessionem scilicet bonorum et carentiam miseriae. Et quia hac miseria

49 d.11-0016 3

d.11-0016 1 In hac quaestione est antiqua sententia quae distinguit appetitum

50 d.11-0400 6

d.11-0400 necesse est, ut nihil in hac materia maneat inexpositum

51 d.11-0568 2

d.11-0568 in hac subiectione subditus non potest ullo modo renuere. Alius est

52 d.11-0574 6

d.11-0574 imperatus, ut motus localis. In hac ergo quaestione sermo est de

53 d.11-0678 6

d.11-0678 cognosci per sensum. Sed de hac re latius, 2.2, q 24, a 1.

54 d.12-0011 8

d.12-0011 constare possunt. Bene autem colligi potest in hac materia non esse *

55 d.12-0018 3

d.12-0018 1 In hac quaestione materiam de obiecto et actibus voluntatis

56 d.12-0105 9

d.12-0105 Thomam, 1.2, q 11, nam plures dicere de hac re alienum est ab hoc

57 d.12-0252 3

d.12-0252 4 In hac quaestione errarunt imprimis omnes antiqui gentiles qui

58 d.12-0292 2

d.12-0292 de hac libertate hic quaerimus, nam liberum arbitrium, ut Soto, supra,

59 d.12-0375 3

d.12-0375 radice; in hac tamquam in subiecto formaliter libero.

60 d.12-0434 3

d.12-0434 et ex hac perfectione cognitionis oritur perfectio in appetitione

61 d.12-0438 12

d.12-0438 necessario, sed libere. Et huiusmodi sunt omnes particulares res, quae in hac

62 d.12-0487 5

d.12-0487 vel beatitudinis offertur in hac vita tamquam simpliciter necessarius et

63 d.12-0489 8

d.12-0489 nullum bonum in particulari necessitatur voluntas in hac vita, neque

64 d.12-0492 5

d.12-0492 nullum est bonum in hac vita quod non sit malis et difficultatibus *

65 d.12-0634 3

d.12-0634 Confirmatur, nam hac ratione appetitus sensitivus est

66 d.12-0637 2

d.12-0637 In hac quaestione dissentiunt schola D Thomae et Scoti, nam

67 d.12-0759 11

d.12-0759 habet. Et ideo quasi in se ipso speculatur res. Et hac ratione stat quod

68 d.13-0004 3

d.13-0004 et inanimatis, hac solum differentia servata, quod in animalibus fit *

69 d.13-0117 10

d.13-0117 6 Et ex illo loco colliguntur rationes istae pro hac parte:

70 d.14-0308 6

d.14-0308 et voluntatis, quos in vita hac acquisivit; non tamen manent species

71 d.14-0361 4

d.14-0361 ministrante species in hac vita et propter quamdam concomitantiam

72 d.14-0377 10

d.14-0377 Alii autem dicunt quod nihil noverunt eorum quae in hac vita *

73 d.14-0389 10

d.14-0389 inquiramus, nam fere eodem modo se habet quo in hac vita et semper

74 d.14-0393 9

d.14-0393 Utrum anima separata habeat solas species quas in hac vita acquisivit.

75 d.14-0398 2

d.14-0398 In hac re fere omnes conveniunt in hoc quod anima separata non

76 d.14-0405 11

d.14-0405 naturaliter acquirere species, sed tantum intelligit per eas quas in hac

77 d.14-0424 5

d.14-0424 praeter eas quas in hac vita acquisivit.

78 d.14-0512 6

d.14-0512 certissimum est, nam si in hac vita, dum est in corpore immersa, id potest, *

79 d.14-0737 11

d.14-0737 singularia, sed tantum illud ex cuius phantasmate fuit abstracta. Et hac

80 d.14-0922 8

d.14-0922 2 An cognoscat facta quae contingunt in hac vita.

81 d.14-0932 4

d.14-0932 species quas ex hac vita attulit, non potest postea cognoscere

82 d.14-0933 5

d.14-0933 singularia sensibilia quae in hac vita cognovit. Idem Caietanus, ibi; et D

83 d.14-0947 2

d.14-0947 in hac vita habuit, et per eas potest cognoscere quidquid

84 d.14-1004 5

d.14-1004 limbo nihil cognoscunt de hac vita. Beatae vero multa. Vide

85 d.14-1071 8

d.14-1071 modo continet, quia est plenus specierum. Sine hac productione

86 d.14-1235 3

d.14-1235 novum in hac mirabili hominis compositione difficultatem invenire, nam

87 d.14-1254 7

d.14-1254 3 2 videtur certum quod ex hac unione ad corpus anima non *

88 d.14-1470 6

d.14-1470 supernaturalis est, et ideo ex hac parte appetitio supernaturalis est,

HACTENUS

1 d.9-0881 4

d.9-0881 consideret modum quo hactenus singularia cognoscebat, antequam *

2 d.9-1880 6

d.9-1880 propriam virtutem animae, ut ex hactenus dictis constat. De angelis

3 d.11-0239 8

d.11-0239 concupiscibilis et ex eis oriuntur, ut ex hactenus dictis constare

4 d.13-0019 1

d.13-0019 hactenus diximus. In contrarium est, quia actus et obiectum huius

HAE

1 d.8-0505 2

d.8-0505 saltem hae potentiae formaliter distinguantur, dato non distingui *

2 d.9-1149 3

d.9-1149 conveniunt. Unde hae duae abstractiones se invicem iuvant et sibi

HAEC

1 d.8-0011 8

d.8-0011 nam illa est in nostra potestate, et haec minime.

2 d.8-0018 2

d.8-0018 indiget haec materia. Breviter tamen de ea dicetur, quoniam pauciora

3 d.8-0023 5

d.8-0023 suppositionem notandum est quod haec septem nomina: sensus

4 d.8-0064 2

d.8-0064 Sed haec solutio in duobus deficit:

5 d.8-0075 2

d.8-0075 Sed haec est falsa sententia, nam sensus communis non *

6 d.8-0133 7

d.8-0133 veritate quam in falsitate; tamen quia haec sensibilia componit et *

7 d.8-0177 3

d.8-0177 dividere. Sed haec virtus excedit limites partis sensitivae, ut supra

8 d.8-0241 10

d.8-0241 Iandunus, 2 De Anima, q 37; et alii. Et haec est communis sententia.

9 d.8-0312 5

d.8-0312 autem sensibus non est haec necessitas.

10 d.8-0357 10

d.8-0357 est ut una sit facile appraehensiva, alia conservativa; sed haec ratio

11 d.8-0360 9

d.8-0360 esse facilior immutatio quam simultanea; ergo non oportet haec *

12 d.8-0388 8

d.8-0388 ut plumbum. Tamen ad oppositum dicitur quod haec immutatio non

13 d.8-0427 1

d.8-0427 haec consequentia tenet ex fundamentis supra. Maior est evidens.

14 d.8-0449 2

d.8-0449 Et haec, ut arbitror, est sententia Aristotelis, nam imprimis,

15 d.8-0454 9

d.8-0454 et motum et tempus. Et subdit: “Unde constat haec omnia ad *

16 d.8-0564 6

d.8-0564 est necessarius sensus internus qui haec iudicet. Qua ratione concludit

17 d.8-0573 2

d.8-0573 Aristoteles haec animalia non habere phantasiam, in quo non sibi *

18 d.8-0619 2

d.8-0619 videtur haec animalia habere memoriam.

19 d.8-0671 9

d.8-0671 Unde Hieronymus, Super Danielem, 2, dicit quod propter haec

20 d.8-0748 2

d.8-0748 Sed haec dicta sufficiunt de sensibus.

21 d.9-0012 8

d.9-0012 Quarta: Nullum est organum corporeum in quo haec potentia

22 d.9-0050 7

d.9-0050 sine quo nihil intelligit aliud. Et haec ex cap 5.

23 d.9-0154 2

d.9-0154 Et haec est mens D Thomae, supra, et Aristotelis, hic tx 10,

24 d.9-0234 2

d.9-0234 Et haec opinio est probabilis, tamen forte est verum *

25 d.9-0397 9

d.9-0397 constat phantasma esse necessarium ad productionem speciei; ergo haec

26 d.9-0451 5

d.9-0451 phantasma est imperfectior; sed haec ratio nihil urget in contraria *

27 d.9-0461 4

d.9-0461 9 Sed ad haec dicunt quidam quod in specie intelligibili duo sunt,

28 d.9-0486 2

d.9-0486 Confirmantur haec omnia ratione desumpta ex D

29 d.9-0495 3

d.9-0495 10 Propter haec ergo argumenta alii etiam ex Thomistis aiunt *

30 d.9-0540 2

d.9-0540 Et haec conclusio sit exposita videtur esse D Thomae, 1 p, q 84,

31 d.9-0574 9

d.9-0574 universale determinari ab aliquo ut ab exemplari; et haec determinatio *

32 d.9-0580 5

d.9-0580 actione alterius; et huiusmodi haec est de qua loquimur.

33 d.9-0583 1

d.9-0583 haec actio diversis nominibus explicetur.

34 d.9-0604 7

d.9-0604 intellectus agens praeter speciei productionem; ergo haec actio est quae *

35 d.9-0688 5

d.9-0688 forma, quam potest efficere; haec autem est species intelligibilis. De

36 d.9-0794 9

d.9-0794 nec repugnat intellectui humano. Non enim potest assignari haec

37 d.9-0803 4

d.9-0803 Et confirmatur tota haec ratio, nam in anima separata

38 d.9-0918 6

d.9-0918 recta et curva, tamen sicut haec diverso modo se habet, ita intellectus

39 d.9-0938 2

d.9-0938 Et haec de modo cognoscendi singularium.

40 d.9-0944 5

d.9-0944 Et ratione patet, nam haec est vis intellectus supra sensum,

41 d.9-0962 2

d.9-0962 Probatur haec ultima consequentia:

42 d.9-1061 9

d.9-1061 ait notiora nobis esse quae sunt sensui proximiora; haec vero sunt

43 d.9-1063 5

d.9-1063 Est tamen hic notandum haec contradicere his quae *

44 d.9-1127 2

d.9-1127 quod haec abstractio alia solet dici universalis abstractio, alia formalis.

45 d.9-1131 6

d.9-1131 uniuscuiusque rei essentiam consideremus, et haec formalis abstractio *

46 d.9-1137 7

d.9-1137 actualiter habet, excludendo omnino inferiora. Et haec etiam est

47 d.9-1141 5

d.9-1141 confuso claudat inferiora. Et haec proprie dici solet abstractio confusa

48 d.9-1168 5

d.9-1168 sed cognoscitur ab intellectu; haec autem universalis natura a parte rei

49 d.9-1193 7

d.9-1193 inferiora a quibus est abstracta. Et haec vocatur notitia comparativa,

50 d.9-1195 6

d.9-1195 secunda intentio obiectiva. Est enim haec vis intellectus nostri, quod

51 d.9-1213 6

d.9-1213 Tertio modo universale logicum, quamvis haec nomina non

52 d.9-1317 6

d.9-1317 est cognosci. Et vere, si haec entia rationis habent esse etiam quando

53 d.9-1327 7

d.9-1327 relationum rationis et in hoc sensu, haec secunda opinio est mihi evidens.

54 d.9-1374 1

d.9-1374 haec conclusio magis explicabitur ex sequentibus.

55 d.9-1439 9

d.9-1439 quia intellectus noster natus est adunata dividere, potest haec

56 d.9-1488 2

d.9-1488 Propter haec thomistae communiter tenent oppositum nostrae

57 d.9-1532 7

d.9-1532 requiritur integra cognitio ipsorum accidentium, nam haec magna ex

58 d.9-1586 1

d.9-1586 haec cognoscit per proprias species.

59 d.9-1645 1

d.9-1645 haec non percipiantur sensu, non potest intellectus formare clarum et

60 d.9-1788 7

d.9-1788 cognoscendi excellentiam amplius oblectamur quam si haec omnia

61 d.9-1835 2

d.9-1835 Tamen haec dissensio tantum est de nomine, nam omnes *

62 d.9-1853 8

d.9-1853 illas contrahere ad quoddam genus entium superans haec inferiora, et

63 d.9-1870 4

d.9-1870 suam. Sed difficultas haec tangit materiam de modo cognoscendi

64 d.9-1982 6

d.9-1982 nostri est quidditas rei materialis; haec autem non potest ab intellectu

65 d.9-2015 4

d.9-2015 ratio, nisi quod haec dependentia provenit ex imperfectione status,

66 d.9-2026 5

d.9-2026 corporibus resurgentibus non erit haec dependentia intellectus a

67 d.9-2068 5

d.9-2068 receptiva actus intelligendi, et haec potentia dicitur intellectus possibilis,

68 d.9-2116 8

d.9-2116 4 Sed quod ad intellectum possibilem attinet, haec sententia in

69 d.9-2200 2

d.9-2200 Et haec est expositio omnium probabilissima, quae dari potest,

70 d.9-2234 10

d.9-2234 excludit alias partes animae, scilicet sensitivam et vegetativam. Et haec

71 d.9-2239 3

d.9-2239 corrumpitur. Et haec phantasia dicitur “intellectus passibilis” cui

72 d.9-2258 8

d.9-2258 vide supra, d 2, q 3. Sed haec expositio videtur conformior litterae.

73 d.9-2286 9

d.9-2286 quia neque intellectus possibilis indiget tali lumine, neque haec *

74 d.9-2309 3

d.9-2309 possibilis, quia haec ostensio aut est actualis, et haec fit formaliter

75 d.9-2309 9

d.9-2309 possibilis, quia haec ostensio aut est actualis, et haec fit formaliter

76 d.9-2311 3

d.9-2311 obiecti, aut haec manifestatio est habitualis et effectiva, et haec fit a

77 d.9-2311 10

d.9-2311 obiecti, aut haec manifestatio est habitualis et effectiva, et haec fit a

78 d.9-2365 5

d.9-2365 17 Probabilis quidem est haec sententia, quam innuit D Thomas,

79 d.9-2392 5

d.9-2392 repraesentans rem illam. Unde haec efficientia potius est per modum

80 d.9-2395 3

d.9-2395 Et confirmatur haec opinio, nam intellectus agens post

81 d.9-2498 1

d.9-2498 haec cognitio erit practica et illa speculativa. Quod quidem ex fine

82 d.9-2659 13

d.9-2659 hanc perficit in primo munere, et alius qui in secundo; et ideo haec

83 d.9-2683 5

d.9-2683 actus concomitantes illam, nam haec tendit ad rectitudinem

84 d.9-2832 2

d.9-2832 Et haec de cognitione praeteritorum.

85 d.9-2838 5

d.9-2838 causas determinatas. Possunt tamen haec futura aliquibus signis

86 d.9-2859 7

d.9-2859 talibus futuris potest esse memoria. Et haec de secundo.

87 d.9-2867 3

d.9-2867 potens est haec omnia recipere, et ut sic dicitur “intellectus possibilis”.

88 d.9-2906 2

d.9-2906 Et haec sunt nomina diversa intellectui imposita, nam de aliis *

89 d.9-2912 3

d.9-2912 Dices: Si haec omnia neque distinctionem formalem arguunt

90 d.9-2935 4

d.9-2935 locutio”. Et per haec intelligentur alia nomina, nam omnia numerare esset

91 d.9-2953 4

d.9-2953 quod “gloria nostra haec est testimonium conscientiae nostrae”. Et

92 d.10-0042 2

d.10-0042 Sed haec proprie est rationis. Sed haec potest sola plura componere et

93 d.10-0042 7

d.10-0042 Sed haec proprie est rationis. Sed haec potest sola plura componere et

94 d.10-0062 7

d.10-0062 esse videntur, et ideo non videtur haec potentia specialiter

95 d.10-0107 4

d.10-0107 4 probatur, nam haec est differentia inter res cognoscentes

96 d.10-0166 1

d.10-0166 haec virtus in Deo est non a sua essentia distincta, sed est ipsamet *

97 d.10-0437 3

d.10-0437 alia potentia; haec ergo non concurrunt effective ad substantiam actus.

98 d.10-0570 4

d.10-0570 metaphorica est. Et haec de principio actus appetitus.

99 d.10-0577 2

d.10-0577 tamen haec decisio apud nos facile est ex supra dictis, d 5.

100 d.10-0593 4

d.10-0593 De actu appetitus haec dicta sint. De potentia vero ipsa iam in

101 d.11-0019 10

d.11-0019 animalis: primum est prosequi bona appetendo illa; et quia haec bona

102 d.11-0035 5

d.11-0035 potentiae adeo universales; sed haec est sufficiens distinctio earum;

103 d.11-0113 3

d.11-0113 tantum distinxerunt haec duo munera eiusdem potentiae ad

104 d.11-0140 1

d.11-0140 haec pertinet ad voluntatem. Neque est ratio honesti, quia huiusmodi

105 d.11-0143 6

d.11-0143 esse ratio boni utilis, nam haec ratio consistit in ordine medii ad finem,

106 d.11-0154 5

d.11-0154 contrahit bonum delectabile, nam haec ratio est ratio boni maxime

107 d.11-0198 2

d.11-0198 Sed haec experientia non est sufficiens, nam ex vehementi

108 d.11-0207 1

d.11-0207 haec potentia residet in illo.

109 d.11-0224 12

d.11-0224 Tusculana 4 et in Seneca, lib De ira ad Novatum. Et haec acceptio est

110 d.11-0260 11

d.11-0260 Tristitia de malo praesenti vel apprehenso ut praesente. Et quia haec

111 d.11-0271 8

d.11-0271 quaedam unio inter appetibile et appetentem, et haec fit per amorem *

112 d.11-0274 7

d.11-0274 amatam, quo appetit illi coniungi, et haec est desiderium.

113 d.11-0275 11

d.11-0275 Habita autem re, in illa vitaliter et affectuose quiescit, et haec

114 d.11-0392 3

d.11-0392 explicari. Et haec est potissima huius rei probatio, scilicet a sufficienti

115 d.11-0542 4

d.11-0542 cap ultimo, licet haec ratio frivola est, ut notavit Averroes, 3 *

116 d.11-0548 4

d.11-0548 Ratio autem omnium haec esse videtur: Quia cum appetitus

117 d.11-0594 6

d.11-0594 rationem boni vel mali. Et haec persuasio intellectus facit cogitativam

118 d.11-0608 5

d.11-0608 Negatur tamen sequela; immo haec aptitudo quam habet noster appetitus

119 d.11-0629 2

d.11-0629 Sed haec sententia falsa est sine dubio et contra D Thomam, 1.2,

120 d.12-0006 2

d.12-0006 maneat haec nobilissima potentia, breviter de illa aliqua dicemus, quae

121 d.12-0013 9

d.12-0013 ratione tantum, quod hic multo certius est, quoniam haec potentia est *

122 d.12-0094 1

d.12-0094 haec acceptatio, si sit efficax et separans unum medium ab aliis, illud

123 d.12-0178 5

d.12-0178 Ex quo colliges quod haec motio voluntatis non est adeo *

124 d.12-0207 2

d.12-0207 Et haec de Theologia potissime pendet, nam ad illius perfectam

125 d.12-0214 7

d.12-0214 Tamen ab his omnibus supersedendo, quaestio haec breviter a

126 d.12-0323 2

d.12-0323 Et haec veritas definita est contra Lutheranos, Concilio *

127 d.12-0325 4

d.12-0325 8 Est etiam haec conclusio in ratione naturali evidens, quam *

128 d.12-0361 3

d.12-0361 1 quod haec libertas convenit homini secundum quod

129 d.12-0383 3

d.12-0383 Quod vero haec libertas ex ratione oriatur patet, 1, quia *

130 d.12-0542 6

d.12-0542 prior natura ipso actu; et haec potentia ut sic libera se determinat ad

131 d.12-0642 14

d.12-0642 4, d 49, q 4; Paludanus, q 3; Venetus, hic, tx 58. Et haec sententia

132 d.12-0656 8

d.12-0656 subtilis et optime ostendens perfectionem intellectus, nam haec vis

133 d.12-0667 7

d.12-0667 sequitur ex essentia, perfectior est, quia haec est quasi principium

134 d.12-0729 7

d.12-0729 existentiam ipsam et rationem boni; tamen haec eadem perfectiori quoddam

135 d.12-0747 3

d.12-0747 4 Sed haec solutio difficultates habet:

136 d.12-0777 10

d.12-0777 6 Sed est tertia et maior difficultas. Nam licet haec habeant *

137 d.12-0781 11

d.12-0781 Deum prout in se est et amat Deum super omnia; haec autem cognitio

138 d.12-0824 7

d.12-0824 per essentiam quam esse liberam, nam haec perfectio ex illa oritur *

139 d.13-0107 3

d.13-0107 tamen, quia haec potentia in actione sua omnimode ab appetitu *

140 d.13-0165 5

d.13-0165 subiecto; ergo si requiritur haec dispositio est propter vim activam *

141 d.13-0167 2

d.13-0167 Et haec opinio videtur mihi probabilior. Quam etiam insinuat D

142 d.13-0175 3

d.13-0175 appetitui subordinantur, haec maxime subicitur illi, nam est quasi

143 d.13-0189 8

d.13-0189 Primum est, in qua parte corporis resideat haec virtus

144 d.13-0205 6

d.13-0205 carnosa cute frontis, etc. Et haec etiam virtus residet in aliquibus *

145 d.13-0208 3

d.13-0208 risu. Et haec virtus residet in septo transverso et musculis thoracis et

146 d.13-0213 8

d.13-0213 Alii vero volunt esse in cerebro, quia haec virtus motiva *

147 d.13-0224 3

d.13-0224 Probabilis est haec pars, sed mihi satis placet Aristotelis *

148 d.13-0226 6

d.13-0226 9 Secundum dubium est, utrum haec virtus motiva sit *

149 d.13-0228 4

d.13-0228 Dico breviter quod haec virtus immediate sequitur ex sensitiva,

150 d.13-0233 9

d.13-0233 quia a distantibus sensibilibus immutari possunt. Et inter haec *

151 d.13-0235 4

d.13-0235 per terram: et haec vel reptando vel gradiendo. Et haec quae gradi

152 d.13-0235 10

d.13-0235 per terram: et haec vel reptando vel gradiendo. Et haec quae gradi

153 d.13-0238 5

d.13-0238 moventur, non omnino deest haec potentia, ut D Thomas notavit, hic, cap

154 d.13-0245 2

d.13-0245 appetitu haec efficiunt.

155 d.14-0021 4

d.14-0021 illius videtur esse haec: Ponit ipse in natura humana praeter corpus

156 d.14-0040 6

d.14-0040 non substentata ab alio. Et haec est differentia inter hominem et

157 d.14-0045 3

d.14-0045 homo, tamen haec subsistentia praecipue est ratione animae, quae

158 d.14-0066 8

d.14-0066 essentiae, alias corrumperetur, nec existentiae, tum quia haec non est *

159 d.14-0146 11

d.14-0146 primo necessaria aliqua unio inter locatum et locum, et nisi haec

160 d.14-0335 16

d.14-0335 et est obscurum sicut illa. Vide 2.2, q 9, aa. 1 et 3. Et quod haec sit mens

161 d.14-0364 8

d.14-0364 potentiarum, tamen, ablatis potentiis sensitivis, non manet haec dependentia.

162 d.14-0448 9

d.14-0448 convertitur ad res nisi cognoscendo vel amando illas; haec ergo

163 d.14-0476 2

d.14-0476 illam; haec autem infusio specierum, quae dicitur fieri a Deo, non *

164 d.14-0526 5

d.14-0526 Ergo inconveniens est quod haec potentia semper otiosa maneat nec

165 d.14-0568 2

d.14-0568 Sed haec nec satisfaciunt nec intelliguntur, nam animam ex *

166 d.14-0576 6

d.14-0576 intellectus agentis, quae inde consequitur, haec illustratio non est *

167 d.14-0585 4

d.14-0585 Item, quaenam est haec conversio? Non enim est cognitio, quia

168 d.14-0684 1

d.14-0684 haec est supernaturalis cognitio, quae ex sola gratia habetur; cognoscit

169 d.14-0720 10

d.14-0720 Non potest vero id facere per essentiam suam, quia haec non *

170 d.14-0836 4

d.14-0836 Et probabilis est haec sententia et tribuitur Alensi. Et rationes

171 d.14-0854 3

d.14-0854 insinuat quod haec cognitio est “quasi in communi et confusa”. Idem

172 d.14-0929 3

d.14-0929 determinantur ad haec singularia per praecedentem cognitionem vel per *

173 d.14-0976 7

d.14-0976 necessaria non est naturaliter debita. Et haec est de secunda.

174 d.14-0983 4

d.14-0983 impedit cognitionem. Et haec est ratio vulgi; ratio tamen est ridicula,

175 d.14-1185 10

d.14-1185 infusas, quod est probabile et non refert ad propositum, haec

176 d.14-1251 6

d.14-1251 consurgit ex informatione animae; ergo haec informatio naturalis est.

177 d.14-1263 9

d.14-1263 effectum suum causat, virtutem suam declarat; et quia haec causalitas

178 d.14-1309 1

d.14-1309 haec vero non, sed dum illi aufertur perfectio quam habebat in

179 d.14-1311 3

d.14-1311 5 Per haec ad argumenta:

180 d.14-1326 2

d.14-1326 secundum haec omnia, naturalis illi est, licet ex parte qua non habet

181 d.14-1345 6

d.14-1345 se, maneret in illo. Et haec est naturalis inclinatio hominum ad

182 d.14-1382 4

d.14-1382 perfectione. Quia enim haec natura multa ambit, non potuit per naturam

HAERESIBUS

1 d.12-0257 11

d.12-0257 Augustino, 5 De civitate, cc. 8 et 9; et De haeresibus, cap 70.

2 d.12-0285 5

d.12-0285 cap 15; Castro, De haeresibus, verbo: Liberum arbitrium.

HAERETICI

1 d.12-0268 2

d.12-0268 Alii haeretici tollunt libertatem aliis causis extrinsecis.

HAERETICOS

1 d.12-0280 3

d.12-0280 Contra hos haereticos multi sancti iam citati, et Augustinus, De

HALLUCINATI

1 d.9-2096 8

d.9-2096 In qua re fere omnes Graeci fuerunt hallucinati, ponentes *

HANC

1 d.8-0194 5

d.8-0194 Propter quod multi putant hanc virtutem non pertinere ad *

2 d.8-0294 6

d.8-0294 fingimus montem aureum. Et ad hanc operationem addit quintam

3 d.8-0386 3

d.8-0386 quod contra hanc conclusionem procedit, respondetur etiam

4 d.8-0495 7

d.8-0495 nec ratio fingendi divisionem, sed comparando hanc potentiam ad

5 d.8-0626 3

d.8-0626 formicis negari hanc secundam memoriam, non primam. Quae *

6 d.9-0074 9

d.9-0074 materiae tangit, sed plures omittit. Disserit latius materiam hanc D *

7 d.9-0309 1

d.9-0309 hanc opinionem, secutus in hoc Isaac quemdam, philosophum *

8 d.9-0339 6

d.9-0339 Unde dicit 2, quod per hanc actionem apparet in *

9 d.9-0404 1

d.9-0404 hanc opinionem est quod agens principale primo unitur instrumento,

10 d.9-0408 8

d.9-0408 recipit ad speciem intelligibilem efficiendam. Et per hanc unionem

11 d.9-0478 8

d.9-0478 partialiter nec totaliter. Probo consequentiam, nam vel hanc partialem *

12 d.9-0552 3

d.9-0552 Sed contra hanc conclusionem videtur esse D Thomas, 1 p,

13 d.9-0575 4

d.9-0575 phantasmatis potest ad hanc reduci, nam licet non sit actio libera, est

14 d.9-0838 5

d.9-0838 Inquiro enim, quomodo per hanc conversionem ad phantasma

15 d.9-0910 4

d.9-0910 10 Sed contra hanc sententiam sumitur argumentum ex *

16 d.9-1069 2

d.9-1069 Contra hanc resolutionem nulla manent argumenta quae *

17 d.9-1103 5

d.9-1103 singularem et determinatam, nempe hanc rem coloratam, etc; illa autem

18 d.9-1558 2

d.9-1558 nos hanc cognitionem propter assiduitatem eius est ridiculum, et

19 d.9-1839 9

d.9-1839 et confuso. De nomine ergo dissident, nam Scotistae hanc cognitionem,

20 d.9-2003 6

d.9-2003 potentiarum animae, ratione cuius habent hanc necessariam *

21 d.9-2136 6

d.9-2136 intellectio; ergo habet anima nostra hanc virtutem; ergo talis virtus est

22 d.9-2167 7

d.9-2167 8 Et hinc etiam concludi potest hanc esse mentem Aristotelis. Non

23 d.9-2321 4

d.9-2321 et si propter hanc actionem non esset necessarius, non poneretur;

24 d.9-2396 1

d.9-2396 hanc vitam manebit vacuus et sine actione, quod est magnum *

25 d.9-2659 1

d.9-2659 hanc perficit in primo munere, et alius qui in secundo; et ideo haec

26 d.10-0059 3

d.10-0059 1 Materiam hanc incipimus a quaestione “an est”, quoniam *

27 d.10-0094 3

d.10-0094 sequitur et hanc praecedit.

28 d.10-0097 8

d.10-0097 necessaria est una potentia specialis animae quae hanc cognitionem *

29 d.11-0089 4

d.11-0089 Tandem rationes probantes hanc distinctionem non urgent, et

30 d.11-0115 11

d.11-0115 intellectum in practicum et speculativum, quamvis sint una potentia. Et hanc

31 d.11-0200 8

d.11-0200 Similiter gaudio dilatatur cor. Unde dicendum est hanc potentiam

32 d.11-0309 9

d.11-0309 et tristitia non sunt prorsus idem, quamvis ad hanc animae passionem

33 d.11-0459 5

d.11-0459 Ex quo colligitur passionem hanc animae esse liberam et *

34 d.12-0180 9

d.12-0180 Saepe enim aliae potentiae in actionibus suis praeveniunt hanc *

35 d.12-0300 6

d.12-0300 6 2 est notandum quaestionem hanc posse habere duplicem

36 d.12-0302 5

d.12-0302 an, hoc dato, exerceat hanc libertatem in omnibus actibus suis an in

37 d.12-0447 10

d.12-0447 persequi. Non amare dicit libertatem quoad exercitium, et ad hanc

38 d.12-0473 3

d.12-0473 superest circa hanc conclusionem explicandum in quibus actibus et circa

39 d.12-0501 5

d.12-0501 mali; at vero post hanc vitam, si homo consequitur Dei visionem,

40 d.12-0716 6

d.12-0716 immaterialitatem rei cognoscentis, nam per hanc virtutem res

41 d.13-0010 5

d.13-0010 quod tamquam obiectum ad hanc potentiam comparari potest. Solum

42 d.13-0018 3

d.13-0018 sequi videtur hanc potentiam non esse distinctam ab aliis, de quibus

43 d.14-0085 2

d.14-0085 subsistentiam hanc acquireret; sed hoc non, quia actionem in

44 d.14-0387 5

d.14-0387 6 Manent tamen circa hanc conclusionem multa dubia et

45 d.14-0472 8

d.14-0472 4 Tunc autem concurrunt multae difficultates circa hanc *

46 d.14-0543 4

d.14-0543 actu primo ad hanc cognitionem, non penderet in illa a sensu, nam in

47 d.14-0599 2

d.14-0599 Et hanc partem faciunt probabiliora argumenta ista.

48 d.14-0868 13

d.14-0868 habet cum illis, ut D Thomas, De Anima, a 17; sed ad hanc societatem

49 d.14-1075 4

d.14-1075 Thomas ait enim hanc cognitionem esse imperfectam. Et ratio eius

50 d.14-1217 9

d.14-1217 intelligibile, corpus vero, ait, multum nocet animae ad hanc perfectionem,

51 d.14-1226 9

d.14-1226 omnino inseparabilis ab illa, et quidquid est contra hanc inclinationem *

52 d.14-1241 2

d.14-1241 volumus hanc compositionem sui ad modum aliarum compositionum

53 d.14-1246 2

d.14-1246 et hanc esse naturalem conditionem illius.

54 d.14-1265 11

d.14-1265 ex se ordinatur, ideo substantia animae naturaliter est apta ad hanc *

55 d.14-1315 4

d.14-1315 imputari Deo, quod hanc naturam cum his repugnantiis constituerit. Non

56 d.14-1418 5

d.14-1418 absolute est naturalis et hanc respicit appetitus naturalis. Quod illa

HARUM

1 d.9-2024 6

d.9-2024 hinc ergo oritur concomitantia operationum harum potentiarum, quae

2 d.14-1046 9

d.14-1046 autem est ratio cur illi conferantur magis species harum rerum quam

HAS

1 d.8-0249 6

d.8-0249 14 Contra primam opinionem. Inter has opiniones, prima sine *

2 d.8-0699 3

d.8-0699 confirmat, concludunt has potentias esse distinctas, et subiectari in dictis

3 d.9-0516 6

d.9-0516 species, et ideo, ut efficiat has vel illas indiget aliquo determinante; nihil

4 d.9-0873 4

d.9-0873 9 Praeterea, contra has reflexiones sunt argumenta

5 d.9-1143 2

d.9-1143 Praeter has autem abstractiones nulla alia in intellectu reperitur,

6 d.9-1515 2

d.9-1515 concipimus has res propriis et absolutis conceptibus.

7 d.9-1791 7

d.9-1791 Plato tamen atque Plotinus opinati sunt has substantias

8 d.9-1842 4

d.9-1842 Modus autem investigandi has substantias est multiplex:

9 d.9-2078 8

d.9-2078 2 Ex hoc colliguntur duae differentiae inter has potentias:

10 d.9-2171 5

d.9-2171 patiens, subdit: “Necesse est has easdem differentias animae inesse”.

11 d.9-2779 7

d.9-2779 manet dubium: Quaenam sit potentia conservans has species, nam *

12 d.11-0047 3

d.11-0047 realem inter has potentias.

13 d.11-0189 4

d.11-0189 Et hinc confirmatur has potentias non esse distinctas,

14 d.11-0535 4

d.11-0535 15 Ultimo circa has passione nota quod pendent plurimum ex

15 d.12-0051 5

d.12-0051 Sed est differentia inter has duas potentias, quod intellectus non

16 d.12-0204 3

d.12-0204 quae ad has potentias pertinent multo facilius intelliguntur.

17 d.12-0327 7

d.12-0327 Non tantum dedit nobis Deus facultates has, quibus generose

18 d.12-0563 8

d.12-0563 sensum et voluntas appetitum, caelum, influens in has potentias *

19 d.14-0839 7

d.14-0839 8 Dubium tamen est an per has species cognoscat anima *

20 d.14-0918 3

d.14-0918 1 Nota has res dividi in tria genera: quaedam sunt singulares,

21 d.14-0957 2

d.14-0957 species; has vero non potest a rebus desumere, ut supra probatum

22 d.14-1044 3

d.14-1044 species ad has res cognoscendas.

23 d.14-1065 9

d.14-1065 localiter et illuminare alium angelum; ergo et producere has species.

24 d.14-1121 4

d.14-1121 possibilia. Dicere vero has species esse impossibiles gratis dicitur.

HEBETES

1 d.8-0197 7

d.8-0197 ingenio, praestant et reminiscentia, qui autem hebetes ingenio sunt, *

HEPAR

1 d.11-0197 3

d.11-0197 ubi est hepar.

HEPATE

1 d.11-0194 1

d.11-0194 hepate, irascibilem vero in corde.

HERMENEIAS

1 d.9-1266 6

d.9-1266 Insinuat D Thomas, 1 Peri hermeneias, lect. 10, ubi ait quod “*

HEROICI

1 d.9-1919 7

d.9-1919 Ethicorum, ait quod viri divini et heroici ita sunt attenti in *

HIC

1 d.8-0031 1

d.8-0031 hic sensus communis colligitur.

2 d.8-0053 2

d.8-0053 Unde hic non dicitur esse sensus universalis, sed quidam particularis.

3 d.8-0071 6

d.8-0071 Et ideo aliter respondet Themistius, hic, cap 8, quod sensus

4 d.8-0221 7

d.8-0221 artem Galeni, comm 17; et Venetus, hic.

5 d.8-0231 3

d.8-0231 Sed oportet hic advertere quod Galenus per rationem *

6 d.8-0377 2

d.8-0377 Themistius hic fatentur.

7 d.8-0397 7

d.8-0397 veram, quando est necessitas dividendi potentias; hic autem nulla est.

8 d.8-0539 7

d.8-0539 Probatur, nam obiectum adaequatur potentiae; sed hic *

9 d.8-0558 9

d.8-0558 3 An omnia animalia habeant sensum interiorem. Sed hic est *

10 d.8-0610 4

d.8-0610 Ad secundum, Themistius, hic, cap 11, ait apes

11 d.8-0620 4

d.8-0620 Ad Aristotelem autem hic respondetur cum

12 d.8-0623 6

d.8-0623 exemplorum non requiritur veritas. Philoponus, hic, f. 81, col. 3,

13 d.9-0047 3

d.9-0047 Decimaquinta: Solus hic intellectus separatus est id quod

14 d.9-0063 9

d.9-0063 quod ille considerat verum et falsum secundum se, hic vero in ordine

15 d.9-0081 4

d.9-0081 intellectu nostro; tamen hic nihilominus praetermitti non potui, ne mutetur

16 d.9-0154 10

d.9-0154 Et haec est mens D Thomae, supra, et Aristotelis, hic tx 10,

17 d.9-0276 9

d.9-0276 Quae tamen sententia ab Aristotele impugnatur. Et ideo hic

18 d.9-0329 3

d.9-0329 speciei. Et hic variant auctores.

19 d.9-0425 6

d.9-0425 agere in spiritualem; quomodo ergo hic id potest naturaliter fieri.

20 d.9-0675 6

d.9-0675 modum intelligendum est quod Aristoteles, hic, tx 32 et 39, insinuat,

21 d.9-0699 5

d.9-0699 intellectum et sensum, quod hic est singularium, intellectus vero

22 d.9-0708 5

d.9-0708 sit universalis, abstrahit ab hic et nunc; ergo species illius in modo

23 d.9-0729 1

d.9-0729 hic, tract 2, cap 16; Aegidius, tx 10; Ferrariensis, 1 Contra Gentes,

24 d.9-0860 4

d.9-0860 particulare phantasma. Sed hic modus vel coincidit cum praecedenti, vel

25 d.9-0915 10

d.9-0915 quod singulare cognoscitur ab intellectu actu quasi reflexo. Sed hic *

26 d.9-0995 5

d.9-0995 Modus autem cognoscendi universalis hic esse videtur: Quia *

27 d.9-1063 3

d.9-1063 Est tamen hic notandum haec contradicere his quae *

28 d.9-1065 8

d.9-1065 universalibus. Ibi enim comparavimus universalia inter se; hic autem

29 d.9-1097 5

d.9-1097 color in communi, sed hic vel ille color, unde contractio obiecti sensibilis

30 d.9-1162 10

d.9-1162 immerito, nam ibi multis etiam verbis intelligi non potest, hic vero *

31 d.9-1328 3

d.9-1328 Neque ulla hic manet difficultas.

32 d.9-1389 2

d.9-1389 Et hic est sensus conclusionis.

33 d.9-1430 7

d.9-1430 6 Quocirca processus cognitionis intellectus nostri hic esse *

34 d.9-1521 9

d.9-1521 quod maxime verum est, ut Themistius et Philoponus hic notant,

35 d.9-1524 8

d.9-1524 perfectione enim operationis colligitur perfectio rei. Et hic est modus usitatus

36 d.9-1659 2

d.9-1659 reliquerit, hic, tx 36; et in lib 12 Metaphysicae, illas investigat. Idem D

37 d.9-1675 10

d.9-1675 distinctissime et per eam omnes proprietates eius cognoscuntur. Sed hic

38 d.9-1742 2

d.9-1742 intellectualium; hic enim gradus in anima nostra tantum fuit

39 d.9-1831 1

d.9-1831 hic, q 37 Thomistae vero dicunt id esse impossibile, ut videre est in

40 d.9-1834 7

d.9-1834 Iavello, 2 Metaphysicae, q 3; Aegidio, hic, tx 36.

41 d.9-1866 6

d.9-1866 11 Sed potissima difficultas quae hic manebat est, quia

42 d.9-1940 3

d.9-1940 lib 3, hic, cap 4; Thienensis, tx 39. Idem fere tenent Averroes, 3 De

43 d.9-1960 10

d.9-1960 thomistae; Scotus, in 4, d 45, q 2; Aegidius, hic, tx 18.

44 d.9-1963 10

d.9-1963 operari nisi simul actu operetur per phantasma. Quod Aristoteles hic

45 d.9-2036 6

d.9-2036 D Thomas, supra; et Philoponus, hic, tx 24, ait quod quando

46 d.9-2102 9

d.9-2102 tenent arabes: Avicenna et alii, quos refert Albertus, hic, tract 2, cap

47 d.9-2103 3

d.9-2103 6; Averroes, hic, tx 5; et 12 Metaphysicae, tx 17; Avicenna, 9

48 d.9-2129 6

d.9-2129 6 Et probatur ratione Aristotelis, hic, cap 5, nam cum

49 d.9-2182 3

d.9-2182 subdit, scilicet “hic intellectus separabilis est, immixtus et impatibilis,

50 d.9-2220 7

d.9-2220 Ita exponunt D Thomas et Philoponus, hic; De spiritualibus *

51 d.9-2410 13

d.9-2410 35; et 2 Metaphysicae, cap 1; et 6 Metaphysicae, cap 1 et hic, cc 9 et

52 d.9-2527 3

d.9-2527 practicus, ut hic dicit Aristoteles. Minor vero probatur, quia *

53 d.9-2592 4

d.9-2592 “operationem” significans. Et hic videtur communis usus

54 d.10-0072 4

d.10-0072 commodum tendit. Unde hic appetitus naturales tot multiplicantur

55 d.10-0104 3

d.10-0104 partium; unde hic appetitus elicitivus non communicatur animalibus

56 d.10-0164 6

d.10-0164 metaphorice magis quam proprie. Tamen hic non sumimus appetitum illo

57 d.10-0233 1

d.10-0233 hic appetitus naturaliter operetur, semper fertur ex inclinatione

58 d.10-0257 12

d.10-0257 inclinando se in illud; circa malum autem reiciendo illud. Et quia hic

59 d.10-0517 7

d.10-0517 movetur ab appetibili. Quod dicit Aristoteles, hic, lib 3, cap 7. Idem

60 d.10-0524 5

d.10-0524 sed vitalis, de quo hic loquimur, est elicitus. Concedo ergo

61 d.11-0168 4

d.11-0168 5 Sed manet hic dubium: Quaenam sit ista ratio per sensum

62 d.11-0172 4

d.11-0172 Sed hoc dubium hic explicari non potest sufficienter, nam

63 d.11-0311 9

d.11-0311 praesenti, quod tamen non laedit sensum tactus. Et hic actus tristitiae *

64 d.11-0399 8

d.11-0399 duplicem effectum, scilicet risus et fletus, quos hic breviter explicare *

65 d.11-0480 10

d.11-0480 excitetur et animetur ne a difficultate obiecti superetur. Et hic actus est

66 d.11-0495 6

d.11-0495 appetitus vindicandi malum illud. Et hic actus est ira. Cui actui non

67 d.11-0498 1

d.11-0498 hic actus non est irascibilis, sed concupiscibilis, nam eo ipso quod

68 d.11-0503 4

d.11-0503 illatum malum, et hic actus non potest esse positivus ex parte

69 d.11-0607 5

d.11-0607 ignobiliorem appetitu brutorum, quia hic nulli subiacet, noster autem sic. *

70 d.11-0673 4

d.11-0673 supernaturalia. Sed manere hic potest dubium an appetitus obediat

71 d.12-0004 6

d.12-0004 tractanda, oporteret totam Philosophiam moralem hic transcribere,

72 d.12-0013 4

d.12-0013 ratione tantum, quod hic multo certius est, quoniam haec potentia est *

73 d.12-0216 8

d.12-0216 potui, cum sit huius materiae propria, quam hic tractat D Thomas.

74 d.12-0292 4

d.12-0292 de hac libertate hic quaerimus, nam liberum arbitrium, ut Soto, supra,

75 d.12-0441 7

d.12-0441 non consideratur actu, vel certe quia hic actus et hoc obiectum numero

76 d.12-0445 5

d.12-0445 necessarium ad beatitudinem, saltem hic et nunc.

77 d.12-0554 13

d.12-0554 nostrae. De qua re 1.2, q 9, a 5. Sed non est hic locus ad tractandum *

78 d.12-0642 10

d.12-0642 4, d 49, q 4; Paludanus, q 3; Venetus, hic, tx 58. Et haec sententia

79 d.12-0737 9

d.12-0737 intellectu nostro imperfecte et obscure, ideo cognitio illarum hic est *

80 d.12-0790 9

d.12-0790 actum alterius potentiae a qua iuvetur; at vero hic amor supponit

81 d.12-0856 3

d.12-0856 intellectu habent hic locum neque ullae sunt quae contrarium

82 d.13-0011 11

d.13-0011 ergo restat dicendum de potentia ipsa et de instrumentis quibus hic

83 d.13-0016 8

d.13-0016 1 Haec quaestio difficultatem habet propter Aristotelem hic *

84 d.13-0058 2

d.13-0058 Aristoteles, hic, tx 56, et lib De communi animalium motu, in principio,

85 d.13-0076 6

d.13-0076 Hanc sententiam videtur docere Aristoteles, hic, lib De

86 d.13-0104 6

d.13-0104 Quodl 5, q 6; Thienensis, hic, tx 54. Qui asserunt appetitum

87 d.13-0109 5

d.13-0109 Consonat huic opinioni Aristoteles, hic, tx 55, ubi ait esse

88 d.13-0188 4

d.13-0188 8 Sed manent hic aliqua dubia circa dictam potentiam:

89 d.13-0198 5

d.13-0198 Et ratio est, quia hic motus illis partibus maxime opertur, nam

90 d.13-0238 11

d.13-0238 moventur, non omnino deest haec potentia, ut D Thomas notavit, hic, cap

91 d.14-0141 7

d.14-0141 esse in loco”. Quia vero esse hic vel alibi etiam tribuitur a nobis *

92 d.14-0150 4

d.14-0150 sunt. Sic ergo hic quaerimus, si anima est in loco, quam connexionem

93 d.14-0209 9

d.14-0209 habet, illam applicare non potest. De angelis vero hic non disputamus.

94 d.14-0224 7

d.14-0224 vere distat ab anima mea, quae hic est, et est propinqua animae, quae

95 d.14-0280 5

d.14-0280 11 Alia tamen quaestio hic manebat: Quomodo anima moveatur,

96 d.14-0293 7

d.14-0293 naturam agit theologi est dicere. Et hic tantum obiter illud attingemus.

97 d.14-0319 2

d.14-0319 quae hic acquisivit, nam si sit beata, non manebunt in illa habitus

98 d.14-0333 5

d.14-0333 Sed certe non est hic sensus D Pauli, quia ibi non loquitur de

99 d.14-0399 4

d.14-0399 tantum habet species hic acquisitas, sed etiam alias, licet aliqui *

100 d.14-0474 4

d.14-0474 Prima est quod hic loquimur de anima secundum ordinem

101 d.14-0920 3

d.14-0920 Et eorum hic est quaestio:

102 d.14-0944 2

d.14-0944 quas hic acquisivit.

103 d.14-0948 3

d.14-0948 repraesentant; et hic habuit species directe repraesentantes singularia; ergo.

104 d.14-0955 6

d.14-0955 naturalibus, conservaret species singularium quas hic acquisivit; alia vero *

105 d.14-0971 5

d.14-0971 vel propter bonum hominum hic manentium ut iuventur ab aliis

106 d.14-0989 7

d.14-0989 tantum defert speciem illarum rerum quas hic cognovit et illarum *

107 d.14-0995 4

d.14-0995 est scire quae hic aguntur.

108 d.14-0997 9

d.14-0997 inconveniens angelum per se deferre animae aliqua quae hic aguntur, vel

109 d.14-0998 10

d.14-0998 quod anima, quae postea discessit, referat illi aliqua quae hic gesta

110 d.14-1002 6

d.14-1002 Animae vero damnatorum nesciunt quae hic geruntur, nisi per daemones

111 d.14-1007 8

d.14-1007 aiunt animam beatam cognoscere omnia praesentia quae hic fiunt. Et *

112 d.14-1029 3

d.14-1029 scientias quas hic acquisivit, ut patet supra.

113 d.14-1034 7

d.14-1034 separata habeat scientiam omnium rerum, licet hic illam non acquisierit. D

114 d.14-1092 9

d.14-1092 habet virtutem sufficientem ad utendum illis. Sic contingit hic: anima

115 d.14-1131 5

d.14-1131 species perfectiores illis quas hic efficit intellectus agens, minus tamen

116 d.14-1180 4

d.14-1180 materialium rerum, quas hic acquisivit, et sunt species illi infusae,

117 d.14-1284 10

d.14-1284 propria conditio animae nostrae est uniri corpori corruptibili et hic est *

HIERARCHIA

1 d.9-1697 9

d.9-1697 Dionysius, 7 De divinis nominibus, et De caelesti hierarchia, cap 1, *

2 d.9-1968 1

d.9-1968 hierarchia, cap 1, inquit: “Impossibile est nobis superlucere divinum

HIERARCHIAE

1 d.12-0739 12

d.12-0739 Et hoc est quod Hugo de Sancto Victore, lib 6 Caelesti hierarchiae

HIERARCHIAS

1 d.9-1764 8

d.9-1764 hoc modo et aliis similibus distinguunt theologi hierarchias et

HINC

1 d.8-0354 7

d.8-0354 hos actus sunt multiplicandae potentiae. Et hinc destruitur *

2 d.8-0433 3

d.8-0433 20 Et hinc solvitur fundamentum primum quartae opinionis, quod

3 d.8-0684 6

d.8-0684 de distinctione trium sensuum internorum, hinc argumentum *

4 d.8-0743 10

d.8-0743 commutatio sive commotio. Et saepe calor vehemens excitatur, et hinc

5 d.9-0060 9

d.9-0060 deinde iudicat quid sit fugiendum, quidve etc. Et hinc est quod *

6 d.9-0267 3

d.9-0267 2 Et hinc oritur quaestio proposita. Nam intellectus non movetur,

7 d.9-0369 2

d.9-0369 Et hinc etiam ostenditur falsum dictum Caietani secundum,

8 d.9-0529 7

d.9-0529 hominis radicari in una anima; et hinc est quod in suis operibus habent

9 d.9-1416 3

d.9-1416 4 Et hinc etiam confirmatur prima conclusio, nam si *

10 d.9-1519 5

d.9-1519 ab accidentibus incipit, et hinc ad substantiam penetrat, ideo cognitio

11 d.9-1647 3

d.9-1647 10 Et hinc ultimo colligitur quod quando Aristoteles, 3 De

12 d.9-1739 2

d.9-1739 Et hinc etiam probabilissime colligimus dari actu

13 d.9-1996 4

d.9-1996 intellectum? Quomodo etiam hinc potest colligi ratio quare, laesa

14 d.9-2024 1

d.9-2024 hinc ergo oritur concomitantia operationum harum potentiarum, quae

15 d.9-2088 3

d.9-2088 sensibilis. Et hinc est quod actio intellectus possibilis de se est immanens;

16 d.9-2167 3

d.9-2167 8 Et hinc etiam concludi potest hanc esse mentem Aristotelis. Non

17 d.9-2441 3

d.9-2441 4 Et hinc colligitur alia differentia inter practicum et *

18 d.9-2828 2

d.9-2828 Et hinc etiam oritur dependentia memoriae intellectivae a *

19 d.10-0536 2

d.10-0536 Et hinc colligitur quae coniunctio sit necessaria inter appetibile

20 d.11-0189 2

d.11-0189 Et hinc confirmatur has potentias non esse distinctas,

21 d.11-0554 4

d.11-0554 animalis virtus. Et hinc etiam est quod isti etiam humores maxime

22 d.11-0584 4

d.11-0584 cognitio sensitiva. Et hinc est quod voluntas non potest movere *

23 d.11-0592 3

d.11-0592 aliarum. Et hinc est quod ratio ipsa illustrare potest cogitativam et

24 d.11-0597 7

d.11-0597 persuadens, mediante illa, dirigit appetitum. Et hinc patet probatio

25 d.12-0071 3

d.12-0071 4 Et hinc colligitur prima divisio actuum voluntatis, nam quidam

26 d.12-0123 5

d.12-0123 multa, voluntate renuente. Et hinc proveniunt importunae

27 d.12-0407 7

d.12-0407 Soncinas, 9 Metaphysicae, q 14. Et hinc inferunt quod voluntas semper

28 d.12-0782 6

d.12-0782 est imperfecta et obscura. Et hinc videtur sequi voluntatem esse *

29 d.12-0819 4

d.12-0819 illuminare intellectus et hinc denominantur. Et ita est interpraetandus

30 d.13-0290 2

d.13-0290 Et hinc potest colligi motum localem non elici immediate ab

31 d.14-0048 6

d.14-0048 independens ab alio substentante. Et hinc est quod subsistentia hominis

32 d.14-0557 10

d.14-0557 tantum intelligibiles in potentia, ita et anima nostra. Et hinc est quod

33 d.14-0715 3

d.14-0715 completum. Et hinc est quod ipsa anima ex vi cognitionis quam de se

34 d.14-0744 3

d.14-0744 incompletum. Et hinc posset inferre ad perfectionem universi pertinere

35 d.14-0911 4

d.14-0911 operationes sunt. Et hinc necesse est animabus separatis locutio qua proprium

36 d.14-1300 7

d.14-1300 attendit ad bonum compositi; quod si hinc aliquod detrimentum

HIS

1 d.8-0004 3

d.8-0004 Cuius resolutio his conclusionibus continetur:

2 d.8-0019 5

d.8-0019 nobis sunt nota de his sensibus.

3 d.8-0152 8

d.8-0152 suasio et ratio; phantasia autem potest sine his omnibus esse.

4 d.8-0153 3

d.8-0153 7 Ex his omnibus concludit definitionem phantasiae, scilicet “est

5 d.8-0282 3

d.8-0282 Ergo ex his fundamentis clare colligitur opinio D Thomae, nam

6 d.8-0510 3

d.8-0510 phantasia de his iudicans in absentia, et sic proportionaliter; immo

7 d.8-0637 3

d.8-0637 animalia ex his quae cum memoria habent auditum, nam auditus est sensus

8 d.8-0673 5

d.8-0673 Sed dicendum quod in his locis evangelicis sermo est de

9 d.9-0005 7

d.9-0005 Commentatoris, a tx 1, cuius doctrina his textibus continetur.

10 d.9-0030 9

d.9-0030 Undecima: Ipsa mens etiam est intelligibilis, quia in his quae

11 d.9-0099 5

d.9-0099 85, a 1. Caietanus his locis; Capreolus, in 1, d 2, q 1. Quam *

12 d.9-0217 6

d.9-0217 vero multo magis differt ab his, quia est ipsa Dei essentia, per quam

13 d.9-0683 4

d.9-0683 Patet etiam ex his supra posita conclusio. Patet etiam quae sit *

14 d.9-0907 11

d.9-0907 rerum quae ab intellectu per proprias species cognoscuntur, et de his

15 d.9-1063 7

d.9-1063 Est tamen hic notandum haec contradicere his quae *

16 d.9-1201 3

d.9-1201 22 Ex his ergo constat triplicem posse considerari *

17 d.9-1248 4

d.9-1248 28 Et ex his conciliantur diversae opiniones in hac quaestione.

18 d.9-1428 7

d.9-1428 alias posset intellectus diiudicare an sub his accidentibus esset

19 d.9-1446 3

d.9-1446 7 Ex his dico 3: Intellectus, quando per discursum pervenit in

20 d.9-1523 3

d.9-1523 nam ex his colligimus rerum perfectionem et diversitatem. Ex *

21 d.9-1525 11

d.9-1525 a physicis, et maxime ab Aristotele, ut videre est in his libris De

22 d.9-1541 1

d.9-1541 his quae illi inhaerent, ut sunt potentiae, habitus spirituales et actus.

23 d.9-1607 1

d.9-1607 his ulterius constat quod anima cognoscat habitus suos. Non enim

24 d.9-1648 7

d.9-1648 Anima, tx 15, ait quod “in his quae sunt sine materia, idem est quod

25 d.9-1649 7

d.9-1649 intelligit et quod intelligitur”, intelligitur de his quae sunt sine materia

26 d.9-1746 2

d.9-1746 nisi his substantiis, ut sunt motus caelorum etc. Non enim debent *

27 d.9-1785 8

d.9-1785 tum de ipsa parte divina, tum de his quae nosse cupimus, facultas

28 d.9-2270 8

d.9-2270 13 Sed est secundum dubium commune de his intellectibus, an

29 d.9-2291 9

d.9-2291 ita habet, et forte lumen magis dicitur de his quae manifestant alia

30 d.9-2292 3

d.9-2292 quam de his quae sese tantum. Intellectus autem possibilis est lumen

31 d.9-2358 7

d.9-2358 distinguantur realiter, nam dicta omnia de his potentiis videntur id supponere. Et

32 d.9-2359 7

d.9-2359 certe D Thomas et Aristoteles de his loquuntur quasi de rebus *

33 d.9-2377 11

d.9-2377 operativa per illas, et sic dicitur intellectus possibilis. Neque de his

34 d.9-2398 6

d.9-2398 potentiae. Et omnia quae de his intellectibus dicuntur, ut de duabus *

35 d.9-2473 6

d.9-2473 ex parte finis scientiae. Ex his quae dicta sunt de practico et speculativo

36 d.9-2723 8

d.9-2723 speculationem attingunt, tamen quia simul agunt de his quae ad

37 d.9-2845 3

d.9-2845 loquendo de his quae frequenter eveniunt, iudicari probabiliter potest

38 d.9-2874 5

d.9-2874 intelligentiis angelicis. Et ex his denique principiis, ratiocinando, *

39 d.10-0008 3

d.10-0008 quantum de his Aristoteles egit indistincte in reliqua parte 3 De

40 d.10-0438 3

d.10-0438 8 Ex his etiam excluditur aliud membrum de specificatione actus.

41 d.11-0147 5

d.11-0147 superior ratio boni ab his distincta, quam assignare difficile erit, vel

42 d.11-0171 5

d.11-0171 boni convenientis naturae ab his distincta.

43 d.11-0234 4

d.11-0234 loquendum est de his ac si essent plura, quia aliquam distinctionem *

44 d.11-0254 2

d.11-0254 et his diversis modis apprehensum diversos causat motus in appetitu,

45 d.11-0256 2

d.11-0256 Ex his ergo patet sufficientia istorum actuum, nam circa bonum,

46 d.11-0378 5

d.11-0378 sed aliqua qualitas ex his resultans, quae quidem “dolorifera qualitas”

47 d.11-0469 5

d.11-0469 humidiores sunt et facilius his passionibus afficiuntur. Est autem materia

48 d.11-0473 5

d.11-0473 vehementi risu. Sed de his satis.

49 d.12-0179 3

d.12-0179 necessaria in his potentiis ad operandum, ut sine illa operari non possint.

50 d.12-0214 3

d.12-0214 Tamen ab his omnibus supersedendo, quaestio haec breviter a

51 d.12-0507 10

d.12-0507 consilio; circa finem vero operatur absque deliberatione. Sed de his

52 d.12-0509 7

d.12-0509 14 Ad primum et secundum. Ex his probatur solutio ad *

53 d.12-0595 5

d.12-0595 contradictionem implicat. Sed de his omnibus latius suis locis.

54 d.12-0602 1

d.12-0602 his potentiis spiritualibus melius intelligetur difficultas et facile poterit

55 d.12-0783 7

d.12-0783 perfectiorem intellectu, nam perfectio potentiae ex his quae naturaliter

56 d.12-0813 6

d.12-0813 denominationem illam non sumi ex his quae in ipsis angelis inveniuntur,

57 d.12-0814 3

d.12-0814 sed ex his quae in nobis causant. Seraphim ergo dicuntur ardentes et *

58 d.13-0038 1

d.13-0038 his distincta. Antecedens probatur experientia. Consequens vero *

59 d.13-0200 4

d.13-0200 animales. Et ita, his partibus laesis, impeditur maxime iste motus *

60 d.14-0238 3

d.14-0238 consequuntur in his quae non replent omnia loca.

61 d.14-0292 6

d.14-0292 quae illi naturalia sunt. De his enim quae Deus circa illam supra

62 d.14-0318 14

d.14-0318 vel poena inferni afficitur, ideo de facto non manent in illa multa ex his

63 d.14-0475 4

d.14-0475 naturalem, non de his quae Deus potest supernaturaliter operari circa

64 d.14-1001 8

d.14-1001 supernaturali quae nunc est circa animam. De his enim aliud est. *

65 d.14-1239 9

d.14-1239 alligata. Quae repugnantiam quamdam includere videntur. Et ex his

66 d.14-1315 7

d.14-1315 imputari Deo, quod hanc naturam cum his repugnantiis constituerit. Non

HISTORIA

1 d.8-0614 8

d.8-0614 valde artificiosa, de quibus Aristoteles, 9 De historia animalium, cap

2 d.8-0643 6

d.8-0643 nam ipse Aristoteles, 9 De historia, cap 4, dubitat an audiant, et ibi

HOC

1 d.8-0037 6

d.8-0037 quia neuter utrumque cognoscit. Ad hoc ergo necessarius est sensus

2 d.8-0116 7

d.8-0116 est sensus exterior, non phantasia. Sed hoc est contra experientiam,

3 d.8-0134 4

d.8-0134 impossibilia fingit, in hoc differt a sensu.

4 d.8-0142 9

d.8-0142 aliquando, ut si fit fortis et vehemens. Et hoc insinuat Aristoteles in

5 d.8-0202 8

d.8-0202 invenire quod discurrendo non potuit invenire. Sed hoc signum fallax

6 d.8-0203 4

d.8-0203 est, nam ad hoc satis est concomitantia quae invenitur inter opera *

7 d.8-0220 1

d.8-0220 hoc libro, cap 3, q 1; citat in eam sententiam Turisanum, lib 2 In *

8 d.8-0235 9

d.8-0235 Non est autem intelligendum alios auctores scholasticos in hoc sensu

9 d.8-0286 3

d.8-0286 fundamento, et hoc est phantasia; ad cognoscendum vero intuitive per

10 d.8-0288 2

d.8-0288 et hoc est aestimativa seu cogitativa; ad cognoscendum vero *

11 d.8-0290 3

d.8-0290 fundamento, et hoc est memoria.

12 d.8-0300 1

d.8-0300 hoc quod unus possit plura quam alius, sed per hoc quod unus non

13 d.8-0300 10

d.8-0300 hoc quod unus possit plura quam alius, sed per hoc quod unus non

14 d.8-0316 10

d.8-0316 exterior, non tamen per immutationem obiecti; et ideo ad hoc fuerunt

15 d.8-0329 3

d.8-0329 Et ex hoc fundamento secundo excludit D Thomas quintam

16 d.8-0374 4

d.8-0374 eorum sensationes; sed hoc idem est officium imaginativae, ut *

17 d.8-0380 7

d.8-0380 cognoscerent in praesentia et absentia; sed hoc non; ergo eadem ratio

18 d.8-0416 2

d.8-0416 Sed hoc non intelligitur, nam hoc iudicium: “Hic est inimicus”

19 d.8-0416 6

d.8-0416 Sed hoc non intelligitur, nam hoc iudicium: “Hic est inimicus”

20 d.8-0469 2

d.8-0469 Et hoc etiam insinuat D Thomas, 1 p, q 84, a 8, ad 2, ubi inquit

21 d.8-0497 5

d.8-0497 obiectum magis particulare, et hoc consonat imperfectioni potentiae *

22 d.8-0547 3

d.8-0547 cognoscibilem; et hoc est sensibile in communi, ut abstrahit a sensibilibus

23 d.8-0622 2

d.8-0622 sed hoc non est verum, ut patet. Averroes vero respondet quod

24 d.9-0084 6

d.9-0084 haberet obiectum, maxime ens; sed hoc non. Probo minorem, nam ens

25 d.9-0162 3

d.9-0162 Sed quia hoc pendet ex dicendis in sequentibus, ideo dicitur

26 d.9-0166 4

d.9-0166 repraesentantem illud; et hoc modo sola accidentia per se sensibilia

27 d.9-0170 1

d.9-0170 hoc modo etiam substantia materialis est proportionata intellectui *

28 d.9-0203 3

d.9-0203 sint in hoc vel in illo subiecto, non variant speciem. Si sunt diversae,

29 d.9-0309 5

d.9-0309 hanc opinionem, secutus in hoc Isaac quemdam, philosophum *

30 d.9-0334 2

d.9-0334 illuminatur; hoc autem non potuit dicere in phantasmate, quia est *

31 d.9-0337 11

d.9-0337 est quando ex intrinseca assistentia aliquid in alio apparet. Et hoc

32 d.9-0387 7

d.9-0387 phantasmate repraesentata efficit speciem sui. Sed hoc nihil valet, quia

33 d.9-0396 4

d.9-0396 Ratio cogens ad hoc asserendum est: Nam *

34 d.9-0412 13

d.9-0412 a 2, in fine; et 1 p, q 85, a 1; et hoc 3 De Anima, cap 2. Ubicumque

35 d.9-0433 7

d.9-0433 Si additur, vel est spirituale, et hoc non, quia spirituale non potest *

36 d.9-0450 5

d.9-0450 Et confirmatur, nam si hoc non posset fieri, maxime quia

37 d.9-0465 7

d.9-0465 huius vel illius repraesentationis, et ad hoc requiritur phantasma ut

38 d.9-0469 2

d.9-0469 Et hoc insinuat D Thomas, De veritate, q 10, a 6, ad 7, ubi ait

39 d.9-0520 7

d.9-0520 efficientiam aliquam ipsius phantasmatis, sed per hoc solum quod *

40 d.9-0606 10

d.9-0606 illam apparet intellectui id quod in phantasmate repraesentatur. Et hoc

41 d.9-0634 1

d.9-0634 hoc etiam volebat opinio Caietani, supra. Et D Thomas, 2 Contra

42 d.9-0718 4

d.9-0718 3 Nam ad hoc ponitur intellectus agens, ut abstrahat species *

43 d.9-0721 9

d.9-0721 2 In hac quaestione auctores omnes conveniunt in hoc quod *

44 d.9-0722 9

d.9-0722 singulare aliquo modo cognoscitur ab intellectu nostro; et hoc est *

45 d.9-0744 8

d.9-0744 Item, prudentia versatur circa singularia, scilicet “fac hoc”,

46 d.9-0854 9

d.9-0854 universalem, quia illa est indifferens, nec magis repraesentat hoc quam

47 d.9-0867 7

d.9-0867 Alii tamen dicunt cognosci singulare per hoc quod cognoscitur

48 d.9-0880 5

d.9-0880 immediate singularia cognoscit. Et hoc potest quilibet in se experiri, si

49 d.9-0900 7

d.9-0900 cognoscere et non ad singularia descendere, hoc nihil valet, nam

50 d.9-0935 4

d.9-0935 phantasma repraesentat, quamvis hoc modo soleat exponi, sed est ita *

51 d.9-1003 10

d.9-1003 etiam id quod videtur illis individuis esse commune; et hoc est

52 d.9-1038 2

d.9-1038 Et hoc est mihi probabilius. Quod patet ex dictis, nam *

53 d.9-1067 7

d.9-1067 singularia, quae magis communia sunt ad hoc ens, etc, facilius *

54 d.9-1109 3

d.9-1109 Unde in hoc sensu, concesso antecedenti, negatur consequentia, nam

55 d.9-1198 10

d.9-1198 in re denominata esset forma aliqua illam denominans; et hoc modo

56 d.9-1298 4

d.9-1298 Quare prima opinio hoc asserens vera est. Et si secunda id

57 d.9-1302 7

d.9-1302 nam fit per comparationem; et in hoc verissimum ait secunda opinio;

58 d.9-1303 2

d.9-1303 et hoc negare est ignorare differentiam inter relationem realem et

59 d.9-1307 5

d.9-1307 non fingitur referri, quia hoc non fingitur, nisi dum comparatur ad *

60 d.9-1312 3

d.9-1312 intellectu et hoc non, nam stat abstrahi naturam genericam non abstractis *

61 d.9-1325 7

d.9-1325 actualiter et refert, nam si ante hoc referrentur, a parte rei referrentur.

62 d.9-1326 2

d.9-1326 Et hoc ita est in praesenti. Quocirca, recte intellecta natura *

63 d.9-1327 5

d.9-1327 relationum rationis et in hoc sensu, haec secunda opinio est mihi evidens.

64 d.9-1355 8

d.9-1355 concreto, et ita simul repraesentatur subiectum. Et hoc est satis ut *

65 d.9-1358 2

d.9-1358 Sed hoc falsum esse constat:

66 d.9-1361 2

d.9-1361 sed hoc album, etc; ergo hoc idem repraesentatur per speciem *

67 d.9-1361 6

d.9-1361 sed hoc album, etc; ergo hoc idem repraesentatur per speciem *

68 d.9-1380 8

d.9-1380 proprius ut distinguitur contra communem. Et de hoc intelligitur

69 d.9-1403 1

d.9-1403 hoc explicandum est per effectus et analogiam ad composita *

70 d.9-1411 3

d.9-1411 Tandem, experientia hoc demonstrat, nam nos non possumus

71 d.9-1418 9

d.9-1418 intellectus agentis, posset illam proprio conceptu concipere; sed hoc non *

72 d.9-1460 2

d.9-1460 Et hoc persuadetur similibus argumentis adductis in aliis

73 d.9-1513 11

d.9-1513 quidditative modo humano, scilicet a posteriori et per effectus; et hoc

74 d.9-1550 2

d.9-1550 Circa hoc non defuerunt dicentes animam se ipsam perpetuo

75 d.9-1566 10

d.9-1566 tamquam species sui ad intelligendum se ipsam; quod si hoc haberet, in

76 d.9-1605 4

d.9-1605 5; ergo in hoc genere non est pura potentia.

77 d.9-1617 8

d.9-1617 Item, transacto actu, recordatur intellectus se intellexisse hoc

78 d.9-1621 4

d.9-1621 cognoscerentur; unde iuxta hoc, eo ipso quod intellectus operatur, *

79 d.9-1632 4

d.9-1632 principium est necessarium; hoc autem esse non potest nisi aliqua species.

80 d.9-1644 2

d.9-1644 pro hoc statu habent vires intellectivae ab ipsis sensibus. Unde cum

81 d.9-1651 6

d.9-1651 verificatur de intellectu nostro pro hoc statu, de quo subdit quod intelligit

82 d.9-1654 8

d.9-1654 Quomodo possimus Deum et substantias separatas pro hoc statu cognoscere.

83 d.9-1655 7

d.9-1655 1 Dico 1: Intellectus noster pro hoc statu potest devenire in *

84 d.9-1658 7

d.9-1658 nos posse cognoscere substantias separatas, licet hoc sub dubio *

85 d.9-1688 3

d.9-1688 nobis pro hoc statu cognosci prout in se est per propriam speciem

86 d.9-1706 13

d.9-1706 ubi de ea re latius agit. Et in Metaphysica patet, et solet hoc etiam

87 d.9-1747 6

d.9-1747 tribui Deo immediate. Dixi tamen hoc non posse demonstratione *

88 d.9-1764 1

d.9-1764 hoc modo et aliis similibus distinguunt theologi hierarchias et

89 d.9-1769 10

d.9-1769 nec praedicata, quae non sint omnibus communia. Et in hoc differunt a

90 d.9-1776 10

d.9-1776 9 Et doctrina istarum conclusionum est sine dubio Aristotelis, hoc

91 d.9-1803 5

d.9-1803 Philoponus et Simplicius, in hoc 3 De Anima; et Simplicius etiam

92 d.9-1811 3

d.9-1811 fundantur in hoc quod intellectus agens est substantia quaedam *

93 d.9-1903 9

d.9-1903 Utrum intellectus noster pendeat in cognitione sua, pro hoc statu, a

94 d.9-1937 6

d.9-1937 4 In hac re Albertus, hoc lib 3, tract 2. cap 19, tenet quod *

95 d.9-1988 9

d.9-1988 Et mihi etiam displicet, nam potissimum fundatur in hoc quod

96 d.9-2000 6

d.9-2000 non possit sine dependentia; sed hoc non est philosophicum, quia hoc

97 d.9-2000 11

d.9-2000 non possit sine dependentia; sed hoc non est philosophicum, quia hoc

98 d.9-2009 6

d.9-2009 2, et praecipue, nam ex hoc ut plurimum haberi posset quod

99 d.9-2038 1

d.9-2038 hoc sonant verba Dionysii, supra citati.

100 d.9-2078 3

d.9-2078 2 Ex hoc colliguntur duae differentiae inter has potentias:

101 d.9-2112 9

d.9-2112 quandoque vero non intelligit, separatus vero est solum hoc.” Et

102 d.9-2125 8

d.9-2125 Deo vel ab intelligentia aliqua, quia ex hoc nihil contra fidem sequitur,

103 d.9-2181 7

d.9-2181 9 Verba autem illa quae de hoc intellectu agente Aristoteles *

104 d.9-2190 2

d.9-2190 Sed hoc falsum est, quia in solo Deo sua operatio est sua *

105 d.9-2204 9

d.9-2204 animae, cui dat principium ad agendum. Et dicunt hoc consonare

106 d.9-2210 3

d.9-2210 nam de hoc iam dixit Aristoteles quod non intelligit, quia non est

107 d.9-2213 11

d.9-2213 potentia in eodem, non tamen simpliciter et absolute. Et ad hoc

108 d.9-2254 5

d.9-2254 quod addit: “in sine hoc nihil intelligit anima.” Si enim loqueretur de

109 d.9-2255 6

d.9-2255 potentia intellectiva vera, superfluum esset hoc addere, nam clarum

110 d.9-2354 7

d.9-2354 sic, intellectus agens est perfectior. Et hoc sufficit intentioni Aristotelis,

111 d.9-2406 6

d.9-2406 1 Hanc quaestionem tractat Aristoteles hoc loco. Est quaestio

112 d.9-2457 11

d.9-2457 considerando quid sint et quomodo oriantur a tali natura. Et hoc est

113 d.9-2460 3

d.9-2460 virtutes. Et hoc est considerare modo practico.

114 d.9-2463 8

d.9-2463 sic. Speculativus vero veritatem ut sic. Et hoc est differre ex parte finis,

115 d.9-2515 2

d.9-2515 Sed hoc ultimum falsum est, nam a voluntate errante potest *

116 d.9-2521 2

d.9-2521 solum hoc, sed etiam primum mihi displicet, nam ut actus intellectus *

117 d.9-2552 5

d.9-2552 movendum voluntatatem, et ad hoc tendit ex se. Consequentia vero probatur,

118 d.9-2562 8

d.9-2562 est sufficiens ad movendum appetitum et ad hoc ex se tendit.

119 d.9-2567 11

d.9-2567 magis practici quam illi qui tantum iudicant in actu signato hoc esse

120 d.9-2576 4

d.9-2576 voluntatis, et ad hoc tendit ex genere suo, et huiusmodi est omne dictamen

121 d.9-2579 5

d.9-2579 id non faciant, nam hoc non est de ratione omnium actuum *

122 d.9-2603 8

d.9-2603 actus intellectus est bonus vel malus. Et hoc modo actus intellectus est

123 d.9-2634 9

d.9-2634 et in eis assignat distinctionem ex obiectis; et hoc 3 De Anima, tx 53,

124 d.9-2795 8

d.9-2795 non potest cognoscere praeteritum ut sic, nam hoc significat tempus in

125 d.9-2799 2

d.9-2799 Sed hoc exclusum est ex supra dictis, nam intellectus

126 d.9-2805 2

d.9-2805 Sed hoc nihil valet, nam etiam potentia quae est memoria *

127 d.9-2816 8

d.9-2816 potentia cognoscens praeteritum ut sic; sed intellectus hoc multo *

128 d.9-2943 9

d.9-2943 et conservare in nobis dignitatem rationalis naturae. De hoc habitu et

129 d.10-0033 5

d.10-0033 scilicet: unum immobile, et hoc est bonum quod sub actione cadit;

130 d.10-0034 6

d.10-0034 aliud est movens motum, et hoc est appetitus, qui ab appetibili *

131 d.10-0073 7

d.10-0073 quot sunt diversae inclinationes naturales. De hoc ergo appetitu non

132 d.10-0099 7

d.10-0099 totius et singularium partium. Unde in hoc differt appetitus naturalis

133 d.10-0115 7

d.10-0115 applicans omnes ad operationes suas; et hoc est appetitus.

134 d.10-0158 5

d.10-0158 Superfluum enim ponitur in hoc duplex appetitus, nam unus sufficit ad

135 d.10-0264 2

d.10-0264 boni hoc enim proprium est voluntatis, ut infra dicetur,

136 d.10-0266 8

d.10-0266 formali rationem boni communem seu particularem. Et hoc tendunt *

137 d.10-0274 7

d.10-0274 est ratio formalis mali inhonesti et hoc malum appetit damnatus,

138 d.10-0275 13

d.10-0275 induens illud sub ratione vindictae quam sumit de Deo; et quia in hoc

139 d.10-0347 7

d.10-0347 distinctas, idem convincunt in praesenti. Quare, hoc supposito, dicendum

140 d.10-0379 5

d.10-0379 causans actionem appetendi, nam hoc magis pertinet ad philosophiam

141 d.10-0380 4

d.10-0380 moralem, quamvis de hoc aliqua dicemus in sequentibus.

142 d.10-0398 9

d.10-0398 Item, si obiectum cognitum ita moveret appetitum, vel hoc *

143 d.10-0428 3

d.10-0428 partialia agentia, hoc, primo, sine ratione fingitur, quia cum ipse

144 d.10-0435 2

d.10-0435 In hoc enim consistit ratio vitae. Appetitus autem non potest uti

145 d.10-0448 3

d.10-0448 Item, contra hoc procedunt argumenta facta, quia actus *

146 d.10-0488 4

d.10-0488 obiecti, fundatur in hoc quod illa apprehensio est simpliciter

147 d.10-0520 5

d.10-0520 simpliciter necessariam ad appetendum; hoc tamen falsum est, nam

148 d.10-0555 2

d.10-0555 conclusionum, hoc tamen non est contra conclusionem, nam in illa tantum *

149 d.10-0588 7

d.10-0588 “Amor meus, pondus meum”. Et propter hoc dicitur amatum *

150 d.11-0053 3

d.11-0053 Et quod hoc verum sit probatur:

151 d.11-0078 4

d.11-0078 Explicatur et confirmatur hoc, nam irascibilis irascitur

152 d.11-0128 2

d.11-0128 Sed hoc mihi displicet, nam ratio boni et convenientis numquam

153 d.11-0172 2

d.11-0172 Sed hoc dubium hic explicari non potest sufficienter, nam

154 d.11-0195 7

d.11-0195 Ita Galenus et alii. Et experientia hoc confirmat, nam cum

155 d.11-0205 2

d.11-0205 Et hoc videtur consonum experientiae et communi conceptioni, nam

156 d.11-0244 4

d.11-0244 distinctio et ordo hoc modo facile sumitur: appetitus versatur circa *

157 d.11-0273 2

d.11-0273 Ex hoc autem amore oritur in appetitu motus quidam in rem

158 d.11-0342 2

d.11-0342 Sed hoc optime improbatur ab Averroe, lib 3

159 d.11-0372 5

d.11-0372 excessum qualitatis, nam in hoc formaliter consistit ipsa intemperies, hunc

160 d.11-0389 9

d.11-0389 immutare tactum et violentiam inferre et dolorem. Ita hoc explicat Portius,

161 d.11-0412 2

d.11-0412 Et hoc verius apparet, nam experientia docet res, quantumvis

162 d.11-0428 5

d.11-0428 non esse verum; sed hoc gratis dicitur et contra experientiam.

163 d.11-0437 13

d.11-0437 delectationem, nam illae partes in quibus fit titillatio sunt auctioris tactus. Et hoc

164 d.11-0619 5

d.11-0619 ergo est liber. Et hoc sane videntur dicere qui dicunt politice obedire,

165 d.11-0621 2

d.11-0621 Ad hoc Caietanus, 1.2, q 74, a 4, concedit consequens, scilicet

166 d.11-0635 8

d.11-0635 Et omnes auctores et sancti videntur in hoc convenire quod *

167 d.11-0687 11

d.11-0687 ipsummet appetitum in res illas amore ferri. Quod fieri potest hoc

168 d.11-0691 2

d.11-0691 Et hoc modo appetitus excitatur cognitione illarum rerum.

169 d.12-0088 5

d.12-0088 acceptare aliquid illorum, et hoc est consentire vel eligere. *

170 d.12-0096 7

d.12-0096 illud medium executioni mandetur, et ad hoc servit usus, qui est *

171 d.12-0105 14

d.12-0105 Thomam, 1.2, q 11, nam plures dicere de hac re alienum est ab hoc

172 d.12-0170 5

d.12-0170 pertinet inclinare illam ad hoc vel ad illud obiectum, maxime in

173 d.12-0228 8

d.12-0228 4 Nam vel Deus scit me operaturum hoc vel nescit; si primum,

174 d.12-0295 2

d.12-0295 in hoc quod potentia possit exire in actum, et non exire, positis

175 d.12-0302 2

d.12-0302 an, hoc dato, exerceat hanc libertatem in omnibus actibus suis an in

176 d.12-0329 3

d.12-0329 patris, dedit hoc liberum et expeditum, non coactum ipsumque omne *

177 d.12-0333 11

d.12-0333 cum volumus operamur et ab ea operatione cessamus. Et in hoc *

178 d.12-0337 1

d.12-0337 hoc est quasi primum principium rationis naturalis; ergo liberi.

179 d.12-0349 5

d.12-0349 actionum; quod dominium in hoc consistit quod possit pro libertate sua

180 d.12-0353 8

d.12-0353 quod suum est; illud autem dominium in hoc consistit quod possit

181 d.12-0354 7

d.12-0354 libere uti rebus suis; et in hoc dominio actionum suarum consistit quod

182 d.12-0378 7

d.12-0378 homo est liber, quia potest eligere hoc vel illud. Consistit etiam in

183 d.12-0390 2

d.12-0390 amare hoc et non amare, quia intellectus non necessitatur ad *

184 d.12-0391 2

d.12-0391 iudicandum hoc esse melius, sed potest in obiecto invenire aliquam rationem

185 d.12-0398 1

d.12-0398 hoc quod proposito obiecto bono, potest illud amare et non amare; sed

186 d.12-0399 1

d.12-0399 hoc non potest pro libito, sed in tantum potest amare, in quantum *

187 d.12-0401 5

d.12-0401 ergo libertas consistit in hoc quod in eodem obiecto potest invenire

188 d.12-0413 8

d.12-0413 Sed iste modus habet difficultatem, nam si hoc est verum,

189 d.12-0430 3

d.12-0430 universalitate. In hoc enim superat intellectus alias potentias sensitivas,

190 d.12-0431 6

d.12-0431 quod cognoscit non tantum confuse hoc esse conveniens, sed distincte

191 d.12-0441 10

d.12-0441 non consideratur actu, vel certe quia hic actus et hoc obiectum numero

192 d.12-0450 7

d.12-0450 invenire aliquam rationem mali. Et ad hoc tendit prima sententia, quae non

193 d.12-0474 7

d.12-0474 quae obiecta sit libera voluntas. Sed hoc non potest explicari nisi simul

194 d.12-0476 8

d.12-0476 voluntas alia est quoad exercitium, quae in hoc consistit quod possit

195 d.12-0478 3

d.12-0478 consistit in hoc quod possit habere hunc actum vel contrarium, vel

196 d.12-0479 6

d.12-0479 amorem vel odium; vel in hoc quod possit amare hoc vel eius *

197 d.12-0479 10

d.12-0479 amorem vel odium; vel in hoc quod possit amare hoc vel eius *

198 d.12-0493 4

d.12-0493 admixtum. Unde in hoc differt voluntas ab intellectu, quia intellectus

199 d.12-0541 5

d.12-0541 est consideranda voluntas in hoc instanti in quo elicit actum, ut est

200 d.12-0546 17

d.12-0546 simpliciter. De quo argumento plura 1 p, q 14, a 13; q 19, a 7. Et hoc

201 d.12-0571 7

d.12-0571 appetitus, quae post peccatum manet. Sed hoc movent theologi et ideo

202 d.12-0577 4

d.12-0577 alterius. Vide de hoc 1.2, q 9, a 2.

203 d.12-0679 10

d.12-0679 participationem ab intellectu, quia intellectus ipse est perfectior. Et hoc etiam

204 d.12-0713 11

d.12-0713 perfectionem suam in illo opere neque etiam potentia illa ad hoc

205 d.12-0739 2

d.12-0739 Et hoc est quod Hugo de Sancto Victore, lib 6 Caelesti hierarchiae

206 d.12-0742 1

d.12-0742 hoc amore et cognitione intelligitur illud D Anselmi, lib 2 Cur Deus

207 d.12-0761 3

d.12-0761 cognoscatur. Et hoc est rem cognosci in se et prout intellectus repraesentat. At

208 d.12-0764 8

d.12-0764 cognitas et ad illas absolute fertur. Et hoc est ferri in res prout in se

209 d.12-0771 2

d.12-0771 Sed hoc falsum est, nam etiam ibi intellectus et voluntas feruntur in

210 d.12-0817 7

d.12-0817 caritas in via est perfectissima, ideo hoc est potissimum munus

211 d.12-0836 3

d.12-0836 voluntate, tamen hoc est inquantum conformatur suae regulae, quae est recta

212 d.12-0846 4

d.12-0846 obediendum rationi; ad hoc autem vicinius accedit appetitus inferior,

213 d.12-0851 6

d.12-0851 ideo intellectus est perfectior. Et hoc colligitur ex D Thoma, 1.2, q 4,

214 d.13-0060 1

d.13-0060 hoc deserviunt, ut quiescente una parte, alia moveatur, et ut illa quae

215 d.13-0062 6

d.13-0062 si brachium, humerus, etc. Ad hoc etiam requiruntur nervi, tendones

216 d.13-0087 4

d.13-0087 Ratione arguitur. Quia hoc est sufficiens et maxime consonum

217 d.13-0257 4

d.13-0257 2 probatur, nam hoc exigit debita hominis compositio.

218 d.13-0284 8

d.13-0284 Item, quia nulla est ratio quare in hoc pendeat ab appetitu. Et

219 d.13-0285 1

d.13-0285 hoc satis videtur docere experientia. Crediderim tamen quod *

220 d.13-0287 6

d.13-0287 movetur simul cum illa. Et hoc exigit suavis dispositio rerum ut superiora

221 d.14-0009 12

d.14-0009 ordinata, nec de essentia animae est quod actu vivificet. Sed licet hoc sit

222 d.14-0018 10

d.14-0018 2 Tantum ergo restat difficultas de personalitate. Et patet hoc ex

223 d.14-0027 1

d.14-0027 hoc habet quoddammodo rationem personae. Tamen quia non est

224 d.14-0037 9

d.14-0037 illi identificatur; et etiam materia partialiter subsistit. Probabimus hoc, *

225 d.14-0085 5

d.14-0085 subsistentiam hanc acquireret; sed hoc non, quia actionem in

226 d.14-0092 2

d.14-0092 Item hoc patet, nam anima separata est per corruptionem *

227 d.14-0110 4

d.14-0110 semipersona dicitur. Et hoc habet tam in corpore quam extra corpus.

228 d.14-0115 12

d.14-0115 privata fuerat. Non ergo est in quo differre possit, nec contra hoc affert

229 d.14-0125 3

d.14-0125 tamen quia hoc pendet ex multis quae in sequentibus dicenda sunt, ideo

230 d.14-0126 4

d.14-0126 melius dicitur de hoc in fine huius disputationis. Nunc, antequam *

231 d.14-0142 6

d.14-0142 spiritualibus rebus, ideo quaeritur quid hoc in illis significet. Quod licet

232 d.14-0156 8

d.14-0156 corpora. Maxime enim motum localem haberet; et hoc non, quia tantum

233 d.14-0157 1

d.14-0157 hoc possunt angeli, anima vero non potest, quia spiritualis res non

234 d.14-0242 3

d.14-0242 Quidam affirmant hoc secundum.

235 d.14-0303 6

d.14-0303 de Arimino falsus est in hoc, putans in anima separata manere *

236 d.14-0362 2

d.14-0362 operationum; hoc tamen non est essentiale intellectui, sed accidit illi

237 d.14-0398 8

d.14-0398 In hac re fere omnes conveniunt in hoc quod anima separata non

238 d.14-0443 1

d.14-0443 hoc obiectum, determinatur intellectus agens ad efficiendam speciem

239 d.14-0444 3

d.14-0444 illius. Et hoc est converti ad phantasmata. Haec autem omnia non

240 d.14-0491 2

d.14-0491 Et hoc probat illa confirmatio Scoti, quia alias male esset

241 d.14-0498 3

d.14-0498 Dices: Si hoc est naturale, ergo etiam anima damnati recipit

242 d.14-0529 3

d.14-0529 2 Quapropter, hoc supposito ut probabilius, difficultas manet de

243 d.14-0535 11

d.14-0535 anima separata non potest se cognoscere nisi eius intellectus ad hoc

244 d.14-0540 1

d.14-0540 hoc non habeat, non potest anima se per se ipsam intelligere.

245 d.14-0541 5

d.14-0541 Confirmatur, 2, nam si hoc posset anima separata, etiam

246 d.14-0569 10

d.14-0569 intelligibili in potentia fieri intelligibilem in actu, tantum per hoc quod *

247 d.14-0622 9

d.14-0622 requisitam ut supplere possit rationem speciei intelligibilis, et hoc facit illam

248 d.14-0647 5

d.14-0647 corpore non potest habere hoc munus, dum est in corpore, quia cum tunc

249 d.14-0722 5

d.14-0722 communem rationem, et ad hoc non indiget propriis speciebus *

250 d.14-0729 10

d.14-0729 negantium species singularium, et ideo dixi supra quod in hoc est maius *

251 d.14-0841 3

d.14-0841 Et circa hoc videtur certum, quantum materia patitur, quod

252 d.14-0902 3

d.14-0902 Et in hoc nihil est certum, sed prior pars videtur probabilior.

253 d.14-0907 2

d.14-0907 In hoc modo eadem est ratio de anima et de angelis. Et ideo istae

254 d.14-0942 4

d.14-0942 3 Quare in hoc prima conclusio sit: Anima separata *

255 d.14-0966 4

d.14-0966 sicut etiam in hoc statu, cum anima coniuncta corpori, non habet

256 d.14-1031 12

d.14-1031 naturalem, non tantum per visionem Dei, sed per proprias species, quia hoc

257 d.14-1115 10

d.14-1115 illi proportionatas. Perfectio enim operantis non tantum est in hoc

258 d.14-1116 8

d.14-1116 quod agat res perfectas, sed etiam in hoc quod agat res proportionatas.

259 d.14-1125 4

d.14-1125 1 Si enim hoc erat impossibile, non est cur ponamus Deum *

260 d.14-1240 6

d.14-1240 oriuntur alia dubia quae in hoc videntur potissime fundata, quod *

261 d.14-1260 2

d.14-1260 quoad hoc non perficitur anima, nec imperficitur propter

262 d.14-1262 4

d.14-1262 hominem et in hoc explicat perfectionem suam; et omnis causa, dum

263 d.14-1273 4

d.14-1273 est impedimentum. Nec hoc est contra naturam animae, sed est

264 d.14-1290 4

d.14-1290 illo careat nec hoc violentum est, sed quaedam naturalis imperfectio.

265 d.14-1305 8

d.14-1305 corpore enim perfectiores operationes exercet et cum hoc simul habet;

266 d.14-1376 3

d.14-1376 Quod si hoc non dicatur, dici necessario debet naturam humanam

267 d.14-1381 3

d.14-1381 deerat. Nec hoc ex imperfectione humanae naturae provenit, sed ex *

268 d.14-1410 3

d.14-1410 Nec contra hoc procedunt argumenta Scoti.

269 d.14-1420 2

d.14-1420 et hoc est quod aliter dici solet: quod licet reunio ad corpus quoad

270 d.14-1432 12

d.14-1432 rationis cum eo quod antea habebat. Dico ergo quod anima separata, hoc *

271 d.14-1434 4

d.14-1434 Probatur. Quia iudicaret hoc esse illi maius malum quam

272 d.14-1444 5

d.14-1444 Item, quia vel anima hoc appeteret propter bonum suum vel

273 d.14-1453 6

d.14-1453 hunc actum: “Si daretur mihi hoc corpus, vellem uniri illi.” Quia

274 d.14-1454 10

d.14-1454 tamen putaret impossibile informare tale corpus, ideo non appeteret hoc

HOMIL.

1 d.11-0645 2

d.11-0645 Chrysostomus, homil 2 Imperfecti; homil 13 ad Romanos; Basilius, In

2 d.11-0645 5

d.11-0645 Chrysostomus, homil 2 Imperfecti; homil 13 ad Romanos; Basilius, In

3 d.11-0648 2

d.11-0648 Origenes, homil 20 in Numeros; D Thomas, supra; Bonaventura,

HOMINE

1 d.8-0045 8

d.8-0045 Aliam rationem adducit Albertus, 5 Summa de homine, tract 2,

2 d.8-0180 6

d.8-0180 disconveniens, prout speciali modo in homine existit; et in illo habet

3 d.8-0245 5

d.8-0245 Tenet Albertus, Summa de homine, tract De imaginatione, 2 De Anima,

4 d.8-0323 7

d.8-0323 16 2 est notandum quod in homine non sunt ponendi plures

5 d.8-0326 7

d.8-0326 et si aliqua operatio apparet in homine perfectior, non propterea est in

6 d.8-0331 4

d.8-0331 tantum reperitur in homine, et vel pertinet ad intellectum, vel certe

7 d.8-0448 3

d.8-0448 habet in homine.

8 d.9-1363 10

d.9-1363 Item, nam si id non sufficeret, sequeretur quod viso homine et

9 d.9-1405 7

d.9-1405 Item, nam eadem est ratio de homine et de aliis subiectis. Non

10 d.10-0131 1

d.10-0131 homine reperitur, nam in solo homine uniuntur cognitio sensitiva et

11 d.10-0131 6

d.10-0131 homine reperitur, nam in solo homine uniuntur cognitio sensitiva et

12 d.10-0134 9

d.10-0134 Unde etiam in fide certum est dari in homine hos duos

13 d.10-0195 11

d.10-0195 3 arguitur: Potest aliquis appetere non esse, ut patet in homine

14 d.10-0452 6

d.10-0452 substantiam suam, ut patet in homine, et inductive in omnibus; sed *

15 d.11-0559 8

d.11-0559 1 Haec quaestio habet solum locum in homine, de quo supra

16 d.13-0246 7

d.13-0246 10 Tertium dubium est, an in homine possit aliquando

17 d.14-0044 5

d.14-0044 actuationem formae. At in homine, licet quod praecipue subsistit sit

18 d.14-0070 10

d.14-0070 Item, quia dato quod sit distincta talis entitas, in homine *

HOMINEM

1 d.9-0739 4

d.9-0739 Item, intellectus distinguit hominem a Petro; ergo utriusque *

2 d.9-0757 1

d.9-0757 hominem, v.g, videns tamen postea illum non posse abstracte

3 d.9-0885 5

d.9-0885 intellectu unam speciem repraesentantem hominem in communi, nam

4 d.9-0943 1

d.9-0943 hominem non considerando Petrum neque Paulum.

5 d.9-0964 1

d.9-0964 hominem quin repraesentet hominem; ergo per illam potest homo *

6 d.9-0964 4

d.9-0964 hominem quin repraesentet hominem; ergo per illam potest homo *

7 d.9-0967 2

d.9-0967 repraesentantem hominem, aliam Petrum, etiam efficiet alias duas distinctas:

8 d.9-1085 6

d.9-1085 2 Visus a longe videns hominem et non discernens *

9 d.9-1086 10

d.9-1086 determinate esse hunc vel illum, tantum videt esse aliquem hominem; sed *

10 d.9-1407 4

d.9-1407 quam hominis; sed hominem non concipimus proprio conceptu illo

11 d.9-2678 1

d.9-2678 hominem ad rectam operationem in illo genere.

12 d.12-0357 2

d.12-0357 “Faciamus hominem ad imaginem et similitudinem nostram”, subdit

13 d.12-0627 2

d.12-0627 totum hominem, nam tam intellectus quam aliae potentiae moventur

14 d.12-0630 9

d.12-0630 4 arguitur, nam voluntas est quae reddit totum hominem *

15 d.12-0631 8

d.12-0631 bonum vel malum. Neque enim scientia facit hominem bonum vel *

16 d.12-0681 1

d.12-0681 hominem esse rationalem, quasi in virtute et radice dicimus esse *

17 d.12-0827 9

d.12-0827 potius intellectus est qui regit voluntatem et totum hominem, nam

18 d.12-0834 5

d.12-0834 beatus et voluntas reddit hominem bonum dispositive in via, quia est

19 d.14-0040 10

d.14-0040 non substentata ab alio. Et haec est differentia inter hominem et

20 d.14-1262 1

d.14-1262 hominem et in hoc explicat perfectionem suam; et omnis causa, dum

21 d.14-1414 1

d.14-1414 hominem ut corpus appeteretur.

HOMINES

1 d.9-1050 4

d.9-1050 Et confirmatur, nam homines inscii, qui numquam *

2 d.9-1056 1

d.9-1056 homines numquam intellectu solem conciperent, nam circa illum

3 d.11-0011 1

d.11-0011 homines hunc motum sequentes sensuales vocamus. Res tamen certa

4 d.14-0871 1

d.14-0871 homines qui cognoscit esse homines, non tamen iudicat in particulari

5 d.14-0871 5

d.14-0871 homines qui cognoscit esse homines, non tamen iudicat in particulari

6 d.14-1369 8

d.14-1369 in animabus, sed etiam in compositis, siquidem homines ipsi sunt qui

HOMINI

1 d.9-1999 8

d.9-1999 Prima, quia in poenam peccati datum est homini ut intelligere

2 d.12-0361 6

d.12-0361 1 quod haec libertas convenit homini secundum quod

3 d.12-0363 2

d.12-0363 convenire homini ratione illius potentiae in qua superat alia animalia.

4 d.14-1162 5

d.14-1162 quam cum illo, licet homini non sit melius, quia est illi impossibile.

5 d.14-1221 2

d.14-1221 est homini naturalis, tamen imperfectus. Addit tamen statum

6 d.14-1283 1

d.14-1283 homini esse mortalem, non ut perfectio, sed ut imperfectio; sic ergo *

HOMINIBUS

1 d.9-0888 5

d.9-0888 cogniti; ergo visis aliis hominibus, intellectus nullam speciem acquireret;

2 d.9-2261 2

d.9-2261 omnibus hominibus, sed multiplicare iuxta numerum animarum, de quo

3 d.9-2300 3

d.9-2300 communis omnibus hominibus, quia principium illius actionis, quod est

4 d.14-0915 3

d.14-0915 modum esse hominibus ignotum.

5 d.14-0964 1

d.14-0964 hominibus nec aliis rebus materialibus uti; et ideo per se loquendo non

HOMINIS

1 d.8-0176 2

d.8-0176 sensitiva hominis, potens ratiocinari circa particularia et componere et

2 d.8-0230 1

d.8-0230 hominis, cap 6; Valles, lib 2 Controversiarum.

3 d.8-0332 7

d.8-0332 ad illam satis est quod phantasia hominis sit perfectior et nobilior, et

4 d.8-0335 6

d.8-0335 memoria, nam reminiscentia tantum est hominis, et id habet ex *

5 d.8-0574 6

d.8-0574 contradicit, nam in aliis locis, hominis praebens animalibus *

6 d.8-0577 6

d.8-0577 in absentia obiecti, negat illam hominis animalibus. Et idem est de

7 d.9-0183 7

d.9-0183 8 Quomodo differant intellectus angeli et hominis. Sed petit *

8 d.9-0187 9

d.9-0187 dimanantibus, differunt. Quae distinctio tradi solet de sensibus hominis et

9 d.9-0235 3

d.9-0235 sensum saltem hominis, differre specie ab omnibus sensibus brutorum,

10 d.9-0529 1

d.9-0529 hominis radicari in una anima; et hinc est quod in suis operibus habent

11 d.9-0886 9

d.9-0886 una facta, omnes aliae essent superfluae; ergo species hominis tantum

12 d.9-0887 6

d.9-0887 semel abstraheretur medio phantasmate cuiusdam hominis primo *

13 d.9-0961 1

d.9-0961 hominis ut sic.

14 d.9-0968 2

d.9-0968 aliam hominis et aliam animalis et omnium generum superiorum, nam

15 d.9-1284 2

d.9-1284 idea hominis esset in rebus subsistens abstracta ab individuis, procul

16 d.9-1365 5

d.9-1365 produceret speciem repraesentantem substantiam hominis atque adeo

17 d.9-1367 9

d.9-1367 experientiam. Et sequela patet, quia etiam in phantasmate hominis in

18 d.9-1407 2

d.9-1407 quam hominis; sed hominem non concipimus proprio conceptu illo

19 d.9-2421 2

d.9-2421 potestate hominis, quantum ad suum usum et exercitium, quantum ad *

20 d.9-2423 2

d.9-2423 potestate hominis.

21 d.9-2431 6

d.9-2431 versatur intellectus circa aliquam operationem hominis, regulando illam et

22 d.9-2440 1

d.9-2440 hominis et res alias, ut cadunt sub talibus operationibus.

23 d.9-2680 4

d.9-2680 quia est bonum hominis, ut homo est. Secunda rectitudo est ad

24 d.9-2681 7

d.9-2681 bonum secundum quid, quia est bonum hominis, non ut homo est, sed

25 d.11-0462 1

d.11-0462 hominis qui facile movetur.

26 d.11-0563 1

d.11-0563 hominis compositio. Patet autem appetitum sensitivum esse

27 d.12-0140 2

d.12-0140 operationes hominis et dignae praemio vel poena quae a voluntate

28 d.12-0556 1

d.12-0556 hominis et circa omnes potentias corporales, quae intrinsece in *

29 d.12-0675 5

d.12-0675 3 arguitur, nam dignitas hominis potissime ex intellectu *

30 d.12-0833 3

d.12-0833 consummatur perfectio hominis, cum per actum intellectus homo fiat

31 d.13-0257 7

d.13-0257 2 probatur, nam hoc exigit debita hominis compositio.

32 d.14-0016 10

d.14-0016 quod anima separata retinet, sit idem cum esse totius hominis, alia

33 d.14-0048 10

d.14-0048 independens ab alio substentante. Et hinc est quod subsistentia hominis

34 d.14-0093 1

d.14-0093 hominis; corruptio vero de se tollit, non dat aliquid; ergo anima in *

35 d.14-0094 2

d.14-0094 corruptione hominis privatur aliquo, et non acquirit positivum quid.

36 d.14-0118 1

d.14-0118 hominis nihil corrumpatur.

37 d.14-0155 1

d.14-0155 hominis et imperfectum quid, non potest habere actionem circa

38 d.14-0373 4

d.14-0373 prosopopeiam in persona hominis suadentis alium ut se tradat *

39 d.14-1235 5

d.14-1235 novum in hac mirabili hominis compositione difficultatem invenire, nam

40 d.14-1243 5

d.14-1243 stet, quia si compositio hominis singularis est et mirabilior aliis, non

HOMINUM

1 d.9-0220 5

d.9-0220 Sed argues quod sensum hominum et brutorum differunt

2 d.9-0222 3

d.9-0222 Respondeturnsibus interioribus hominum et *

3 d.9-0272 6

d.9-0272 Menone, ex Socrate et divinorum hominum testimoniis, asseruit *

4 d.9-0273 3

d.9-0273 animas omnium hominum immortales fuisse creatas ante corporum *

5 d.12-0115 1

d.12-0115 hominum esse possunt, teste Aristoteles, De animalium motu, circa

6 d.12-0335 4

d.12-0335 Praeterea. Secundum omnium hominum sensum *

7 d.12-0816 7

d.12-0816 munus est accendere in amorem Dei hominum voluntates, nam quia

8 d.14-0971 4

d.14-0971 vel propter bonum hominum hic manentium ut iuventur ab aliis

9 d.14-1011 8

d.14-1011 supernaturalia et libera Dei et angelorum e hominum; et non quilibet beatus

10 d.14-1345 10

d.14-1345 se, maneret in illo. Et haec est naturalis inclinatio hominum ad

HOMO

1 d.8-0147 3

d.8-0147 tunc considerans homo, an eveniat vel non, timet.

2 d.9-0735 7

d.9-0735 quod in hac propositione: “Petrus est homo”, subiectum est in *

3 d.9-0964 9

d.9-0964 hominem quin repraesentet hominem; ergo per illam potest homo *

4 d.9-1087 2

d.9-1087 aliquis homo est universale; ergo.

5 d.9-1486 7

d.9-1486 concipitur. Consequens autem falsum est, nam homo quidditative

6 d.9-2056 5

d.9-2056 rebus revelatis, nam dum homo dormit non habet liberum iudicium

7 d.9-2680 6

d.9-2680 quia est bonum hominis, ut homo est. Secunda rectitudo est ad

8 d.9-2681 10

d.9-2681 bonum secundum quid, quia est bonum hominis, non ut homo est, sed

9 d.10-0330 4

d.10-0330 parens vel quia homo, in quo respicio bonitatem meae naturae. Quod

10 d.11-0357 8

d.11-0357 sentit neque cognoscit divisionem. Saepe enim, nisi homo oculos

11 d.11-0652 2

d.11-0652 quod homo peccaret saepe contra voluntatem suam et quod saepe *

12 d.12-0277 4

d.12-0277 ablatam, postquam necessitatur homo ad peccandum. Ita erravit *

13 d.12-0334 2

d.12-0334 differt homo a bruto et cordatus ab insano.

14 d.12-0338 2

d.12-0338 Item, homo ex natura sua est capax consilii, admonitionis et

15 d.12-0340 6

d.12-0340 contra inclinationem naturae; si autem homo non est liber, ista non

16 d.12-0341 5

d.12-0341 sunt utilia, nam semper homo operaretur necessario, ut si bruto

17 d.12-0345 1

d.12-0345 homo peccat et malum operatur; ergo necessario operatur et *

18 d.12-0351 1

d.12-0351 homo est dominus aliarum rerum, nam omnis naturalis ratio dictat

19 d.12-0352 2

d.12-0352 quod homo est capax dominii et quod est malum auferre ab aliquo

20 d.12-0355 1

d.12-0355 homo sit factus ad imaginem Dei, ut Damascenus notavit, lib 2 Fidei,

21 d.12-0364 6

d.12-0364 Et idem constat experientia, nam homo non experitur in se *

22 d.12-0378 1

d.12-0378 homo est liber, quia potest eligere hoc vel illud. Consistit etiam in

23 d.12-0395 3

d.12-0395 iudicio rationis; homo vero habet liberum arbitrium, quia agit iudicio

24 d.12-0501 8

d.12-0501 mali; at vero post hanc vitam, si homo consequitur Dei visionem,

25 d.12-0743 1

d.12-0743 homo, cap 1: “Perversus ordo est velle amare, ut intelligas; rectitudo

26 d.12-0833 8

d.12-0833 consummatur perfectio hominis, cum per actum intellectus homo fiat

27 d.13-0050 3

d.13-0050 appetitu et homo cum vult.

28 d.14-0023 10

d.14-0023 a qua natura habet quod subsistat, et quia, dum homo vivit, tantum est

29 d.14-0045 1

d.14-0045 homo, tamen haec subsistentia praecipue est ratione animae, quae

30 d.14-0119 5

d.14-0119 Cui respondetur quod corrumpitur homo, et in re tantum

31 d.14-0870 10

d.14-0870 associari debet; alias habet se anima inter angelos ut homo caecus inter

32 d.14-1249 10

d.14-1249 2 Quia naturale est et maxima perfectio naturae quod homo sit

33 d.14-1250 10

d.14-1250 in mundo propter quem totus mundus sensibilis factus est; homo vero

34 d.14-1440 4

d.14-1440 Confirmatur, nam licet homo naturaliter sit mortalis, si

35 d.14-1445 9

d.14-1445 propter perfectionem universi, de cuius perfectione est ut homo sit.

HONESTI

1 d.11-0140 8

d.11-0140 haec pertinet ad voluntatem. Neque est ratio honesti, quia huiusmodi

HONOR

1 d.14-1474 6

d.14-1474 quibus perpetuo Deo fruentur, cui honor et gloria in saeculorum saecula.

HONORIS

1 d.14-0261 7

d.14-0261 cognoscunt propria virtute illuc moventur, tamen honoris gratia *

HORRIDA

1 d.8-0144 5

d.8-0144 movet autem si sit horrida. Sed dicendum quod imaginatio sola *

HORUM

1 d.8-0554 5

d.8-0554 2 Circa actus. Actus horum sensuum, id est, huius sensus est *

2 d.8-0712 5

d.8-0712 ventriculum ait fieri transitum horum spirituum, et in ultimo et tertio

3 d.9-0808 3

d.9-0808 infunderentur species horum quam aliorum singularium.

4 d.9-2334 5

d.9-2334 15 Dubitabitur, 3, quis horum intellectuum sit perfectior

5 d.12-0618 8

d.12-0618 quam cognitio, iuxta illud Pauli: “Maior autem horum est caritas.”

HOS

1 d.8-0354 1

d.8-0354 hos actus sunt multiplicandae potentiae. Et hinc destruitur *

2 d.8-0529 4

d.8-0529 sensus formaliter efficiens hos actus, qui a nobis diversis nominibus

3 d.9-2615 6

d.9-2615 Ita D Thomas, supra, asserens hos intellectus tantum differre

4 d.10-0134 10

d.10-0134 Unde etiam in fide certum est dari in homine hos duos

5 d.10-0146 7

d.10-0146 Advertendum tamen non esse de fide hos appetitus esse

6 d.11-0263 4

d.11-0263 3 Sed circa hos actus aliqua sunt notanda. Circa actus qui *

7 d.11-0397 5

d.11-0397 8 Nota ultimo circa hos duos actus concupiscibilis, ex illis, et

8 d.11-0493 5

d.11-0493 oritur audacia. Tamen praeter hos est alius actus causatus ex

9 d.12-0280 2

d.12-0280 Contra hos haereticos multi sancti iam citati, et Augustinus, De

HUC

1 d.11-0186 7

d.11-0186 debet interpraetari D Thomas, supra. Et huc tendit sententia

2 d.14-0276 10

d.14-0276 detinentur vel quia libere obediunt voluntati Dei, aliquando tamen huc

HUIC

1 d.8-0488 4

d.8-0488 Nec video quid huic conclusioni obstare possit, quod non sit *

2 d.9-2773 2

d.9-2773 Unde huic sententiae favet fides, docens animam memorari

3 d.10-0170 2

d.10-0170 debitum huic naturae quae superiora et inferiora in se quadammodo

4 d.10-0506 3

d.10-0506 6 Favet huic opinioni Aristoteles, 12 Metaphysicae, tx. 36, ubi

5 d.13-0109 2

d.13-0109 Consonat huic opinioni Aristoteles, hic, tx 55, ubi ait esse

HUIUS

1 d.8-0417 4

d.8-0417 includit intrinsece cognitionem huius qui est inimicus; ergo non sunt

2 d.8-0499 9

d.8-0499 Ad aliud vero dicitur quod nulla est pars huius nostrae *

3 d.8-0554 9

d.8-0554 2 Circa actus. Actus horum sensuum, id est, huius sensus est *

4 d.8-0559 7

d.8-0559 notandum, ad expositionem istorum et subiecti huius sensus, *

5 d.8-0658 1

d.8-0658 huius sensus. Ita De senectute et iuventute, cap 3.

6 d.9-0073 8

d.9-0073 Haec Aristoteles de intellectu, ubi plures difficultates huius *

7 d.9-0465 1

d.9-0465 huius vel illius repraesentationis, et ad hoc requiritur phantasma ut

8 d.9-0504 6

d.9-0504 intellectu possibili; ergo de potentia huius intellectus educitur, non

9 d.9-0523 2

d.9-0523 Prima huius conclusionis pars probatur ex dictis contra alias

10 d.9-0754 3

d.9-0754 4 Contrarium huius tenet Caietanus, 1 p, q 86, a 1, ubi ait *

11 d.9-0870 6

d.9-0870 illam non devenimus in cognitionem huius singularis; si secundum,

12 d.9-1054 3

d.9-1054 prius conceptum huius solis quam solis in communi: ille autem

13 d.9-1505 8

d.9-1505 tamen concipitur proprio substantiae conceptu. Et simile huius videre

14 d.9-1530 6

d.9-1530 Sed oportet advertere quod utilitas huius cognitionis *

15 d.9-1713 3

d.9-1713 effectibus naturam huius causae investigamus; cognoscimus autem

16 d.9-1761 7

d.9-1761 hunc angelum concipiam sub ratione motoris huius caeli, quo modo

17 d.9-2007 7

d.9-2007 1 Quia quoddammodo petit principium, nam huius ordinis et

18 d.9-2344 6

d.9-2344 divinae visionis; unde in actu huius potentiae beatitudo nostra consistit.

19 d.9-2747 6

d.9-2747 phantasmate et intellectu agente.” Ratio huius est, quia nulla potentia

20 d.9-2774 4

d.9-2774 post mortem rerum huius vitae, ut patet ex Lc 16; Is ultimo.

21 d.9-2941 8

d.9-2941 dicitur, quod nomen “conservationem” significat, quia iudicia huius

22 d.10-0123 11

d.10-0123 prima aperte sequitur, nam si cognitio est radix et origo huius *

23 d.10-0287 4

d.10-0287 quaestio non est huius loci, dico breviter partem affirmativam esse *

24 d.10-0348 6

d.10-0348 est de principio et termino huius actionis.

25 d.11-0118 4

d.11-0118 3 Ex decisione huius quaestionis licet colligere quomodo sit *

26 d.11-0176 1

d.11-0176 huius potentiae.

27 d.11-0192 6

d.11-0192 7 Ultimo possumus colligere organum huius potentiae *

28 d.11-0392 6

d.11-0392 explicari. Et haec est potissima huius rei probatio, scilicet a sufficienti

29 d.11-0405 11

d.11-0405 motum oriri ex delectatione et gaudio. Risus enim signum est huius

30 d.11-0610 7

d.11-0610 obedire quam infimum imperare. Et ratione huius subiectionis

31 d.12-0015 9

d.12-0015 suppositis, restat dicendum de obiecto et de actibus huius potentiae.

32 d.12-0216 4

d.12-0216 potui, cum sit huius materiae propria, quam hic tractat D Thomas.

33 d.12-0486 7

d.12-0486 Secundum vero probatur, quia numquam amor huius boni

34 d.13-0008 3

d.13-0008 est actus huius potentiae, nihil superest dicendum praeter ea quae in

35 d.13-0009 8

d.13-0009 Physica dicta sunt, neque etiam de termino huius motus, nempe de ubi,

36 d.13-0019 10

d.13-0019 hactenus diximus. In contrarium est, quia actus et obiectum huius

37 d.13-0078 2

d.13-0078 principium huius motus; si autem non esset efficiens immediate motum,

38 d.13-0196 11

d.13-0196 quibusdam nervis copulantibus ossa ossis, in quibus est quasi cardo huius

39 d.14-0126 7

d.14-0126 melius dicitur de hoc in fine huius disputationis. Nunc, antequam *

40 d.14-0324 6

d.14-0324 theologia et fides non est huius loci. Puto tamen quod scientiae omnes *

41 d.14-0639 5

d.14-0639 7 Et quia difficultas huius sententiae est in explicando cur in *

42 d.14-0665 9

d.14-0665 modo intelligendi animae in corpore, ubi reddidimus rationem huius *

43 d.14-0980 8

d.14-0980 particulares actiones et effectus materiales et singulares huius universi,

HUIUSMODI

1 d.8-0305 1

d.8-0305 huiusmodi operationes, tot multiplicare internos sensus, et non plures *

2 d.8-0636 7

d.8-0636 instructionem quae ex consuetudine manet. Et huiusmodi sunt *

3 d.9-0134 6

d.9-0134 notavit, unumquodque cognoscitur sicuti est; huiusmodi autem entia *

4 d.9-0580 4

d.9-0580 actione alterius; et huiusmodi haec est de qua loquimur.

5 d.9-0629 1

d.9-0629 huiusmodi sunt res materiales, quae dicuntur fieri actu intelligibiles

6 d.9-0662 3

d.9-0662 fit autem huiusmodi in speciei intelligibilis productione.

7 d.9-1093 8

d.9-1093 id est, natura communis in multis inventa; huiusmodi autem *

8 d.9-1119 3

d.9-1119 etiam asseritur huiusmodi abstractionem etiam esse operationem *

9 d.9-1381 3

d.9-1381 conclusio, nam huiusmodi proprium conceptum formare possumus etiam

10 d.9-1391 2

d.9-1391 formaremus huiusmodi conceptum proprium, maxime substantiae *

11 d.9-2294 5

d.9-2294 Sed contra. Nam immo huiusmodi lumen est etiam *

12 d.9-2481 7

d.9-2481 speculativus, neque finis scientis potest variare huiusmodi rationem in

13 d.9-2576 10

d.9-2576 voluntatis, et ad hoc tendit ex genere suo, et huiusmodi est omne dictamen

14 d.9-2577 8

d.9-2577 intellectus circa res agendas vel fugiendas; et huiusmodi etiam sunt

15 d.9-2718 5

d.9-2718 aliquas operationes utriusque generis; huiusmodi est fides supernaturalis

16 d.9-2720 12

d.9-2720 2.2, q 4, a 2, ad 3; qq 8 et 9; huiusmodi etiam est Theologia.

17 d.9-2850 1

d.9-2850 huiusmodi futura praedicunt ut certa, saepissime decipiuntur, et

18 d.10-0161 10

d.10-0161 significare desiderium quod est debitum bono non habito; et huiusmodi

19 d.10-0351 3

d.10-0351 Quidam dixerunt huiusmodi actum fieri ab obiecto appetibili

20 d.11-0136 7

d.11-0136 quia conducunt ad victoriam consequendam. Et huiusmodi bona

21 d.11-0140 10

d.11-0140 haec pertinet ad voluntatem. Neque est ratio honesti, quia huiusmodi

22 d.11-0217 7

d.11-0217 In qua re, 1, notandum est huiusmodi actus communiter

23 d.11-0284 8

d.11-0284 nam versatur circa bonum cognitum, et ex huiusmodi cognitione *

24 d.11-0404 9

d.11-0404 non convenit inter auctores. Unum tamen est certum huiusmodi

25 d.12-0040 4

d.12-0040 habere universalissimum obiectum; huiusmodi autem est bonum, ut patet

26 d.12-0081 11

d.12-0081 est finis, respectu vero ulterioris finis est medium; si ergo huiusmodi

27 d.12-0132 7

d.12-0132 conducere possunt ad illum finem. Et huiusmodi sunt illae quae *

28 d.12-0224 11

d.12-0224 agendum, potest agere et non agere; sed voluntas non est huiusmodi;

29 d.12-0438 5

d.12-0438 necessario, sed libere. Et huiusmodi sunt omnes particulares res, quae in hac

HUMANA

1 d.9-2674 6

d.9-2674 directione operationis humanae; operatio autem humana dirigi potest

2 d.14-0021 9

d.14-0021 illius videtur esse haec: Ponit ipse in natura humana praeter corpus

3 d.14-1447 6

d.14-1447 reuniretur corpori, non desineret species humana esse in mundo per

HUMANAE

1 d.9-0759 5

d.9-0759 communi esse aliquod singulare humanae naturae, nec distincte

2 d.9-2674 3

d.9-2674 directione operationis humanae; operatio autem humana dirigi potest

3 d.9-2724 7

d.9-2724 illum ordinantur, inter quae continentur operationes humanae,

4 d.12-0110 4

d.12-0110 actus alterius potentiae humanae, quae subditur usui et motioni *

5 d.12-0336 2

d.12-0336 operationes humanae sunt dignae laude et vituperio, praemio et poena. Et

6 d.14-1381 6

d.14-1381 deerat. Nec hoc ex imperfectione humanae naturae provenit, sed ex *

HUMANAM

1 d.9-2436 8

d.9-2436 habet pro materia et obiecto aliquam operationem humanam, et pro fine

2 d.14-1376 10

d.14-1376 Quod si hoc non dicatur, dici necessario debet naturam humanam

HUMANARUM

1 d.9-2709 3

d.9-2709 directiva operationum humanarum et regula earum.

2 d.12-0133 9

d.12-0133 numeravimus. Et isto modo fit reductio omnium potentiarum humanarum

3 d.12-0139 2

d.12-0139 operationum humanarum. Et ideo illae tantum operationes censentur *

4 d.13-0259 3

d.13-0259 primum principium humanarum operationum.

HUMANAS

1 d.9-2658 3

d.9-2658 dirigit operationes humanas, tamen alius habitus est qui potentiam

2 d.9-2689 8

d.9-2689 17 Notandum est 2, quod inter operationes humanas

3 d.9-2878 5

d.9-2878 aeternas, aut circa res humanas et caducas. Circa res autem divinas *

4 d.9-2884 8

d.9-2884 divina, dicitur “ratio superior”. Similiter circa res humanas versatur

HUMANI

1 d.9-0085 8

d.9-0085 est obiectum intellectus angelici, ergo non intellectus humani. Tenet

2 d.9-0098 1

d.9-0098 humani esse quidditatem rei materialis. Ita 1 p, q 12, a 4; et q 84, a 7; q

3 d.10-0373 7

d.10-0373 5 Nota pro resolutione quod actus humani dicuntur eliciti et *

HUMANO

1 d.9-0144 1

d.9-0144 humano secundum statum naturalem suum est res sensibilis seu *

2 d.9-0208 6

d.9-0208 De intellectu ergo angelico et humano Scotus, in 2, d 1, q *

3 d.9-0794 4

d.9-0794 nec repugnat intellectui humano. Non enim potest assignari haec

4 d.9-1513 3

d.9-1513 quidditative modo humano, scilicet a posteriori et per effectus; et hoc

5 d.9-1676 9

d.9-1676 modus cognitionis non est humanus, sed angelicus, nam humano modo

6 d.9-1827 2

d.9-1827 modo humano.

7 d.9-1874 7

d.9-1874 perfecte cognoscimus quantum fieri potest modo humano, nam

8 d.11-0398 9

d.11-0398 praecipue ex dolore et delectatione, causari in corpore humano *

HUMANUS

1 d.9-0086 5

d.9-0086 consequentia, tum quia intellectus humanus, cum sit imperfectior *

2 d.9-0088 4

d.9-0088 intellectus angelicus et humanus essent eiusdem speciei, nam *

3 d.9-0180 1

d.9-0180 humanus et angelicus sunt in eodem gradu potentiarum, in quo differunt

4 d.9-1676 5

d.9-1676 modus cognitionis non est humanus, sed angelicus, nam humano modo

HUMERUS

1 d.13-0062 3

d.13-0062 si brachium, humerus, etc. Ad hoc etiam requiruntur nervi, tendones

HUMIDIORES

1 d.11-0469 1

d.11-0469 humidiores sunt et facilius his passionibus afficiuntur. Est autem materia

HUMIDITATE

1 d.8-0277 6

d.8-0277 apprehensio in corporalibus provenit ex humiditate, retentio vero ex

HUMOR

1 d.11-0386 1

d.11-0386 humor distemperationem causans, et inde resultat dolorifera qualitas

2 d.11-0467 6

d.11-0467 calore aliquo, qui inde excitatur, humor aliquis in lacrymis resolvitur.

3 d.11-0470 2

d.11-0470 lacrymarum humor quidam sanguinis, serus, ut docet Aristoteles,

HUMOREM

1 d.8-0745 7

d.8-0745 appetitum movet; appetitus autem excitatus movet humorem, qui *

HUMORES

1 d.11-0550 8

d.11-0550 ad diversos actus efficiendos, et ideo diversi humores ad diversos

2 d.11-0551 6

d.11-0551 actus iuvant. Forte etiam diversi humores causant distinctionem *

3 d.11-0554 10

d.11-0554 animalis virtus. Et hinc etiam est quod isti etiam humores maxime

HUMORIS

1 d.11-0536 6

d.11-0536 complexione corporis, ex abundantia alicuius humoris quem excitant

HUNC

1 d.8-0015 10

d.8-0015 in actu. Sensus enim exterior motus movet interiorem, et hunc *

2 d.8-0422 3

d.8-0422 posset iudicare hunc esse inimicum, nisi cognoscendo extrema etiam.

3 d.8-0583 2

d.8-0583 habent hunc sensum perfectum, tam in ratione memoriae quam in *

4 d.9-0531 7

d.9-0531 intellectus operatur, etiam imaginatio operatur. Ad hunc ergo modum

5 d.9-0674 11

d.9-0674 abstractio non est actio distincta a productione speciei. Et ad hunc *

6 d.9-0963 9

d.9-0963 1 Quia illa species Petri non potest repraesentare hunc *

7 d.9-1086 3

d.9-1086 determinate esse hunc vel illum, tantum videt esse aliquem hominem; sed *

8 d.9-1454 3
d.9-1454 illorum. Ad hunc ergo modum intelligo in praesenti fieri, nam

9 d.9-1761 1

d.9-1761 hunc angelum concipiam sub ratione motoris huius caeli, quo modo

10 d.10-0075 5

d.10-0075 2 Prima conclusio: Praeter hunc appetitum naturalem est

11 d.10-0176 7

d.10-0176 tamquam illi maxime connaturalia. Voluntas vero hunc refrenat et dirigit.

12 d.10-0337 8

d.10-0337 est, quia licet ratio boni non respiciat hunc vel illum, tamen ratio boni

13 d.10-0542 1

d.10-0542 hunc vel illum actum non est sufficiens ut obiectum effective

14 d.11-0011 2

d.11-0011 homines hunc motum sequentes sensuales vocamus. Res tamen certa

15 d.11-0360 3

d.11-0360 ex divisione; hunc autem numerum non potest tactus cognoscere, nam

16 d.11-0372 10

d.11-0372 excessum qualitatis, nam in hoc formaliter consistit ipsa intemperies, hunc

17 d.12-0478 7

d.12-0478 consistit in hoc quod possit habere hunc actum vel contrarium, vel

18 d.12-0543 1

d.12-0543 hunc actum eliciendum; et postquam iam intelligitur sub actu, *

19 d.12-0601 7

d.12-0601 sensitivis tractari possit, tamen relicta in hunc locum est, quoniam in

20 d.13-0065 5

d.13-0065 ergo ista tria ad hunc motum esse necessaria. Constat praeterea quod

21 d.13-0066 6

d.13-0066 potentia cognoscitiva tantum concurrit ad hunc motum, tamquam

22 d.13-0149 6

d.13-0149 aliquis actus magis accommodatus ad hunc effectum. Si ergo per *

23 d.13-0150 10

d.13-0150 aliquem actum appetitus movet, maxime per istum; sed per hunc non,

24 d.14-0230 6

d.14-0230 quod illi succederet. Et ad hunc modum dicuntur animae separatae

25 d.14-1095 11

d.14-1095 habere possit propriam et distinctam cognitionem; et ideo si extra hunc

26 d.14-1453 1

d.14-1453 hunc actum: “Si daretur mihi hoc corpus, vellem uniri illi.” Quia

MAYÚSCULAS

HABENT

1 d.14-0999 2

d.14-0999 sunt. Habent enim angeli et animae familiaria colloquia.

HABET

1 d.9-2810 4

d.9-2810 “Recordatus sum tui”. Habet enim Deus memoria, non ut dicit *

HABITA

1 d.11-0275 1

d.11-0275 Habita autem re, in illa vitaliter et affectuose quiescit, et haec

HABITUS

1 d.9-2509 3

d.9-2509 intendentis operationem. Habitus enim, inquiunt, dicitur practicus, qui

HAEC

1 d.8-0016 5

d.8-0016 interiorem motum appellamus phantasiam. Haec docet Aristoteles de

2 d.8-0086 8

d.8-0086 omnia, etiam sensibilia exteriora, in absentia illorum. Haec enim operatio

3 d.8-0443 1

d.8-0443 Haec conclusio, aliis suppositis, est evidens, nam sensus *

4 d.8-0487 8

d.8-0487 conservat species sensatas, et non sunt aliae. Haec Aristoteles.

5 d.8-0579 8

d.8-0579 quoddam modo moventur solum ab obiecto praesenti. Haec enim *

6 d.8-0594 9

d.8-0594 Aristoteles testatur, De memoria et reminsicentia, cap 1. Haec autem cognitio

7 d.9-0032 6

d.9-0032 semper se intelligat dubium manet. Haec cap 4.

8 d.9-0044 2

d.9-0044 distinguitur. Haec conclusio non est posita, ut iacet in textu, sed posita est

9 d.9-0064 4

d.9-0064 ad particulare operabile. Haec in cap 7.

10 d.9-0073 1

d.9-0073 Haec Aristoteles de intellectu, ubi plures difficultates huius *

11 d.9-0079 2

d.9-0079 1 Haec quaestio plurimum pendet ex quaestionibus *

12 d.9-0104 1

d.9-0104 Haec est certa apud omnes et experientia et inductione, nam *

13 d.9-0514 1

d.9-0514 Haec conclusio patet ex dictis et experientia. Ratio autem esse

14 d.9-0519 4

d.9-0519 12 Secunda conclusio: Haec determinatio non fit per *

15 d.9-0694 10

d.9-0694 quomodo intellectus percipiat ea quae sub tali obiecto continentur. Haec

16 d.9-0767 1

d.9-0767 Haec probatur duplici medio:

17 d.9-0846 7

d.9-0846 inferioris ordinis cognoscat tamquam in obiecto. Haec enim *

18 d.9-0942 2

d.9-0942 singularibus. Haec conclusio constat experientia, nam ego considero *

19 d.9-1232 6

d.9-1232 intellectu, sed supponitur cognitioni illius. Haec alio loco est probata, et

20 d.9-1341 6

d.9-1341 2 De quibus dico 1: Haec non cognoscuntur primo ab

21 d.9-1449 1

d.9-1449 Haec conclusio explicatur optime per ea quae diximus

22 d.9-1555 2

d.9-1555 Conclusionibus. Haec tamen opinio est contra experientiam, quia

23 d.9-1598 1

d.9-1598 Haec est doctrina D Thomae, supra, a 1, quae de se satis clara

24 d.9-2236 1

d.9-2236 Haec autem pars, quando est separata non recordatur, eo scilicet modo

25 d.9-2868 1

d.9-2868 Haec autem potentia primo recipit species rerum vel habitus, et sic

26 d.9-2877 1

d.9-2877 Haec autem ratiocinatio fieri potest vel circa res divinas et *

27 d.10-0017 3

d.10-0017 Secunda conclusio: Haec potentia in participe rationis

28 d.10-0078 1

d.10-0078 Haec conclusio constat experientia, cuius rationem reddit

29 d.10-0211 1

d.10-0211 Haec conclusio est Aristotelis, in principio Ethicorum; et ideo 3

30 d.10-0356 5

d.10-0356 mere passivam esse aiunt. Haec tamen improbabilia sunt, ut satis in *

31 d.11-0164 1

d.11-0164 Haec patet ex dictis, nam tam universalis potentia est appetitus

32 d.11-0364 8

d.11-0364 organo tactus, quae dum sentitur causat dolorem. Haec est sententia

33 d.11-0366 1

d.11-0366 Haec tamen sententia habet difficultatem, nam si intemperies *

34 d.11-0559 2

d.11-0559 1 Haec quaestio habet solum locum in homine, de quo supra

35 d.11-0578 1

d.11-0578 Haec est Aristoteles, 1 Politicorum, cap 3, quam D Thomas, *

36 d.12-0003 1

d.12-0003 Haec materia de voluntate prolixa est, quae si radicitus esset *

37 d.12-0062 6

d.12-0062 rationem volitam. Et ideo, etc. Haec de obiecto voluntatis.

38 d.12-0294 7

d.12-0294 liber qui sua sponte quodlibet operatur. Haec autem libertas consistit

39 d.12-0306 1

d.12-0306 Haec conclusio est unum ex fundamentis fidei nostrae. Dicitur

40 d.12-0423 2

d.12-0423 Praeterea. Haec opinio madere videtur in opinione *

41 d.12-0598 2

d.12-0598 1 Haec quaestio ultima est de potentiis animae rationalis, nam

42 d.13-0016 2

d.13-0016 1 Haec quaestio difficultatem habet propter Aristotelem hic *

43 d.14-0035 1

d.14-0035 Haec sententia in multis displicet. Suppono primo quod anima

44 d.14-0049 6

d.14-0049 est perfectior quam aliorum compositorum. Haec enim completur ex

45 d.14-0408 1

d.14-0408 Haec sententia est contra D Thomam et communis, nam aperte

46 d.14-0435 1

d.14-0435 Haec sententia procedit ex falsa intelligentia de modo quo *

47 d.14-0444 8

d.14-0444 illius. Et hoc est converti ad phantasmata. Haec autem omnia non

48 d.14-0593 1

d.14-0593 Haec enim est formalis illustratio intellectus agentis; immo nulla est

49 d.14-0635 1

d.14-0635 Haec pars est probabilis, tamen quia res obscura est, in qua non

50 d.14-0771 1

d.14-0771 Haec opinio est falsa, de qua 1 p, q 56, a 2.

51 d.14-0849 7

d.14-0849 quantum ad supernaturalia et actus liberos. Haec enim sunt alterius

52 d.14-0855 5

d.14-0855 colligitur ex a 1. Haec sententia difficilis est.

53 d.14-0872 3

d.14-0872 de illis. Haec autem est magna imperfectio.

54 d.14-0877 4

d.14-0877 11 Secunda conclusio: Haec cognitio angelorum in anima

55 d.14-0945 1

d.14-0945 Haec est conformis modo loquendi Sacrae Scripturae et sequitur

56 d.14-1097 9

d.14-1097 capacitatem suam nec poterit per illas distincte intelligere. Haec tamen *

57 d.14-1200 2

d.14-1200 1 Haec quaestio exit ex praecedenti. Omnis enim forma unitur

58 d.14-1258 1

d.14-1258 Haec conclusio, quoad omnes partes, patet ex dictis, quia

59 d.14-1388 2

d.14-1388 1 Haec quaestio facile resolvitur ex dictis.

HAERVEUS

1 d.9-1493 1

d.9-1493 Haerveus, Quodl 3, q 12; Andraeas, 7 Metaphysicae, q 4; Iandunus, q

HANC

1 d.8-0224 1

d.8-0224 Hanc opinionem tenet Marcellus, lib 4 suarum Traditionum.

2 d.9-0349 10

d.9-0349 in potentia, quia non erat sufficiens ad movendum intellectum. Hanc

3 d.9-0410 1

d.9-0410 Hanc sententiam sic expositam tenet Capreolus, in 2, d 3, q 2, ad

4 d.9-2138 1

d.9-2138 Hanc rationem D Thomas, supra, optime prosequitur.

5 d.9-2406 2

d.9-2406 1 Hanc quaestionem tractat Aristoteles hoc loco. Est quaestio

6 d.11-0028 1

d.11-0028 Hanc opinionem, sic expositam, tuetur D Thomas, supra, et De

7 d.12-0406 1

d.12-0406 Hanc sententiam tenet Ferrariensis, 3 Contra Gentes], cap ultimo;

8 d.12-0645 1

d.12-0645 Hanc conclusionem manifestat D Thomas ex obiectis, nam

9 d.13-0076 1

d.13-0076 Hanc sententiam videtur docere Aristoteles, hic, lib De

10 d.14-0553 2

d.14-0553 3 Hanc difficultatem tangit Caietanus, 1 p, q 88, a 2, et *

11 d.14-1428 1

d.14-1428 Hanc conclusionem sic explico: Anima separata, naturali *

HEBR.

1 d.12-0307 3

d.12-0307 enim ad Hebr. 11 quod “accedentem ad Deum oportet credere quis

HENRICO

1 d.9-0342 8

d.9-0342 universalis a singulari. Quod videtur sumpsisse ex Henrico, Quodl 5,

2 d.9-0855 7

d.9-0855 aliud. Nec vero potest dici cum Henrico quod phantasma deserviat

HENRICUS

1 d.10-0365 10

d.10-0365 Paludanus, in 4, d 49, q 3, a 1; Henricus, Quodl 3. Qui tamen non

2 d.13-0103 4

d.13-0103 5. Contrarium tenet Henricus, Quodl 11, q 6, Godefridus,

HERENNIUM

1 d.8-0655 1

d.8-0655 Herennium, non tamen est necessaria carentia auditus.

HI

1 d.11-0096 5

d.11-0096 sumendum ex sensibus exterioribus. Hi enim non movent appetitum *

HIC

1 d.8-0416 8

d.8-0416 Sed hoc non intelligitur, nam hoc iudicium: “Hic est inimicus”

2 d.10-0378 2

d.10-0378 consentiente. Hic ergo quaerimus principium efficiens isto secundo modo

3 d.11-0228 5

d.11-0228 appetitus sensitivi subordinatos rationi. Hic tamen late sumitur nomen

4 d.14-0284 2

d.14-0284 relinquantur. Hic enim tantum disputamus quae in animabus specialem *

5 d.14-0732 1

d.14-0732 Hic, in opinione D Thomae, posset dici argumentum non *

HIERARCHIAE

1 d.12-0815 8

d.12-0815 incendentes, ut Dionysius ait, 7 cap Celesti Hierarchiae, quia illorum

HIERONYMO

1 d.11-0032 1

d.11-0032 Hieronymo. Idem tenet Galenus, 6 De usu partium, cap 18.

2 d.12-0260 4

d.12-0260 Leone, epist 93; Hieronymo, epist ad Ctsiphontem; Concilio *

HIERONYMUS

1 d.8-0671 2

d.8-0671 Unde Hieronymus, Super Danielem, 2, dicit quod propter haec

2 d.9-2960 1

d.9-2960 Hieronymus, Super Ezechielem, idem dicit. Quae omnia D Thomas

3 d.11-0225 5

d.11-0225 usitata, iuxta quam D Hieronymus, in illud Mt 5: “Qui viderit mulierem

4 d.11-0409 1

d.11-0409 Hieronymus Fracastorius, lib De sympathia, cap 20, qui ait gaudium sine

5 d.12-0275 3

d.12-0275 contra quem Hieronymus et Augustinus saepe disputant.

6 d.14-0372 3

d.14-0372 Respondet ibi Hieronymus quod Sapiens loquitur per *

HINC

1 d.9-0010 2

d.9-0010 Tertia: Hinc est quod illius natura tantum est quod sit *

2 d.9-1572 4

d.9-1572 3 Secunda conclusio. Hinc sequitur, 2, quod anima, ut cognoscat se

3 d.9-1994 7

d.9-1994 materialis cognitionem usque ad suam singularitatem. Hinc autem

4 d.9-2553 12

d.9-2553 quia eadem est ratio de actu in universali et in particulari. Hinc ergo

5 d.12-0367 2

d.12-0367 pertinet. Hinc D Thomas, 1.2 q 1, a 1: Magister, in 2, d 24, cap

6 d.12-0442 4

d.12-0442 non censentur necessaria. Hinc ergo oritur libertas voluntatis. Et ideo *

7 d.14-0233 2

d.14-0233 9 Hinc colligitur quarta conclusio: Anima separata etiam

8 d.14-0346 1

d.14-0346 Hinc colliges quod in anima separata non potest manere actus

HIPPOCRATIS

1 d.8-0660 7

d.8-0660 cerebro. Quae est sententia Galeni et Hippocratis et aliorum. Quos

HIS

1 d.8-0214 2

d.8-0214 13 His suppositis, circa quaestionem propositam variae sunt *

2 d.8-0337 4

d.8-0337 17 Prima conclusio. His suppositis, probabilius videtur sensum

3 d.10-0361 1

d.10-0361 His ergo omissis, et suppossito potentiam appetendi effective efficere

4 d.11-0241 2

d.11-0241 2 His suppositis, actus seu passiones ad concupiscibilem *

5 d.12-0014 8

d.12-0014 immaterialis, atque adeo universalis in ipso genere. His ergo

6 d.14-0177 2

d.14-0177 5 His suppositis, prima conclusio sit: Concedendum est aliquo

7 d.14-1403 2

d.14-1403 2 His suppositis, prima conclusio sit: Appetitu naturali

HOC

1 d.8-0606 8

d.8-0606 Aristoteles, De memoria et reminiscentia, cap 2. Hoc autem intelligendum est

2 d.9-0666 9

d.9-0666 intellectu agente separetur et collocetur in intellectu possibili. Hoc enim

3 d.9-0783 2

d.9-0783 Dices: Hoc refert, quod cum repraesentatur in *

4 d.9-0810 7

d.9-0810 naturalem intellectus, vel propter obedientialem tantum. Hoc secundum

5 d.9-1595 5

d.9-1595 ideo indiget actuatione aliqua. Hoc autem totum provenit ex

6 d.9-1602 4

d.9-1602 est pura potentia. Hoc enim secundum stare non potest, nam

7 d.9-2548 1

d.9-2548 “Hoc malum est fugiendum”, practicus est, ergo et ille universalis:

8 d.10-0028 8

d.10-0028 ipsum appetibile apprehensum in intellectu vel imaginatione. Hoc

9 d.10-0383 2

d.10-0383 6 Hoc supposito, est conclusio: Sola potentia appetitiva *

10 d.10-0444 1

d.10-0444 Hoc secundum non potest dici. Inauditum enim est quod

11 d.11-0219 10

d.11-0219 materialis in corpore, ut accesio illa sanguinis ad cor. Hoc autem

12 d.11-0299 7

d.11-0299 refert D Thomas, Aegidius, tx 42. Hoc enim impossibile est.

13 d.11-0352 2

d.11-0352 gladii. Hoc tamen non satisfacit. Patet enim experientia dolorem causari

14 d.11-0433 1

d.11-0433 Hoc tamen non videtur verum. Quomodo ergo titillatio facta in

15 d.11-0576 2

d.11-0576 2 Hoc supposito, sit conclusio Appetitus movetur a *

16 d.12-0205 2

d.12-0205 2 Hoc ergo supposito, tantum manet quaestio de libertate *

17 d.12-0810 5

d.12-0810 ita etiam perfectius vident. Hoc enim certum est absque controversia,

18 d.13-0028 5

d.13-0028 aliquantulum detineri et impediri. Hoc tamen est quantum ad introitum

19 d.13-0145 13

d.13-0145 Aut vero per actum quo vult illum motum fieri aut per alium. Hoc *

20 d.14-0051 2

d.14-0051 3 Hoc supposito, sit conclusio: Anima separata non habet

21 d.14-0253 9

d.14-0253 naturali, et cum aliis animabus separatis sociatim vivere. Hoc enim *

22 d.14-0533 1

d.14-0533 Hoc est difficile: Intellectus enim noster est in pura potentia et

23 d.14-0773 10

d.14-0773 intellectui alterius nec actuare illum nec cum illo concurrere. Hoc enim soli

24 d.14-1118 11

d.14-1118 proportionatas suis viribus vel impossibile. Si possibile, ergo dantur illi. Hoc

25 d.14-1210 1

d.14-1210 Hoc coegit Platonem in Timaeo, Phaedro et Phaedone ad *

26 d.14-1224 1

d.14-1224 Hoc non placet D Thomae, quoniam essentia animae consistit in

HOMO

1 d.12-0348 2

d.12-0348 Praeterea. Homo ex natura sua est dominus suarum *

HUC

1 d.13-0207 1

d.13-0207 Huc etiam pertinet motus localis aliquarum partium qui fit in

HUGO

1 d.12-0739 5

d.12-0739 Et hoc est quod Hugo de Sancto Victore, lib 6 Caelesti hierarchiae

HUIC

1 d.9-2631 1

d.9-2631 Huic autem conclusioni repugnare videtur Aristoteles, 6

2 d.12-0262 1

d.12-0262 Huic fuit similis error Manichaeorum, qui sicut ponebant duos

HUIUSMODI

1 d.9-2781 4

d.9-2781 Secunda conclusio sit: Huiusmodi potentia est *

2 d.10-0409 9

d.10-0409 esset aliqua similitudo, nam quid aliud potest efficere? Huiusmodi

3 d.11-0387 3

d.11-0387 quae sentitur. Huiusmodi autem qualitas est qualitas secunda, quae